

Semintele Constientei

Intelepciunea lui Nisargadatta Maharaj

EDITATA DE JEAN DUNN

Table of Contents

<i>Intalnire cu Eternitatea</i>	<i>5</i>
<i>Introducere</i>	<i>6</i>
<i>Nota Traducatorului in Romana</i>	<i>14</i>
<i>Iulie 7, 1979</i>	<i>17</i>
<i>Iulie 22, 1979</i>	<i>19</i>
<i>August 12, 1979</i>	<i>23</i>
<i>August 13, 1979</i>	<i>29</i>
<i>August 14, 1979</i>	<i>36</i>
<i>August 15, 1979</i>	<i>38</i>
<i>August 16, 1979</i>	<i>40</i>
<i>August 17, 2019</i>	<i>44</i>
<i>August 18, 1979</i>	<i>46</i>
<i>August 19, 1979</i>	<i>49</i>
<i>August 20, 1979</i>	<i>52</i>
<i>August 21, 1979</i>	<i>54</i>
<i>August 22, 1979</i>	<i>57</i>
<i>August 23, 1979</i>	<i>59</i>
<i>August 25, 1979</i>	<i>63</i>
<i>August 27, 1979</i>	<i>66</i>
<i>August 28, 1979</i>	<i>67</i>

<i>August 31, 1979</i>	70
<i>Septembrie 1, 1979</i>	72
<i>Septembrie 3, 1979</i>	76
<i>Septembrie 6, 1979</i>	79
<i>Septembrie 7, 1979</i>	83
<i>Septembrie 8, 1979</i>	85
<i>Septembrie 9, 1979</i>	89
<i>Septembrie 10, 1979</i>	91
<i>Septembrie 11, 1979</i>	93
<i>Septembrie 14, 1979</i>	96
<i>Septembrie 16, 1979</i>	100
<i>Septembrie 17, 1979</i>	103
<i>Septembrie 18, 1979</i>	108
<i>Septembrie 19, 1979</i>	110
<i>Septembrie 20, 1979</i>	114
<i>Septembrie 21, 1979</i>	117
<i>Septembrie 23, 1979</i>	123
<i>Septembrie 25, 1979</i>	126
<i>Septembrie 26, 1979</i>	128
<i>Septembrie 27, 1979</i>	131
<i>Octombrie 2, 1979</i>	135
<i>Octombrie 3, 1979</i>	139

<i>Octombrie 5, 1979</i>	142
<i>Octombrie 6, 1979</i>	144
<i>Octombrie 9, 1979</i>	146
<i>Octombrie 13, 1979</i>	148
<i>Octombrie 14, 1979</i>	150
<i>Octombrie 21, 1979</i>	154
<i>Octombrie 22, 1979</i>	156
<i>Noiembrie 11, 1979</i>	157
<i>Noiembrie 16, 1979</i>	160
<i>Noiembrie 17, 1979</i>	163
<i>Noiembrie 18, 1979</i>	165
<i>Decembrie 28, 1979</i>	166
<i>Ianuarie 1, 1980</i>	169
<i>Ianuarie 2, 1980</i>	172
<i>Ianuarie 3, 1980</i>	176
<i>Ianuarie 5, 1980</i>	178
<i>Ianuarie 11, 1980</i>	180
<i>Ianuarie 13, 1980</i>	181
<i>Ianuarie 14, 1980</i>	183
<i>Ianuarie 16, 1980</i>	186
<i>Ianuarie 21, 1980</i>	188
<i>Martie 28, 1980</i>	189

<i>Martie 29, 1980</i>	<i>194</i>
<i>Martie 30, 1980</i>	<i>196</i>
<i>Aprilie 2, 1980</i>	<i>198</i>

Intalnire cu Eternitatea

Suntem norocosi sa-l fi avut printre noi pe Nisargadatta Maharaj, marele mistic din Bharat- un om simplu, comun care nu vorbea decat limba lui nativa- Marathi inasa intelepciunea si spontaneitatea rostirilor sale era ca cea a Vedelor si Upanishadelor. A fost un exemplu stralucitor al celui consumat de starea de trezvie in eternitate. Pentru cautatorul sincer care cauta un intelept egal in intelepciunea lui cu cea din scripturi, el a fost implinirea cautarii.

Nisargadatta Maharaj nu apare ca un yogin, ascet sau sfant. Nu avea sistem filozofic pe care sa-l predice; tot ce oferea era cunoasterea naturii sale reale, comuna lui si ascultatatorilor sai. Indemnul lui era acelasi strigat al Indiei imemoriale data intregii umanitati: 'cunoaste-te pe tine insuti!'

In decursul a patruzeci de ani si mai bine, acest om deosebit nu a incetat a repeta: 'concentreaza-te pe starea ta existentiala- fiintare pura si simpla- libera de inlantuirea data de indetificarea cu a fi, asta ori aia'. Punea la incercare ascultatorii sai, cerandu-le sa intrebe inasa raspunsurile lui nu erau simple raspunsuri ci o intoarcere a intrebarilor spre ascultator, indemnandu-l sa isi gaseasca singur natura sa reala.

Vorbea numai din experienta proprie spunand ca el doar reda ceea ce vede, neavand astfel nevoie de dovezi externe- citand pe altii renumiti, cautand sa-i determine pe ascultatori sa vada cu ochii lor adevarul fara sa se bazeze pe ce zic altii. Insista in a spune ca povestea lui va fi si a

ascultatorului, ca la fel cum a rasarit in el, va rasari si in ascultator odata ce este stabilizat in fiintarea proprie, in starea constientei pure.

Cand era intrebat despre vietile anterioare Maharaj imediat intreba inapoi daca ascultatorul stie ceva despre nasterea lui prezenta. 'De ce intrebi lucruri total nenecesare?' spunea el. "Cand Buddha a fost intrebat 'ce este pacatul' a raspuns- 'tot ce nu este necesar este pacat'. Singurul lucru necesar este a afla cine/ce este acela care intreaba, si care cauta raspunsuri in afara. Care este natura ta reala, care este realitatea in care ideea de 'eu sunt' a rasarit? Ramai neclintit in fiintarea ta si vei vedea ceea ce este inainte de ideea 'eu sunt'."

Din studiul scripturilor putem descoperi o licarire a adevarului, ca si cand am vedea un tablou, o redare fidela a adevarului, insa sezand cu Maharaj si ascultandu-l ca pe o scriptura vie era ca si cand ai fi in prezenta luminoasa si vibranta a adevarului insusi.

Dr. Dmayantie Doongagi, *Bombay*

Introducere

Cand mi s-a cerut sa-l introduc pe Nisargadatta Maharaj cititorilor acestei carti, m-am simtit umil caci nu ma consider calificat pentru o astfel de sarcina. Insa cand mi s-a spus ca recomandarea a venit de la Maharaj, am incetat sa mai fac judecati si m-am pus pe treaba.

Intotdeauna am simtit ca trebuie sa fie ceva mai adanc in religie decat rugaciunea catre unul din dumnezei pentru fericire si lipsa de neceaz. Am citit destula filozofie Indiana (Advaita) asa incat, cand am citit dialogurile lui Maharaj cu diferitii sai vizitatori, colectionate de Maurice Frydman in cartea 'I am That (Eu sunt Acela)', am fost foarte surprins sa aflu ca un astfel de invatator traieste nu in Himalaya ci in orasul meu si ca in ciuda interesului meu profund in subiect, nu mi s-a dat sa-l intalnesc. (De fapt am auzit de Maharaj prima oara citind un articol a lui Jean Dunn, in editia

Octombrie 1978 a revistei 'The Mountain Path' insa aceasta a fost cartea care m-a incitat.)

In acea prima vizita in etajul superior al rezistentei din Vanamali Mansion, Linia a 10-a, Khetwandi, l-am gasit pe Maharaj asezat intr-un colt al camerei, aprinzand niste betisoare parfumate si asezandu-le in cateva vase in fata lui. Cand m-am inchinat in semn de salut si oferindu-i fructele aduse, m-a privit cu ochii sai patrunzatori, apoi mi-a zambit cald si mi-a spus: 'Ei, ai venit, in sfarsit? Stai jos!' Pentru moment nu eram sigur daca nu m-a confunda cu altcineva pentru ca am inteles ca ma astepta. Cand m-a intrebat daca am ceva sa-l intreb am zis ca as dori doar sa raman in prezenta atmosferei spirituale din jurul lui. Mi-a zambit si si-a inclinat capul in sens de incuvintare. De atunci l-am vizitat cu regularitate.

Maharaj a fost reticent sa vorbeasca despre el insusi ca despre un individ. Toate informatiile personale despre el provin de la altii. Un lucru este cert- nu este un ascet ori un calugar si nimic nu-l scoate in evidenta- este un om obisnuit, imbracat in haine modeste, aratand ca un om de familie, ca milioane altii, ceea ce si este. Adesea precizeaza in discursurile lui ca el nu este scolar si de aceea, nu poate vorbi decat despre experienta si cunostiintele sale personale si ca ceea ce a ajuns sa cunoasca despre sine, este valabil pentru oricine altul. El afirma despre sine: 'odata ma consideram o fiinta umana, un sot si tata de familie; apoi mi-am intalnit invatatorul si urmandu-i invatatura am ajuns a ma cunosc ca Brahman (principiul creator al lumii).'

Maharaj s-a nascut in Bombay sub numele de Maruti Shivrampant Kampli, in martie 1897. Copilaria a petrecut-o in Kandalgaon, un sat la ceva distanta de Bombay, unde taica-sau s-a mutat in 'vremea ciumei'. Prima amintire o are ca fiind dus in spate de tatal sau, urcand un deal chiar cand soarele rasarea. Dupa moartea tatalui in 1915, a trebuit sa mearga la Bombay impreuna cu fratele mai mare pentru a sustine existenta familiei. A lucrat ca asistent la o firma privata insa cu temperamentul sau aventuros si independent, s-a apucat de negot pe cont propriu. Maharaj, intr-o rara

mentiune personala, mentioneaza ca a fost intotdeauna independent, nesuportand presiune de la nimeni- 'mai bine o zi de independenta decat o viata privata de libertate.'

Maruti Kampli a pus pe roate un business facand si vandzand tigari (bidis), devenind in scurt timp posesorul a opt astfel de chioscuri. In 1924 s-a insurat; apoi a avut un fiu si trei fiice. Insa nu era impacat numai cu prosperitatea materiala. Crescand intr-o atmosfera religioasa in compania unui preot numit Vishnu Gore, i-a insuflat devreme in viata intrebari inevitabile despre om, lume si Dumnezeu. Destinul i-a fost ca printr-un prieten- Y. Bagkar, Maruti sa fie introdus unui guru- Siddharameshwar Maharaj, al traditiei Navanath Sampradaya. Timp de trei ani, intre 1933 si 1936 (anul mortii gurului sau), cu zelul sau nativ, Maharaj a urmat invatatura primita culminand cu iluminarea/intelegerea adevarului.

In anul urmator, Maharaj s-a hotarat dintr-o data sa-si abandoneze familia si business-ul prosper, hoinarind prin tara. Dupa ce a vizitat o serie de manastiri in sudul Indiei, s-a indreptat spre Himalaya hotarat sa-si petreaca restul vietii acolo, cand s-a intalnit cu un frate discipol care l-a convins ca o viata de actiune dispasionata este mai valoroasa decat una de pribegie; astfel s-a intors la Bombay la familie. In absenta sa, doar unul din chioscurile sale de tigari a supravietuit si a decis ca ii este suficient ca sa-i asigure existenta lui si a familiei.

Vazandu-si de business, un prieten a inceput sa-l viziteze si sa deschida discutii despre acelasi subiect- insemnatatea ultima a existentei. Cei care asistau la schimbul de idei, in curand au raspandit vestea profunzimii lor si mai totdeauna se gasea un mic grup de ascultatori sa culeaga perle de intelepciune din vorbele lui. Cand fiul sau a fost in stare sa preia business-ul, Maharaj s-a retras la etajul casei sale pe care l-a construit pentru sine si care de atunci a devenit un fel de locas de invatatura spirituala inalta.

De mentionat un incident semnificativ din viata lui- ocaional Maharaj face referinte la momentul mortii care pentru un om de rand este o experienta

traumatica in sa una de mare extaz pentru un intelept. El afirma asta zicand ca si-a trait propria moarte. Am intrebat in stanga si dreapta despre acest incident si asta-i ce am aflat: In fiecare duminica, cu ani in urma, se tinea un program religios la rezidenta unuia- Sabnis, un frate spiritual de-a lui Maharaj, la care el participa cu regularitate. Intr-una din aste duminici, un om, discipol al lui Maharaj, vine la el sa-l roage sa-l duca si pe el la evenimentul din acea zi in sa il gasi pe Maharaj in pat, bolnav si familia anxioasa din cauza asta. Maharaj nu a vrut sa aiba un doctor sa-l examineze. I-a spus omului sa mearga singur la Sabnis si sa-i zica sa urmeze programul singur. In sa omul nu l-a parasit pe Maharaj si Sabnis a aparut in cele din urma sa afle ce se intampla. Maharaj a insistat ca ambii sa plece si sa continue programul ca de obicei. Cei doi au plecat cu reluctanta dar s-au intors imediat dupa ce au terminat programul de religios, impreuna cu alti discipoli. Au fost incantati sa-l gaseasca sezand si cu mult mai bine. Cateva zile mai tarziu Maharaj le-a povestit ca in acea dupamasa si-a observat propria-i moarte si ca a fost un moment extatic.

Rutina zilnica a lui Maharaj vreme de cativa ani a fost simpla si regulata: dialoguri cu vizitatorii dimineata si dupamasa, cate 90 de minute fiecare sesiune; ceremonii religioase de patru ori pe zi, dupa instructiunile gurului sau decedat. La dialoguri participau cam 20 de persoane, pana la 35 duminicile si de sarbatori, umpland camaruta lui la maxim. Nu putini erau straini care au citit 'I am That' si care veneau de la mari departari, nu ca turisti ci special ca sa primeasca binecuvantare si sa asculte se impartaseasca de intelepciunea lui. Multi dintre ei erau persoane inteligente, realizate profesional. 'Nu este asta un miracol al binecuvantarii guru-lui meu ca oameni eminenti, care normal ar fi de neatins de indivizi neinsemnati ca mine, sa vina sa ma vada? Ori o fi binecuvantarea invatatorului, care se revarsa necontenit, pe care vin sa o caute?'

Cateodata in sa veneau indivizi care cautau sa-si etaleze invatatura lor din carti, cautand sa-l atraga pe Maharaj in discutii inutile. In timp ce Maharaj nu se sfia sa-i puna la punct pe cei care treceau o anumita limita, celorlalti care il abordau cu simplitate si umilinta, nu inceta sa le arate o uimitoare

rabdare si toleranta. Orice rostea Maharaj, venea cu spontaneitate si convingere calma astfel ca ascultatoriul nu putea sa nu recunoasca ca este in prezenta Adevarului, chiar daca pe moment nu-l intelegea. Nu l-am auzit vreodata citand vreo autoritate, nici macar Vedele. Cu siguranta ca el vorbeste la un nivel dincolo de concepte, pe care Vedele nu sunt capabile sa le redea.

Maharaj clarifica adesea ca cei care merg la el in speranta de castig material sau usurare de durere fizica sau psihica se amagesc, caci el nu are interes in a discuta astfel de lucruri. Probabil asta este cauza ca Maharaj nu a devenit un guru popular. La fel, cei care asteapta confirmarea credintei lor religioase ori de alt fel, vor fi nu numai dezamagiti ci chiar frustrati de vorbele lui Maharaj, ca de exemplu: 'toate scripturile spun ca inainte ca lumea sa fie, a fost creatorul. Insa cine cunoaste pe creator altul decat cel care a fost inainte de creator, fiinta ta reala, sursa tuturor lumilor si a creatorilor lor.' De fapt, invatatura lui Maharaj nu are baza in nici una din religiile clasice. 'Poate cineva sa-mi spuna' zice el, 'care este religia celor cinci elemente fundamentale vietii?!'

Atunci, care este invatatura lui Maharaj? Cum spune el adesea, tot ce face este sa ne prezinte o oglinda spirituala in care, daca vrem cu adevarat, putem vedea imaginea noastra reala. Invatatura lui ar putea fi sumarizata astfel: intregul univers exista doar in constienta in timp ce inteleptul este bazat in absolut. In absolut- fiintare pura- nu exista constienta lui 'eu sunt'; absolutul este primordial gandurilor si cuvintelor. De aici, fara nici un motiv aparent, constienta rasare spontan in existenta/fiintare. In constienta lumea apare si dispare. Tot ce este, este 'eu', tot ce este, este 'al meu'; inainte de toate inceputurile si dupa toate sfarsiturile, 'eu sunt'. Orice se intampla, are nevoie de prezenta mea ca sa ii confirme existenta. Astfel nu e vorba ca lumea nu exista ci este totalitatea cunoscutului in imensitatea necunoscutului. Ce incepe si se sfarseste este doar aparenta. Lumea, se poate spune ca apare, dar nu ca este.

Maharaj ne spune ca atunci cand un individ viseaza, el traieste experienta crearii lumii in constienta. Cand o persoana nu este pe deplin treaza si constienta se misca usor, el viseaza si in visul lui, acel punct minuscul al constientei, creaza o lume exact ca cea din afara, intr-o fractiune de secunda. Aceasta lume contine pamantul, soarele, dealuri si rauri si oameni (incluzand vizatorul insusi) evoluand precis ca in lumea externa. Cata vreme visul continua, lumea visului este foarte reala si experientele vizatorului fie de placere ori durere, sunt extrem de reale insa odata cu trezirea, intregul vis se dizolva inapoi in constienta in care a aparut. In starea de veghe, lumea apare din cauza ignorantei, incatusandu-te in visul treaz. Insa ambele concepte opunand somnul starii de veghe sunt false pentru ca apartin visului- visezi ca esti treaz si visezi ca dormi. Numai inteleptul stie adevarul - vede totul ca un vis si il lasa sa fie. Principalul punct aici este ca omul proiecteaza o lume imaginara bazata pe memorie, dorinte si temeri care il inrobesc facandu-l prizonier in propria-i fantezie. Cel care vede greseala, se poate elibera de ea.

Creatia lumii si aparitia ei in constienta are cateva aspecte- principiul de baza este dualitatea masculin-feminin; materia creatiei este esenta celor cinci elemente care actioneaza prin cele doua atribute contrare ale sale- energia miscarii si inertia egoului. Individul are impresia ca el este cel care face si drege insa in adevar, controlul este al celor cinci elemente care il trezeste pe om in constienta dandu-i energia necesara activitatii zilnice in timp ce inertia ego-ului il face sa creada ca el este in control.

Pentru cautatorul serios/dedicat, metoda lui Maharaj este directa, simpla si potenta dar in acelasi timp adanca si subtila:

A. Sa presupunem formarea unei balti; dupa o vreme o forma de insecta apare in apa, incepe sa se miste, stiind ca este. O bucata de paine aruncata acolo, in scurt timp ca da nastere unui vierme care incepe sa se miste, stiind ca este. Oul unei gaini, dupa ce este incalzit o vreme, se sparge si lasa la iveala un pui mic care incepe sa se miste, stiind ca este. Samanta masculina germineaza in uterul unei femele si dupa o perioada de gestatie, apare un fat care intra in ciclul de somn si veghe, performand functiile

caracteristice trupului infantil, incepand sa se miste, stiind ca este. In timp, primeste informatii de la mama care se inregistreaza in memorie.

B. Ce este exact ceea ce a aparut in toate cele patru cazuri- insecta, vierme, pui de gaina si pui de om? Nu este cunostiinta fiintari, a lui 'eu sunt' care se naste cu adevarat, impreuna cu starea de somn si veghe? Acea constienta este identica in toate cele patru cazuri, aparand fara vreun suport extern si 'incuibarindu-se' in formele diferite cu care se identifica. Cu alte cuvinte, ce a fost intial fara forma, mesajul 'eu sunt/exist', simpla cunostiinta a fiintarii generale (nu particulare), incepe a se identifica in eroare cu un trup/forma, privindu-se ca nascuta si traind dupa aceea in umbra constanta a terorii mortii.

C. Acest 'eu sunt', constienta fara de care nu poti sti ca existi si care, toti o iubesc si doresc sa o pastreze cu orice cost, cat mai mult posibil, este singurul 'capital' cu care te nasti. constienta asta nu poate exista fara o forma fizica, care nu este altceva decat consecinta germinarii samantei tatalui si care la randul ei, in esenta este hrana consumata de parinti. Aceasta este analiza procesului prin care se naste un trup ce contine constienta, un proces in care individul in cauza nu a fost consultat. Daca poti vedea clar faptele, cum poti sa te mandresti cu o personalitate individuala in ceva ce nu este decat un ghem de memorii si obiceiuri fara substanta?!¹

D. Daca personalitatea este lipsita de substanta, intrebarea este- pentru cine este mantuire/eliberare? Intrebarea se naste doar pentru om caci nici o alta forma de viata nu are inteligenta sa chestioneze existenta proprie.

Eliberarea se intampla, spune Maharaj, cand cunostinta 'eu sunt' intelege:

1. ca a existat mereu, complet libera si nelimitata si ca este in ea insasi cauza a toata creatia- daca constienta nu exista, nu exista lumea.

¹ Ideea de proces, de cauza si efect, implica timp. Timpul nu este decat o conventie sociala fara substanta, fara evidenta factica caci nimeni nu poate trai memoria zilei de ieri, ieri, ori sa-si imagineze maine, maine ci doar 'acum'. Ca idee distrugatoare de ego [atasament la un trup care este nucleul ideei de persoana], este folositoare inasa pentru cel care poate merge dincolo de ea. constienta este aspectul de cunoastere al vietii/existentei/fiintarii. A fi si a sti ca esti sunt unul si acelasi lucru. Poate ca vorbind de minte in loc de constienta, ar fi mai bine in contextul asta [desi conceptul/ideea de minte nu este decat o idee si ea...]

2. ca singura si-a creat catusele inlanturirii prin limitarea de sine; prin identificarea de sine cu un singur trup.
3. ca nu are forma sau design, ca este calitatea esentei hranei care ia forma trupului, la fel ca si calitatea dulcetii zaharului.
4. ca atunci cand esenta hranei- trupul imbatraneste si moare, 'eu sunt' dispare cu el, iar constienta se uneste cu realitatea absoluta.

Maharaj, in mod repetat concluzioneaza indemnandu-si ascultatorii sa mearga dincolo de vorbele 'inapoi la sursa' si sa ramana acolo, sursa fiind realitatea- starea adevarata inainte de sosirea constientei, cand nu existau nevoi si iluzia trecerii evenimentelor (ca boala intr-un trup normal sanatos). Tu esti mereu separat de orice intamplare, fiind doar martorul lor. Cand evenimentul ia sfarsit, cine moare?!

Sa sti cu convingere nezdruncinata ca nu esti nici trupul si nici mintea, desi constient de ambele, este cunoastere de sine adevarata. Eliberarea nu este o problema de achizitie ci una de convingere si incredere ca ai fost mereu liber, si un act de curaj de a trai/actiona bazat pe convingerea asta. Nu este nimic de schimbat- numai cand ideea de schimbare este vazuta ca fals², permanenta/neschimbarea poate veni de la sine.

Maharaj socheaza ascultatorii prin perspectiva sa radicala din invatatura sa. De exemplu, vorbind de iubire, traditional se afirma ca nu exista progres spiritual fara dragostea fata de aproapele. Asta poate fi foarte usor o chestie frustranta pentru cautatorul adevarului care stie ca el nu iubeste si nu e posibil sa iubesti pe altul ca pe sine.³ Ce eliberare sa-l auzi pe Maharaj spunand: 'Fii adevarat tie insuti, iubindu-te absolut. Nu pretinde ca ii iubesti pe altii atata vreme cat nu intelegi ca ceilalti nu sunt decat tu insuti.

² Este deajuns de a contempla falsitatea conceptului de devenire/timp pentru a iesi din capcana mirajului lui.

³ Pentru ca sinele este confundat cu trupul asupra caruia nu ai control si care este plin de nevoi, dorinte si temeri desarte, si astfel iubirea de sine este doar una superficiala, frivola. Acest fel de iubire de sine proiectata asupra aproapelui este iubire falsa, egoista si fara roade.

Nu pretinde a fi ceea ce nu esti si nu refuza a fi ceea ce esti. Dragostea de ceilalati este rezultatul cunoasterii de sine si nu cauza ei.'

In final, ce incurajare sa-l auzi pe Maharaj spunand: 'Ce auzi aici devine samanta. S-ar putea sa uiti insa ea va trai si va rodi cand ii vine timpul, producand flori si fructe. Totul se va intampla de la sine- tu nu ai de facut nimic, numai nu pune piedici.'

Ramesh Balsekar,
Martie 31, 1980

Nota Traducatorului in Romana

Genul acesta de literatura nu este usor de citit si nu se citeste ca orice alta scriere, de exemplu gen nuvela, manual, sau informatie journalistica sau de alt fel. Cum spune Maharaj intr-unul din dialogurile ce urmeaza, vorbele astea trebuiesc citite in constienta, ca si constienta, nu ca individ, trup-minte. Eu incurajez cititorul sa citeasca asiduu si sa nu ramana suspendat in fragmentele pe care nu le intelege, sa sara peste ele, caci poate se vor lamuri in dialogurile care urmeaza. Ceea ce nu are sens astazi in ce spune Maharaj, s-ar putea sa aiba la o recitare, maine. Ori poate nu se vor lamuri, dar nu conteaza caci scopul aici nu este cel al unui exercitiu de intelegereintelelectuala/teoretica ci dincolo de el, una de sinceritate totala fata de sine- nu vorbele conteaza ci ceea ce indica ele si efectul lor asupra cititorului, indemnandu-l la meditatie si investigatie pe cont propriu. Multi se pierd prin a confunda degetul care arata luna cu luna, memorand scripturi si cele spuse de altii, fiind in stare sa le reproduca de la cap la coada si de la coada la cap, crezand ca au realizat ceva, ca au progresat spiritual, si cu pretentii de guru/invatatori vanand recunoasterea semenilor, in final ramanand insa doar un alt sac de oase.

Intelegerea adevarului socheaza prin simplitatea lui si multi nu pot accepta aceasta simplitate directa, pierzandu-se in analize intelectuale complicate,

uitand sau ignorand ca 'adevarul incepe acolo unde se termina mintea', ramanand sclavi ai mintii/al obiceiului de gandire obsesiva. Adevarul de care se vorbeste aici este cel absolut, etern si neschimbator, care devine evident cand mintea intelege ca toate incercarile de a-l cauta sperand a-l gasi in afara se dovedesc neroditoare si atunci mintea, vazand limitele ei, ramane tacuta. Tot ce poate mintea sa inteleaga, folosind logica si ratiunea este ca nimic din ceea ce apare in timp poate fi spus ca 'este', ci ca in cel mai bun caz, 'devine', pentru ca tot 'lucrul', de la aparitie/nastere evolueaza necontenit spre disparitie/moarte, inclusiv acel 'eu' care fraudulos isi aroga drepturi asupra unui trup la a carui creatie nu a participat si care, pentru functionarea lui, nu face nimic. Cel care contempleaza aceasta poate vedea eternitatea fiintarii/existentei, din spatele a tot ce este tranzitoriu/temporar. Cunoasterea aceasta este directa, fara intermediul mintii care nu poate opera decat in sfera coordonatelor timp-spatiu, plasand nume si forme, comparandu-le si masurandu-le si astfel autohipnotizandu-se si dand realitate/adevar unei lumi conceptuale ce dureaza numai atata vreme cat mintea este activa, disparand odata cu ea. Mintea in sine nu este decat un alt gand ce apare reala in fiintarea celui care este mai interesat in lucrarea mintii decat in eternitatea existentei si a vietii.

Intelegerea asta intelectuala neconfirmata insa de experienta practica este ca un sac de bani pe care un om il cara in spate, balast inutil in plin desert, murind de sete insa irrational punandu-si speranta in bani, nu in providenta intalnirii unei baltoace de apa. Banii nu pot cumpara apa unde nu este asa cum nici cunoasterea teoretica si ganditul inutil nu in seamna a trai/viata. Patericul contine scurte povestiri ce redau experienta primilor parinti ai desertului, monahi pustnici, cautatori al adevarului in Cristos. Aceste povestiri, in forma de apocrife ale nevoitorilor sihastrii, sunt lipsite de pretentii literare. In vorbe simple, ele exprima experienta directa de vietuire in trezvia luarii aminte la iluziile lumii a celor ce au parasit lumea in cautarea de sine.⁴

⁴Vezi traducerea colectiei de citate din cartea 'Intelepiciunea Pustiului' a lui Thomas Merthon, publicata de asemenea in acest blog. Intr-unul din apocrifele acestea se povesteste despre unul din

Comparativ cu 'I am that', gasesc aceasta culegere de inregistrari 'ad literam' cuprinse in acest volum intitulat Semintele Consciencei, mai putin fluente si clarificatoare, desi, ori poate precis din cauza ca, participantii la aceste dialoguri au reusit sa depaseasca un anumit nivel de intelegere pe care unii din cei care pun intrebari in 'I am that', nu il aveau.

Dar asta nu este neaparat asa- de multe ori intrebarile unora 'avansati' frizeaza naivitatea ori sar inapoi la stadiul ingorantului care nu se poate dezbara de obiceiul compulsiv in care a fost indoctrinat de societate si practicat asiduu de-alungul unei vieti, de identificare de sine cu individul, persoana centrata in trup, si cu mintea sa, mai mult sa mai putin abila in exercitiile ei perpetue de gimnastica intelectuala.

De aceea, am incercat in traducerea de fata sa clarific mesajul din inregistrarile audio transpuse in text, fara nici o modificare de catre Jean Dunn, fie deviind oarecum de la textul in Engleza, eliminand intrebari si raspunsuri superfluente/necesare intelegerii ideilor, ori adugand mici detalii clarificatoare direct in text ori ceva mai elaborat in note de subsol. Tonul comentariilor mele poate aparea cateodata critic- de exemplu, in rationalizarea repetata a lui Maharaj a realitatii trupului-minte, ca fiind rezultatul celor cinci elemente ce sunt prezente in hrana esentiala ce compune samanta, si care in sine contine intregul univers in stare latentă, potentiala, devenind activa atunci cand germineaza, nascand constienta de sine, fie in forma de planta, animal sau om. Nu pot sti ce l-a determinat

parintii pustiei fiind vizitat de un filozof, care cu cuvinte mesteciugite ii vorbea din scripturi, citand in stanga si dreapta, cu referinte scholastice la diferite personalitati clerice sau filozofice. Parintele insa a ramas tacut, facandu-l pe filozof sa plece dezamagit ca nu i s-a raspuns in nici un fel. Ucenicul parintelui vazand aceasta, l-a intrebat pe batran de ce nu i-a raspuns filozofului, la care batranul a spus 'el vorbeste de cele inalte din ceruri; eu nu stiu de acestea. Eu stiu doar de cele de aici de pe pamant.' Filozoful auzind acestea de la ucenic, s-a intors umil si si-a cerut iertare parintelui, care i-a raspuns cu drag problemelor de viata ridicate de filozof, acesta plecand mai apoi cu multumire.

pe Maharaj sa insiste asupra acestui aspect⁵, desigur, foarte important in descoperirea falsului- cel mai probabil, nivelul de intelegere de moment al celor prezenti care cauta raspunsuri rationale si complicate, bazate pe intrebarea 'de ce', intrebare care implica cauzalitate- atat de necesara intelegerii intelectuale ce nu poate functiona in afara relatiei cauza-efect, ignorand ca timpul pe care aceasta o implica, nu exista altfel decat conceptual si conventional. Pornind de la evidenta factica ca memoria si imaginatia nu pot apare altfel decat 'aici si acum' in orice moment, ca prezentul 'acum' este mereu proaspat si spontan ca bazaitul etern al vietii inregistrat de constienta [aspectul cunoscator al vietii], iluzia ideii de cauzalitate devine evidenta, anuland orice constructie intelectuala legand cauza de efect, constienta de samanta si trupul de constienta.

Inercarea de a clarifica lucrurile bazat pe introspectia personala are scopul de a evita confuziile unei teme si asa dificile unui cititor neavizat si chiar celui ce a intrat deja pe calea aceasta ingusta ce duce la adevar, caruia ii dedic si aceasta traducere, in primul rand.

Desigur ca sunt constient ca orice discutie despre adevar, nu este adevarul si ca discutiile, discursurile si dezbaterile nu pot fi decat despre fals, insa cum spune Maharaj undeva, falsul este evidenta adevarului, cum miscarea, cea a nemiscarii si timpul/schimbarea, al eternului/absolutului. Insa nu este nimic gresit sau intamplator⁶; orice intelegere si atitudine gresita va fi corectata de viata prin durere, fie fizica ori, mai ales sufleteasca. Cum tot Maharaj spune 'ce viata nu poate repara, moartea va termina'.

De asemenea am incercat sa fac paralele cu invatatura noului Testament, pentru o mai buna intelegere a ei, in lumina perspectivei discursului lui Maharaj, care se misca intre aceleasi coordonate de viziune a adevarului ca si Cristos si apostolii sai.

⁵Desi el lamureste asta, abrupt intr-unul din dialoguri: "I: asta nu se potriveste cu ce ne-ai spus inainte. M: orice am spus inainte, nu conteaza pentru tine- arunca la gunoi. Zaharul este in trestia de zahar; iei zaharul si arunci restul la gunoi. La fel, ce ti se spune acum, este zaharul care deriva din trestie. Dulceata nu are nume sau forma- tu si eu, stim acest gust de dulce care suntem."

⁶Un fel de mantra demna de memorat este vorba lui Robert Adams care zice: 'toate sunt asa cum trebuie sa fie si totul se desfasoara asa cum ar trebui sa se desfasoare; nu exista greseli'.

Dan Motisca,
Martie- Iunie 16, 2023

Iulie 7, 1979

Maharaj (M): In natura totul este legat de timp (sezoane, semanat, recoltat, etc.) dar natura insasi nu este legata. Natura nu este nici mascul, nici femela. O multime de personalitati vin si pleaca insa natura nu este afectata. Povestea naturii emaneaza din toate impresiile inregistrate in minte, de la nastere. Cata vreme de agati de memorii, nu poti cunoaste sinele. Cata vreme studiezi, esti preocupat de ce se intampla in natura- ex. istorie, forme de viata, mari personalitati, nu poti cunoaste sinele (taucaci numai pe acesta il poti sti cu adevarat). Ca sa-l cunosti trebuie sa mergi inaintea (nu in afara- in obiectele naturii). Orice miracole se intampla in natura, ele trebuie sa dispara inapoi in natura, ca orice altceva care apare si dispare. Insa toate acestea sunt abstracte; ce este solid este cunostinta lui 'eu sunt'. Vazutul si vederea dispar in timp- spun acestea numai pentru cei gata sa asculte- orice apare trebuie sa si dispara. Cea mai fantastica/puternica aparitie este cunostinta lui 'eu sunt'- este invizibila inainte de nastere si dupa moarte insa cat este vizibila, este solida. Multi intelepti au aparut si disparut datorita acestor seminte prea-puternice- 'eu sunt'. Cand aerul ce intretine viata paraseste trupul, cunostinta personala nu mai are suport si dispare, nevazuta.

Ce spun eu aici este profund. Poti sa-l experimentezi pe Dumnezeu insa experienta nu va ramane (altfel decat o urma neclara, desi puternica, in memorie). Orice experienta se datoreaza puternicei celule 'eu sunt'. Dar si celula si experienta ei vor dispare. Cunostinta lui 'eu sunt' este legata de timp; tot ceea ce cunosti rasare din conceptul 'eu sunt'.

Milioane de intelepti au venit si au plecat. Pot ei sa mai cunoasca statutul de 'eu sunt'? Sunt neputinciosi in a perpetua fiintarea lor; 'eu sunt-ul' lor devine gol, invizibil. Inteleptii nu pot schimba lumea nici o iota- ce se intampla, se intampla.

Intrebare (I): dar Maharaj a spus ca lumea beneficiaza de existenta inteleptului.

M: am spus-o pentru ignorantul care se agata de minte-trup. Cand 'eu sunt-ul' dispare, ce ramane, ce-ti mai lipseste?

I: sunt pierdut.

M: cine vorbeste si cui?

I: eu imi vorbesc mie insumi.

M: daca tu (cunostinta lui 'eu sunt') este pierduta, cum vei sti ca esti pierdut? Te lasi dus de concepte. Samanta asta minuscula contine universul. Ma intelegi gresit- insa eu insist in a-ti repeta neincetat acest principiu a lui 'eu sunt'. Gaseste-ti identitatea! Orice apare va si dispare; ce poate Roosvelt sau Gandhi face acum? Acolo unde odata aveau control, lucrurile s-au schimbat. De ce nu iau masuri?! Cand suflarea paraseste corpul, nici cel mai mare intelept nu poate sa mai faca ceva.

I: in Gita, Krishna spune ca acolo unde este calamitate fara destin, el va veni si va restaura lucrurile.

M: asta este ca sezoanele, ciclice. In acest sezon trebuie sa intelegi semnificatia adanca a lui 'eu sunt'. Toate intrebarile vor inceta odata cu asta.

I: cine ma impinge sa vin aici la picioarele tale?

M: nu poate fi cuprins in cuvinte- poti sa-i dai ce nume vrei. Lumea inseamna minte, mintea este ca un lichid care curge necontenit. Observa-i curgerea, cu inocenta, dispasionat si nu curge cu ea, nu o considera a ta. Fii in starea de 'eu sunt' fara concepte. Dai insemnatate conceptelor/vorbelor dar in final, ele se duc- cele percepute si observabile dispar in neperceptie si neobservatie. Uita-te dupa ele si vezi- vei intelege incet, incet adevarul si vei avea pace si liniste; nu trebuie sa faci nimic- totul se intampla. Vorbesti de cunostinta- cunostinta aia este ceea ce ai citit si auzit de la altii. Daca nu ai confidenta in sinele tau, trebuie sa te gasesti in altii carora le dai autoritate asupra ta. Dar eu iti spun direct, asa cum experimentez pe pielea proprie fara sa iti dau citate din Gita sau Mahabharata. Cand vorbesti despre Gita, trebuie sa sti ca este despre tine, fiecare cuvânt vorbește despre sinele tau.

Julie 22, 1979

Intrebare: Este constienta acelasi lucru cu martorul?

Maharaj: Pentru tot ce e vizibil, constienta este martorul dar este un alt principiu care este martor al constientei si care este dincolo de lumea vizibila/inteligibila.

I: cum poti fi martorul constientei?

M: cum esti martor la faptul ca sezi- cu sau fara efort?

I: fara.

M: in acelasi fel- oricand faci un efort, este din punctul de vedere al trupului. Cunostinta de 'eu sunt' este sufletul/esenta intregii lumi. Martorul acestei cunostinte este inaintea cunostintei 'eu sunt'. Incearca sa te vezi asa cum esti, fara a adauga vreo calitate. La fel cum cand prepari o

mancare si adaugi tot felul de ingrediente, vrand sa iasa ceva. Martorul sau constienta firii este ca si cand te observi in somn adanc.

I: nu inteleg.

M: asta nu se poate intelege intelectual- trebuie sa te contemplezi pe tine. Orice apare pe ecranul contemplatiei, cu siguranta va dispere; contemplatia ramane.

I: nu este contemplatia doar un alt concept de-al mintii?

M: conceptul si mintea sunt razele de lumina ale contemplatorului.

I: este 'eu sunt' suma totala a ceea ce percep?

M: da, 'eu sunt-ul' apare si dispere spontan; nu origineaza din vreun loc anume. Este ca lumea visului. Nu incerca sa fi ceva, nici macar o persoana spirituala. Arborele este deja prezent in samanta; la fel este cu 'eu sunt'- vezi-l numai asa cum este, nu incerca sa interpretezi ce vezi. Daca intelegi asta, ce altceva iti mai trebuie?!

I: nimic!

M: trebuie sa te stabilizezi ferm in convingerea asta. Intelepciunea cunoasterii adevarate este sufletul intregului univers. Nu te incurca cu puteri supranaturale chiar daca vezi miracole/lucruri de neinteles. Nu-ti aroga vreun merit. Un invatacel de-al tau aflat la o mie de kilometri departe poate sa primeasca binecuvantarea ta in forma lui. Oricand el iti lauda cunostinta ta, cunostinta aceea ia forma concreta. Nu gandii ca tu faci ceva. Sunetul umple intregul spatiu, la fel si cunostinta lui 'eu sunt'. Daca intelegi asta, nu este moarte pentru tine dar daca te inchipui un individ, cu siguranta vei muri.

Un cautator spiritual vrea sa fie ceva; fii dar tu insuti asa cum esti. Daca cineva iti cere vorbe, vorbele necesare vor iesi din tine automat/spontan.

Chiar daca nu ai studiat scripturile, vorbele tale vor fi 'ca din carte' si cand le vei rosti nu iti vei face iluzii ca esti intelept sau plin de cunostinte.

I: simt greutatea lui 'eu sunt'- cum sa scap de ea?

M: de unde apare intrebarea asta cand tu nu ai creat 'eu sunt-ul'?

I: stiu, dar mintea imi spune sa scap de ea.

M: poate mintea sa recunoasca adevarul suprem?! Nu te lua dupa minte caci mintea isi urmeaza cursul ei natural. Te identifici cu mintea si vorbești in numele ei. Ce putere are mintea sa schimbe cerul sau spatiul?! Spatiul este lupa lui 'eu sunt' prin care observa lumea- cele cinci simturi nu te cunosc pe tine ci tu pe ele.

I: despre cine vorbești cand spui 'tu/pe tine'?

M: din moment ce te crezi in dualitate, ma refer la ascultatorul din tine.

I: dar eu nu sunt in afara constientei.

M: in fapt esti si poti vedea asta. Cand spui ca esti constienta, esti lumea intreaga. Tu esti separat de 'eu sunt' care in sine este doar o iluzie. Cunoștinta lui 'eu sunt' si lumea sunt pacalele ale iluziei, fara substanta. Orice teorie despre ele o faci doar pentru propria satisfactie caci vorbele nu ating adevarul/esenta. Cunoști foamea, setea, starea de veghe si somn- ce esti tu fara ele? Crezi ca acestea sunt nevoile tale fundamentale pe cand ele sunt smecherii ale iluziei primare. 'Eu sunt-ul' are o limita in timp- si astfel tot ce-i legat de el este de asemenea limitat in timp.

I: memoria face lumea sa apara reala. Fara cunoștinta culorii 'verde' in memorie, nu exista culoarea verde.

M: memoria este inaintul lui 'eu sunt'. Repetitia relativului este jocul iluziei. Daca nu dormi 8 zile, crezi ca poti trai mai departe? Vei fi dincolo de starea de veghe si de somn iar iluzia va dispare.

I: cand ma trezesc dimineata, de unde vine constienta lui 'eu sunt'?

M: asta nu-i de inteles- ca un film, este in rulare, deja prezent. In Vedas, chimalul asta este principiul suprem numit 'pantecele/uterul de aur'. 'Eu sunt-ul' este uitat in somn si apare in veghe si vis.

I: cum imi amintesc lucrurile?

M: este indemanarea lui 'eu sunt'- ce identitate iti iei pentru tine?

I: cea de martor.

M: a ce?

I: a tuturor activitatilor trupului si mintii.

M: asta este calitatea trupului si a mintii si nu cunostiinta de sine. Viermi apar in mancare putreda- trupul este o astfel de mancare in devenire iar sinele colcaie inaintul. 'Eu sunt' este viermele care lucreaza in trupul indreptat spre descompunere gustand 'eu sunt-ul' fara limba. Noi suntem prea inamorati de gustul putreziciunii astei manacari. Ce doresti sa cunosti?

I: sinele meu adevarat.

M: atata vreme cat te crezi trup, nu te vei putea cunoaste. In Marathi este o zicala 'nevasta de imprumut' pe care trebuie sa o dai inapoi. La fel, trupul asta este un lucru imprumutat si trebuie sa-l dai inapoi. Identificarea cu trupul trebuie sa dispara.

I: cum se face ruperea asta de indentificare cu trupul?

M: incearca sa investighezi somnul profund si starea de veghe- vezi ca sunt temporare. Vezi ce esti in lipsa lor!

I: pai nu pot spune nimic.

M: esti sigur? In Veda se spune 'nu asta, nici aia' si ramai tacut, caci nu mai e nimic de spus. Fara somn si veghe, poti sti ce esti ori sa cunosti pe 'eu sunt'?! Ce s-a nascut- tu ori cele doua stari?! Ce treaba ai tu cu ele?!

August 12, 1979

Maharaj: Esti multumit?

I: cateodata sunt, cateodata nu.

M: cine spune asta?

I: observ multumirea ca pe un sentiment in constienta. Eu sunt indiferent; orice se intampla, orice apare in constienta mea, nu ma preocupa, nu sunt interesat, n-am nimic de facut.

M: nu se cheama indiferenta ci detasare. Nu exista nefericire. Nu te ingrijorezi de nimic- asta-i starea reala. Nu esti atras de nimic in lume?

I: orice se intampla, nu este castig sau pierdere.

M: cum asa? Nu te purta ca altii doar pentru ca asa se face. Ce iti spun ar trebui sa te faca sa te porti ca un rege, inauntru si inafara.

I: simt o presiune in cap asociata cu constienta de sine, o prezenta constanta.

M: observ-o doar; tu esti constienta dincolo de senzatii, martora senzatiilor. constienta nu este a trupului; atractia catre trup nu a disparut complet, de aia simti presiunea. Acum esti martorul continutului constientei; inainte nu erai pentru ca te priveai ca pe un trup. Inainte de a veni in India, numele care il dadeai constientei era 'minte'. Acum numele pentru constienta este 'cunoastere'.

[Catre alt vizitator- deci tu ti-ai gasit rostul si esti multumit?]

I: o, da, de mult- dupa ce am plecat de aici.

M: dupa atatea experiente avute, ai ajuns acum la concluzia ca ceea ce a precedat experientele de orice fel este aceeași și nu mai ești afectat de experientele lumesti?

I: da, am ajuns la concluzia asta.

M: ai încetat de a fi afectat de atractiile lumesti pe care acum le privești ca ordinare ori încă vrei să cunoști ori să-ți satisfaci dorințele estetice, cautând oportunități și beneficii?

I: nu, nu mă mai agăț de nimic dar cine știe, dacă nu s-o ivi ceva mai târziu... dar nimic nu are rost căci toate sunt nule în final.⁷

M: deci ai priceput totul; ce este ce rămâne în cele din urmă, ce este primordial, rădăcina?

I: ce rămâne, rădăcina primordială nu se poate percepe ca un obiect.

⁷Asta este vorbire care derutează cauzatorul- cine este întrebat dacă atractiile lumesti nu îl mai tentează? Atata timp cât trupul există, plăcutul și neplăcutul vor fi prezente, nu ca mofturi personale ci ca parte din 'pachetul' care este trupul-minte, căruia îi place gustul/mirosul/auzul... unui lucru și nu al altuia, de asemenea fiind educat de cultura societății în care se naște. Insa eu nu sunt trupul!

M: ai realizat tu asta?

I: nu, nu am realizat eu pentru ca este mai mare decat mine; cum as putea sa o vad?

M: cand ai variate experiente, realizezi ca exista ceva care persista inca de la inceput, de care nu esti constient? Constientizezi ceea ce este deasupra oricarei experiente? Si daca da, poti ramane acolo sau esti captivat de experienta?

I: nu sunt captivat si, da, pot ramane acolo. Este ca si cum as fi intr-o barca- nu gandesc ca apa se misca ci ca barca se misca dar sunt constient de apa. Nu trebuie sa-mi repet ca ma misc pe apa. Ce se misca este pe ceea ce este dedesubt.

M: care este experienta ta cand intelegi ca totul este artificial/ireal? Nu vezi ca ce intelegi ca fiind iluzoriu nu este decat o mica modificare a sinelui tau? Poti vedea nelimitarea sinelui dincolo de experienta?

I: da, vad- ce experimentez sunt proiectiile mele proprii stiindu-le ca ireale insa eu nu sunt limitat de limtaiile experientei.

M: lumea este intr-o continua transformare, mereu noua, insa nu este decat o repetitie antica, o gluma veche. De unde ideea nelimitarii- negi existenta lumii?

I: nu o neg, ii neg doar realitatea.

M: sa zicem ca ai un copil care merge la Timbuktu si devine rege- el va ramane copilul tau, nu vezi asta? Orice s-ar intampla, trebuie sa aiba un martor care sa confirme ca ceva se intampla. Martoul asta este inainte de intamplare.

I: si cine este martorul- absolutul sau constienta? Trebuie sa existe cineva care sa observe experienta aceea?

M: nu vorbesc despre martor ci despre miezul nostru ancestral. Toata padurea isi datoreaza existenta unei singure seminte. Ce este principiul care observa creatia si starea de dinainte de creatie- Absolutul! Aceasta este starea lipsita de 'eu sunt'.

Multi vorbesc despre minte si continutul constientei zicand ca daca faci asta vei obtine aia dar ti-a vorbit cineva despre starea aceea inainte de minte si constienta?

Statutul initial al celui pe calea spirituala este cel in care cautatorul spiritual se identifica cu trupul si mintea, mereu cantarind castigurile si pierderile. Apoi intalneste un invatator care ii spune <tu nu esti trup sau minte ci manifestarea lui 'eu sunt'> Ramanand in acest 'eu sunt', treptat realizeaza ca intr-adevar nu este trup sau minte ci manifestarea lui 'eu sunt' ca trup si minte. In timp va realiza mai departe ca nu este nici acel 'eu sunt', acea constienta de sine si de lume (care este intermitenta) ci Absolutul.⁸

De ce ai ramas tacut- esti confuz ori ai inteles?

I: este vederea manifestarii lui 'eu sunt' detasare?

M: ce numesti tu 'eu sunt-ul'?

I: constienta.

M: poti tu sa observi constienta, esti separat de ea sa o cunosti?

I: nu stiu; numesc constienta lui 'eu sunt' tot ce percep sau stiu- totul.

M: ceea ce nu sti este primordial.

⁸ Nevoia de identificare cu ceva, fie constienta sau chiar absolutul dispare si doar absolutul ramane ca ceea ce nu poate sa nu fie, pe cand lumea, gandurile, ideile sunt vazute pentru ce sunt- ephemeride tranzitorii, fara substanta.

I: continutul constientei se schimba neincetat si totusi, ceva ramane neschimbat.

M: in ignoranta i se spune minte, care este cunostinta manifestarii, puterea si sursa ei, creatoarea iluziei (Maya). constienta este mintea Absolutului, puterea cunoasterii, a memoriei, mesajul lui 'eu sunt'.

I: este starea manifesta o stare de atasament?

M: creatia/aparitia ei este spontana, fara atasament insa odata aparuta, atasamentul incepe.

Sunteti cu totii tacuti, neindraznind sa puneti intrebari.

I: intrebarile pregatite in avans dispar cand venim aici.

M: cunoasterea este prezenta in pantecele ignorantei inasa odata cu maturitatea devine manifestarea asta prezenta. Dar inaintea ignorantei este marele ancestor. Cunoasterea apare doar pe fundalul necunoasterii desi ceea ce se cunoaste este fals; indiferent cat de profunda cunostiinta se dezvolta odata cu maturitatea, ea ramane in domeniul ignorantei. Dincolo de ignoranta este Absolutul.

I: cum putem recunoaste un intelept?

M: sa gandesti despre o persoana ca este plina de cunostinta si intelepciune este prostie. La fel, cel care se crede superior si doreste recunoastere sociala, este prostie.

Cine este intelept? Inteleptul insusi nu stie ca este intelept, cine sa-l recunoasca ca atare? Inteleptul stie ca cunoasterea se naste in ignoranta, fiind cauza a tot ce se intampla. Cu aceasta stiinta, inteleptul nu se implica pentru ca nu se identifica cu nimic ce s-ar putea implica. Inteleptul nu se concentreaza pentru ca el nu se vede ca o sursa care se poate concentra.

Translator: ce Maharaj numeste Cunosculatorul, Absolutul, nu da atentie la nimic. Nu exista martor ci marturie doar; el este dincolo de orice atribut.

I: poate Maharaj sa fie martor al starii de somn adanc?

M: da, desigur. Experientele sunt distincte de experimentator- le poti descrie in fel si chip insa nu si experimentatorul.

Translator: Maharaj spune ca absolutul nu se poate descrie, el poate vorbi numai despre relativ.

M: veghe sau somn nu stiu ce a fost inainte de ele. Absolutul stie insa cunoasterea asta nu apartine cunoasterii obiective. Nestiut, cunoasterea a aparut spontan. Cand dispare, nimicul doar ramane. Cunoasterea este a celor cinci elemente de baza; cand dispare, tu ramai. Atata vreme cat poti cunoaste, investigheaza! M-a intepat un scorpion- intepatura este 'eu sunt-ul' pe care pentru ca nu o poti tolera, alergi din loc in loc. Ca sa anulezi efectul intepaturii, priveste 'eu sunt-ul' si cunoasterea lui. Efectul intepaturii este starea de veghe, somn, foame, sete, etc. Priveste-le atent, cum apar si cum le cunosti.

I: este necesara inlantuirea ca sa devi liber?

M: intelege intai ce este inlantuirea. Urmareste-te continuu 24h pe zi. Cand realizezi ca nu esti trup-minte, natural esti liber.

Dupa dialogul asta, gasiti necesar sa mai auziti ceva, mai aveti nevoie de cuvinte; are spiritualitatea adevarata nevoie de vorbe?!

August 13, 1979

I: Guru-I este cel mai puternic, mai puternic decat un rege pentru ca controleaza atat lumea din afara cat si pe cea dinauntru si de aceea este

cel mai grozav trisor- te triseaza neluandu-ti nimic in timp ce tu crezi ca ti-a luat totul.

M: daca asta este experienta ta, e adevarat- el iti ia totul, pe tine inclusiv dar asta nu inseamna ca tu esti diferit de el caci din vechiul tine nu mai ramane nimic, totul este invatatorul.

I: dragostea il face sa triseze.

M: dragostea este data fiecaruia dupa nevoi; daca nu este nevoie, poate dragostea sa fie?

I: din perspectiva asta, nu, insa absolutul a fost dintotdeauna asociat cu acest concept- de cel il descriem ca dragoste?

M: absolutul nu se identifica pe sine, nu stie ce este si nu are nevoie sa stie- nu are nevoie de nimic; nu are nevoie sa se numeasca 'eu sunt'. Doar cel ignorant are nevoie de identificare prin etichetare, dand nume ca 'absolutul' ori invatatorului ca 'inteleptul'.

I: de ce ignorantul idealizeaza inteleptul ca dragoste?

M: pentru ignorant este o chestiune de convenienta- atata vreme cat se stie ignorant are nevoie de motivatii in efortul lui de a deveni intelept si astfel il numeste pe cel intelept, pe invatator ca fiind plin de dragoste, compasiune, bunavointa, etc. impunandu-si sa-l vada prin prisma asta.

I: din punctul de vedere al ignorantului, este asta corect?

M: da, pentru ignorant. Oameni merg la un idol si se roaga 'datorita bunavointei tale eu traiesc, etc.' Asta este ignoranta. De ce este ignorantul atasat de o imagine pictata ori de o statuie de piatra? Pentru ca doreste sa traiasca, sa perpetueze existenta lui 'eu sunt'. De aceea se inchina idolilor- din nevoia de a fi.

I: nu este asta si o cale prin care divinul il duce pe ignorant spre absolut?

M: da, ignorantul cauta prin cai si mijloace.

I: nu ia iubirea neconditionata forma prin credinta?

M: din perspectiva mea, dragostea este calitatea fiintarii. Firea este dragoste care apare doar in prezenta 'eu sunt-ului'. Poate dragostea exista daca 'eu sunt' nu este? Nevoia de a fi, de a continua inseamna dragoste. Toata manifestarea este oceanul fiintarii- este oceanul lui Dumnezeu, ori spune-i Maya, daca vrei.

I: si dincolo de oceanul asta?

M: de unde ideea de dincolo? Exista fiintare si fiintare terminata- nu merge nimic mai incolo. Are nevoie de un avion Boeing sa o duca mai incolo? De unde a venit si unde a mers? Inainte de venire si plecare, tu esti. Fiintarea asta a lui 'eu sunt' pulseaza neincetat- 'eu sunt... eu sunt...'. Senzatiile fiintarii exista din cauza hranei esentiale si a respiratiei; cand acestea dispar, pulsatiile lui 'eu sunt' nu mai este. Fiintarea devine nefiintare. Pentru ca o samanta sa incolteasca are nevoie de apa; la fel, pentru ca cunostiinta de 'eu sunt' sa apara, apa, hrana si aer sunt necesare. In estenta hranei, calitatea lui 'eu sunt' este in stare dorminda. 'Eu sunt' este esenta sucurilor nutritive.

I: constienta este comuna tuturor, universala, spontana- de ce apare in atat de multe forme?

M: asta este calitatea ei nativa- firea este una insa se manifesta ca multime diversa.

I: ce este aspectul de 'echilibru' al constientei?

M: este chintesenta hranei- acel 'eu sunt', fiintarea activata si manifestata in lume prin celelalte doua aspecte ale constientei- agitatie si inertia. Agitatie este activitate; inertia este mandria care o iei din actiunea ta. Astea trei aspecte iau nastere din esenta hranei fara de care 'eu sunt' dispare si odata cu el, si aspectele lui.

I: flacara lui 'eu sunt' pe care o vedem cu ajutorul intelectului, apare ca o evolutie- ce parere ai, in ce directie se indreapta?

M: spre distrugere- oricare ar fi evolutia, in final se termina in disolutie. Intorcandu-ne la ce spuneai mai devreme, este ceva ce vrei sau nu sa protejezi?

I: nu stiu.

M: totul depinde de constienta si tu nu vrei sa parasesti constienta.

I: nici macar de constienta constientei nu am nevoie- ma gandeam sa-mi astup urechile cand Maharaj vorbeste despre 'Sine' (constienta).

M: cine vorbeste?

I: ce stiu eu- trebuie sa fie cineva sa vorbeasca? Sunt doar vorbe, vorbe...

M: la ce folos vorbele daca constienta nu este prezenta?

I: dar constienta este, de ce sa implicam ca nu este?

M: ce vrei sa spui- explica!

I: ce nevoie avem sa atasam un concept la ceea ce apare spontan? Ce este, este.

M: este evident ca tu esti si de aceea apare in tine; cand simti ca esti, incep probleme. Nu pot fi probleme daca simtamantul existentei nu este.

I: de ce probleme? Tu atasezi nume si concepte la ceea ce este- de ce nu lasi sa fie?

M: cine rosteste vorbele astea?

I: intelegerea care apare in constienta.

M: deci, ce este problematic- lumea sau constienta care apare in tine?

I: nimic nu este problematic daca imi tin gura si mintea inchise.

M: numai faptul ca esti aici iti va crea probleme- asta este problema ta- nu esti in pozitie sa suporti constienta asta si in acelasi timp nu o suferi. Cand trupul nu a fost prezent, ce erai? Nu esti in pozitie, tu intelegi asta.

I: inainte ca trupul si constienta sa apara, am fost ceea ce am fost.

M: dar acum ca esti, esti constient- este din voia ta sau pentru ca se intampla spontan?

I: apare a se intampla, spontan.

M: deci esti constient nu pentru ca vrei sa fi- asta este fapt, nu-i asa?

I: da, gandind la ideea asta de spiritualitate, incercand sa dam semnificatie constientei, singura problema apare cand constienta incearca sa devina tot felul de lucruri.

M: nu, nu asta este problema- problema ta este aparitia constientei in tine. Este din cauza ei ca dai nume sau nu, ca faci ori nu ceva.

I: asta-i esenta problemei- daca constienta nu ar incerca sa fie ce nu este incurcandu-se-n concepte si etichetand totul, nu ar fi nici o problema.

M: asta-i doar imaginatie.

I: este foarte simplu- toate experientele pe care noi le numim viata se intampla in constienta si asta da semnificatie vietii- experienta constientei peste tot. Cand sfarsitul vine, asta-i tot- de ce nu poate constienta sa vada si accepte sfarsitul?

M: poti tu?

I: ce nu ma lasa sa raman in contemplarea aceea este activitatea, nelinistea cautarii.

M: constienta inseamna forta vitala- ganduri curg, vorbe vin; asta-i mintea. Intelege ca nu constienta este ce te preocupa- ea continua sa fie; nu te identifica spunand 'sunt asta sau aia'. Asta nu ar fi o dificultate pentru ca faptul evident este ca esti. De ce nu te opresti aici cu intelegerea?⁹

Translator: Maharaj vrea sa stie daca tu ai inteles ce ii spune individului asta.

I: da, vorbeste despre constienta care este prezenta in tot ce apare.

M: cine spune asta, cine experimenteaza asta?

I: sentimentul de a fi, constienta.

M: da, asculta mai indelung la dialogurile astea. Gandind 'am inteles totul corect', este greseala prima. constienta apare in spatiu, impersonala,

⁹ Dialogul asta apare cam dezlanat, un fel de jonglerie de vorbe din partea lui Maharaj care pare sa nege ce afirma in alte parti- constienta este si nu are nevoie de nume, ceea ce interlocutorul afirma.

devenind persoana limitata la trup si minte. Daca renunti sa atasezi constienta trupului si mintii, nu ai probleme. Suntem activi pentru ca cunostinta 'eu sunt' este prezenta inca din prima clipa a trezirii dimineata. Pentru ca nu esti capabil sa induri prezenta asta, iti cauti de lucru- te misti incoace si incolo, facand si dregand de dragul sustinerii lui 'eu sunt'. Numai cand 'eu sunt' uita de sine, in somn adanc, esti in pace.

I: este pace in meditatie?

M: pentru ce vrei sa meditezi- nu ca sa tranchilizezi 'eu sunt-ul'? Cu 'eu sunt' incepe mizeria. Invata sa percepi spontan superficialitatea lui 'eu sunt'.

I: cum?

M: atentia, acel 'eu sunt' este mereu prezent in veghe dar nu suntem atenti sa-l urmarim, pierzandu-ne in facand si dregand. Ramai vigilent dand atentie acelui 'eu sunt'.

I: este ceva ce ramane in somnul adanc?

M: ce exista in starea de veghe, devine latent in somn.

I: care este actiunea corecta/dreapta?

M: lasa actiunea sa ti se intample, nu esti tu actionarul- actiuni se intampla prin tine si nu te pripi sa le judeci ca bune sau rele caci nu sunt responsabilitatea ta. Cel ce se crede in control este sclavul mintii, a conditionarilor si inclinatiilor ei. Inteleptul este martor la actiunile constientei fara a se face partas la ele.

I: se pare ca constienta este fascinata cu grija pentru ce se intampla in jur.

M: da, fascinatie si de asemenea distractie. Sa zicem ca vars niste apa pe jos- imediat iau o carpa si o sterg dar nu ma judec ca prost- s-a intamplat, la fel cum carpa absoarbe apa fara sa gandeasca ca este in control.

I: ce dragoste ciudata pentru acest 'eu sunt'.

M: desi apare ciudata, se manifesta in forme concrete. Cu totii ne agatam de concepte legate de salvarea lumii, de facere de bine desi cu toate astea, unde sunt cei salvati si salvatorii lor? Ce doresti tu?

I: as vrea ca totul sa fie in armonie, nehaotic.

M: nu te agata de nume si forme- lasa-le-n pace.

I: de ce este asa de dificil de inteles asta?

M: pentru ca ce crezi ca ai inteles, imbratisezi si te agati de ea. Renunta de a te agata de ideile pe care le ai despre lume si despre tine insuti, de care te agati tot timpul.

August 14, 1979

Maharaj: Cati ani ai fost cu invatatorul tau?

I: aproape sase ani.

M: si care era scopul invataturii sale?

I: invata ca umanitatea este gata sa faca marele pas in constienta si ca o era a luminii poate fi creata acum. Pana acum toti inteleptii, sfintii si mantuitorii lumii au lucrat cu idei. Ideile nu pot duce la schimbari inasa daca o mica parte a umanitatii isi ridica nivelul constientei prin tipul de

meditatie pe care il recomanda, efectul va fi un nivel general ridicat de constienta.

M: intreaga constienta este deja aici, deci ce poti tu sa schimbi si cum?

I: dar este fapt ca o schimbare a constientei poate sa se intample in orice forma.

M: da, schimbarea se poate insa nu poate ramane.

I: chiar daca nu e permanenta, asta nu e motiv pentru ca sa nu o dorim.

M: si daca schimbi ceva, cine este cel care beneficiaza?

I: asta este un punct dificil dar important de clarificat- stim ca lumea o sa explodeze in bucatele si unii spun las-o sa explodeze ca si asa este temporara. Astfel acestia impiedica schimbarea constientei.

M: ceea ce este spontan, care a aparut fara cauza, cum vei putea tu opri? Cine a facut treaba asta- gaseste de unde vine vorbirea asta, care-i este sursa. Sursa-i atingerea asta a lui 'eu sunt', varful asta de ac care nu are dimensiuni dar care, priveste ce a creat, cum vorbirea curge afara din el! Te irita ce spun si simti asta. Ce-o fi, poti sa ma ucizi- am sa cresc din ce in ce mai mult, de un milion de ori mai mult- vorbesc din unghiul asta. Poti sa ma distrugi? Ceea ce moare, este hrana iluziei asteia- mintea. Poate absorbi oricate morti si nu moare vreodata; Maya, iluzia persista.

I: ma surprinde ca Maharaj nu pare sa iubeasca acest 'eu sunt' si ca pare a fi altundeva, neimplicat in el.

M: vrei sa spui ca ar trebui sa iubesc necazul asta? Ce s-ar intampla daca l-as iubi? As suferi mai multa durere sau voi avea mai multi bani- la ce folos?

Translator: Maharaj spune- cum il poate afecta daca ii dai o gramada de bani? Monumentele impunatoare de piatra, decorate si preamarite nu au nici un folos pentru el.

I: poate nu pentru el insa ar putea fi de folos altcuiva.

M: pot folosi doar altui om, asta-i tot.

I: de unde a gasit Maharaj curajul de a sta complet singur?

M: cine are nevoie de curaj? Este natura ta. De ce sa ma preocupe trupul asta? Azi-noapte chiar au murit 25 de mii de oameni in Gujarat, doar intr-o singura noapte. Ce importanta are trupul asta pe care-l vezi? Am avut credinta si devotiune, si alte lucruri. constienta asta, varful asta de ac, il stiu ca natura pura- nimic nu ramane, credinta, devotiune, nimic. Tot ce am folosit in acele zile, e dus si dus ramane.

Translator: 'eu-l' care l-a intalnit pe guru-l sau si 'eu-l' de acum sunt la nivele diferite.

I: ce rost are manifestarea lumii atunci?

M: nu e vorba de rosturi aici- este natura constientei in care apare lumea. Lumea are rost doar pentru cel care se identifica cu trupul. Prin senzatiile fizice lumea apare reala insa este doar temporara, de durata scurta. E ca o boala- boala iluziei Maya.

I: noi suntem incarnati in trup, cum se poate sa nu fim atunci trup?

M: daca te crezi trup, ai mai mult de pierdut decat de castigat. Daca nu te identifici cu trupul, ce poti spune ca esti?

I: dar daca ma tai, zbier.

M: [Maharaj loveste scrumiera care produce un zgomot] Priveste, asta la fel simte durere si zbiara dar acum e tacuta. Te identifici gresit cu trupul, tu nu esti trup- intelege asta.

I: cateodata simt ca nu sunt trup si ca timpul nu este, ca sunt in afara de timp.

M: asa! Desi cel mai adesea te identifici cu trupul, e de ajuns daca cateodata nu o faci. Din ignoranta vine cunostiinta lui 'eu sunt' si acolo se dizolva inapoi cand nu se cunoaste pe sine. Odata ce intelegi asta, poti sa pleci si orice faci nu conteaza- totul este facerea lui Dumnezeu. Tu incetezi sa fi actorul, si nici nu ai fost vreodata. Cand televizorul este distrus, pot oamenii din film sa sufere durere si sa moara? Tu nu ai forma, esti la fel ca cerul- aerul pe care-l respiri, va suferi cand mori? Se va reuni doar cu aerul, cum a fost inainte. Dar numai sa stai aici si sa asculti nu e suficient, trebuie sa meditezi.

August 15, 1979

Maharaj: Ce a fost inainte de starea de somn, dar de cea de veghe? Esti tu cel ce se naste ori starile astea doua? Veghea iti aminteste ca esti, somnul te face sa uiti. Ce altceva poate fi in afara de astea doua stari? Vorbeste despre ele- starea de memorie si cea de ne-memorie; daca astea nu sunt, ce altceva poti dori? Ce cunostinta/informatie astepti sa auzi de la mine? Daca accepti ce spun, de ce ai dori sa mai vi si maine- pentru ce?

I: nu doresc sa castig nimic, ce doresc este sa pierd- sa ma descotorosesc de universul asta conceptual.

M: pai unde sunt conceptele daca starile astea nu sunt prezente?

I: si fara ele, ce ramane?

M: orice ar fi, oricum ai numi-o, ramane ce este dincolo de memorie si ne-memorie. Ambele stari sunt impermanente- lumea manifestata prin ele se trage din marele spirit. Tu nu esti starile astea si fara ele nu esti ceea ce te sti/crezi. Oriunde ai merge, cunostiinta asta te va insoti.

'Eu sunt' apare in pantecele mamei in stare de ignoranta. Dupa nastere, doi ani mai tarziu, ignoranta se transforma in cunostiinta de 'eu sunt'. Cunoasterea si ignoranta sunt complementare- atata vreme cat ignoranta exista, flacara cunoasterii va fi si ea prezenta. Cand ignoranta se sfarseste, cu ea se duce si cunoasterea. Cine te-a indreptat aici si ce asteptati sa gasiti aici?

I: noi suntem francezi- niste prieteni/invatatori ne-au zis ca aici am putea sa ne gasim pe noi insine.

M: ti-au indicat ei ce exact este acel 'eu insumi' pe care il cauti?

I: ceva ce este deja aici si pe care trebuie sa-l descopar.

M: cine trebuie sa-l descopere/cine esti tu, descoperitorul?

I: trebuie sa inlatur toate obstacolele care ma impiedica sa traiesc in prezent. Este un element al constientei care incearca sa faca asta.

M: cine ti-a spus despre constienta? De ce te pierzi in vorbarie? Tu sti ce esti automat; nimeni nu-ti poate spune ca existi.

I: dar obstacole previn constienta sa...

M: hai sa lasam obstacolele pentru acum- uita-te mai bine la cunostiinta 'eu sunt'- nu asta este primara, inainte ca sa vorbesti de obstacole? Cat ai de gand sa ramai in Bombay?

I: doar cateva zile.

M: daca esti pe faza si intelegi cunoasterea asta spirituala, orice obstacol va cadea de la sine insa daca nu, vei vagabonda mereu in cautari. Pentru inceput trebuie sa intelegi ca cunostiinta asta a lui 'eu sunt' este produsul hranei vitale [aer, apa, mancare]. Cand sti ca esti, lumea este si ea. La fel cum sarea este in apa oceanului, trupul hranei vitale contine constienta care simte durere si placere, nu trupul. Odata ce sti ca nu esti trupul, durerea si placerea vor lua alt inteles, dincolo de concepte. Aici primesti informatia a ceea ce esti- acum trebuie sa o pui in practica. Ramanand tacut si privindu-te se cheama meditatie. Persistand in ceea ce ai auzit aici se cheama practica spirituala. Invatatorul, Dumnezeu, si cunostiinta ta sunt una. Daca intelegi asta vei ramane tacut. Invatatorul inseamna cunoastere si cunoastere inseamna 'eu sunt'. 'Eu sunt-ul' este chiar invatatorul.

August 16, 1979

Maharaj: Cand oamenii incep cautari spirituale, nu gandesc independent ci doar prin prisma cunostiintelor/conceptelor pe care deja le-au adunat de la altii.

Multi din cei care vin aici au citit 'I am that'. Vin aici din curiozitate sa ma vada cine sunt- privesc si pleaca. Daca vrei mai mult decat atat, ramai aici tacut atata cat poti rabda si incearca sa intelegi ce spun. Intelegi ce este de inteles?

I: am dificultati sa accept ce aud- vad in minte o rezistenta crescanda.

M: cine vede asta?

I: dificultatea insasi.

M: tot ce este de inteles este dat pe fata- starea in care te gaseai inainte de a primi cunoasterea asta a lui 'eu sunt', este starea reala. Numai dupa

ce ai primit-o ai inceput sa te identifici cu trupul si gandurile tale. Orice ai acaparat, incluzand trupul si mintea, va trebui sa dispara in timp si de aceea sunt fara de folos- asta-i totul. Insa starea originala, inainte de a primi trupul, este Adevarul absolut/Realitatea, si asta nu dispare. Copilaria se transforma in adolescenta, tinerete, varsta medie si batranete. Dealungul treptelor astora, bucuria fiintarii, a existentei, este un fals caci nu poti pastra nimic, nici macar pe cel care intelege toate astea.

I: in privinta a ceea ce vine si pleaca de care vorbești, sunt experiente ale trupului ori ale constientei?

M: prin ce cunosti ceea ce traiești?

I: prin simturi.

M: care este cauza originala a existentei tale, din ce provine?

I: existenta mea este constienta si tot ce ea cuprinde. Nu sunt de acord ca o poti pierde, cum spui¹⁰. Trupul dispare insa constienta si experientele inregistrate in ea, nu; ea va apare din nou in alta forma, in alt trup.

M: de unde ai primit forma actuala, care e cauza ei?

I: asta-i o alta chestiune.

M: nu secunda, terta sau alta- iti vorbesc tie, te priveste pe tine. Te intreb de acel moment de amestec- trupul, forma asta, este aici- care este cauza lui?¹¹

¹⁰ de acord, tot ce poti cunoaste este in constienta, care, spre deosebire de Maharaj care o asociaza cu existenta temporara, eu prefer sa o numesc aspectul de cunoastere al energiei vietii-fiintarea, acea cunostiinta a existentei, a fiintarii. A fi, la modul impersonal, nu poate dispare. A fi este adevarul/realitatea absoluta, care nu poate sa nu fie- infinit, etern, neschimbat si de sine evident cand speculatiile de orice fel inceteaza.

¹¹ Maharaj se contrazice- caci cel ce este in continua transformare- trupul, nu poate fi pronuntat ca este, caci nici nu termini afirmatia si acel trup este deja schimbat. Timpul caruia i se face concesia

I: doi oameni impreunandu-se, dar nu inseamna asta constienta pastrandu-se in miscare...

M: care este numele si forma acelui amestec?

I: numai nume si forma.

M: nu intelegi despre ce vorbesc, nu te atinge- mai bine taci. Intelegi cauza pentru care numesti pe cineva parintele tau? Este trupul ori estenta lui?

I: esenta.

M: te crezi intelept si gata sa scri o carte, nu-i asa? Esti ca si cumparatorul la piata mergand de la o taraba la alta, gustand ici si colo- chestii spirituale.

I: nu, tu crezi ca sunt gata sa scriu o carte. Cred ca nu mai am ce spune.

M: invata sa traiesti fara sa te identifici cu trupul- toate activitatile, incluzand cele ale mintii vin din respirarea aerului vital vietii. Mediteaza la asta si ramai in constienta¹².

de realitate, consuma totul- asta inseamna a discuta la nivel relativ. Din punct de vedere absolut, nu exista decat 'aici si acum' care nu sunt ale spatiului sau timpului ci ale infinitului etern.

¹² Meditatiea este asupra lui 'eu sunt', care, in mod paradoxal, initial este de fapt asupra lui tot ce 'nu sunt' ca sa ajungi la concluzia logica si sa intelegi ca nu te poti identifica cu nimic trecator ci, mai degraba, cu 'spatiul' in care se intampla tranzitia gandurilor, emotiilor, senzatiilor fizice ori a imaginilor [care vin si trec de la sine- singurul control pe care-l ai asupra lor este sa le bagi ori nu in seama]. Acest prim pas se face ca sa satisfaca adictia mintii la identificarea de sine cu 'ceva'. Cand intelegerea spontana apare in constienta ca nefiind nimic palpabil, devi totul, manifestat ca energie vitala, nediferentiata, si dincolo de energia asta- realitatea/adevarul absolut, meditatiea trebuie sa inceteze, devenind contemplatie- contemplatia fiintarii eterne, care poate lua aspectul de a o percepe ca puterea absoluta, libertate totala sau pace infinita [lipsita de dorinti sau temeri de orice fel]. Aceasta este 'imparatia lui Dumnezeu, care este inlauntrul vostru'.

"Adevarat, adevarat iti spun ca, daca un om nu se naste din nou, nu poate vedea Imparatia lui Dumnezeu." (Ioan.3:3)"

"Ce spun eu, fratilor, este ca nu poate carnea si sangele sa mosteneasca Imparatia lui Dumnezeu; si ca putrezirea nu poate mosteni neputrezirea. (1Cor.15:50)"

I: gandurile ne fura.

M: gandurile au putere din cauza identificarii cu trupul.

I: este dificil sa privesc durerea- mi se face teama.

M: cel ce priveste durerea este tu insuti. Tine constienta cu constienta, da atentie acestui 'eu', nu fricii ci firii/fiintarii. Odata ce sti ce esti cu adevarat, devi fara teama. Inlatura conceptul de moarte din minte caci nu exista in experienta directa- e doar o fantezie, un concept fara substanta.

Te identifici cu trupul din copilarie asa ca sa te lepezi de asta cere timp. Tot ce faci este pentru trup dar stradania ta nu are valoare- vei ajunge sa intelegi jocul asta gaunos. Doar in faza ingoranta dai importanta lucrurilor trecatoare.

Vorbesc acum din perspectiva in care nu ma stiu ca sunt [ca trup]. Eu nu apartin lumii veghei si a somnului. Cum as putea sa ma identific cu ceva- tu insa crezi ca sunt ceva/cineva.

I: ne poti spune ceva despre posturile Hatha Yoga?

M: nu ma intereseaza disciplinile fizice, cu performante de genul asta obtinute prin practica Yoga. Ce expun eu aici este ca tu esti eu, eu sunt tu. Eu stiu asta, tu insa nu asa ca incerc sa te fac sa intelegi. Yoga iti poate da anumite satisfactii insa nu cunostinta spirituala.

I: se pot acumula puteri prin practica Yoga?

M: puterile acumulate, oricare ar fi ele, sunt temporare- nu ultime, nu eterne. Cei care se incurca in puteri si miracole, raman prizonieri iluziei fara a gasi vreodata absolutul ultim.

<<Fariseii au intrebat pe Isus cand va veni Imparatia lui Dumnezeu. Drept raspuns, El le-a zis: "Imparatia lui Dumnezeu nu vine in asa fel ca sa izbeasca privirile. Nu se va zice: "Uite-o aici!" sau: "Uite-o acolo!" Caci iata ca Imparatia lui Dumnezeu este inaintul vostru.">>

August 17, 2019

Maharaj: Experienta constientei vine prin trup dar daca te uiti la trup, nu este altceva decat hrana.

I: gasesc atatea tendinte in mine- spre mancare, spre simturi, spre atasament, spre gandit, etc. Il aud pe Maharaj ca un fel de muzica intelectuala, nu chiar intelect ci muzica care rasuna prin el- cum pot ignora asta cand este prezenta tot timpul? Stiu ca totul este hrana dar ce vad inainte-mi nu este, ci o floare.

M: ce este acela care are tendinte?

I: ca individ integrat social aud muzica- cum pot ignora asta?

M: gaseste care este substratul tuturor acestor experiente. In momentul in care te trezesti din somn, lumea iti apare ca o pictura aruncata in fiintarea ta, ca un spectacol trecator ce se afla tot timpul in flux. In iluzie gandim ca avem personalitati diferite, ca suntem separati. constienta care este omniprezenta nu simte aceasta limitare a firii, nu este ignoranta sau stiutoare dar ignoranta si cunoasterea iau nastere in ea.

Cand aprind bricheta spun ca flacara este; cand o sting spun ca nu este- astfel si flacara cunoasterii este si nu este. Cuvintele au inteles insa intelesul este gol de substanta- intelesul devenind neinteles.

I: daca cuvintele nu au inteles, cum sa te ascultam?

M: pai nu ma ascultati pe mine, ascultati-va pe voi insiva si vedeti cat de mult sunteti in compania voastra.

I: nu stim cum sa fim in compania sinelui nostru- este asa de urat incat mereu fugim de el.

M: samanta semanata este asa de mica insa uite cum naste tulpina, frunze, flori si fructe. Mananc samanta si produsele ei care imi dau putere, multumire, satisfactie. Cand devin eu insumi, inteleg ca fiintarea este in mine.

Atatea dorinte si visuri vin in trupul asta care stie 'eu sunt'. Fiintarea asta cuprinde trupul si ceea ce se manifesta in el. Nasterea si moartea sunt doar concepte, vorbe. Cand moartea vine inseamna doar ca experienta nasterii este stinsa.

I: cand il ascult pe Maharaj, imi vine ideea ca moartea este grozava si ca poate veni cand vrea.

M: daca intelegi si accepti ca nu esti trupul asta, moartea va fi finala si ea insasi va muri. Incearca dar sa traiesti fara atasamentul asta fata de trup si minte. Trupul este dependent de hrana care este facuta din cele cinci elemente esentiale, care sunt viata. Daca incerci sa gasesti sursa din care provi vei gasi doar fiintarea cea fara de nume si forma ce dau identitate.

I: incerc sa ma percep fara identitate si sa nu analizez nimic, sa nu privesc nimic ca separat de mine si doar sa fiintez. Ceea ce sunt, sunt si asta-i tot.

M: daca poti face asta, nu te lasa- daca gusti din pacea fiintarii pure si intelegi Adevarul astfel, e foarte bine.

August 18, 1979

Intrebare: De ce intelegerea este nestatornica? In timp ce eu raman ancorat in aceeasi constienta, intelegerea ce apare in constienta se schimba de la o zi la alta.

M: depinde de fiecare- toata cunoastinta vine dinaintea insa fiecare se poarta in felul lui. Campul inclinatiilor mintale, al intelegerii intelectuale a lui 'eu sunt' se schimba in fiecare moment.

I: deci nu exista asa ceva ca 'intelegeri finala'?

M: inceputul si sfarsitul intelegerii este in cunoasterea lui 'eu sunt'. Inceputul tuturor conceptelor porneste de la conceptul primar 'eu sunt'. In cautarea ta, rejectand toate conceptele, nu-ti mai ramane decat sa respingi si acest prim, si ultim concept- 'eu sunt'.

I: rejectia asta vine numai prin atentia data acestui ultim concept, facandu-l sa dispara de la sine?

M: vezi flacara brichetei asteia- apare si dispare, simplu. Are flacara vreun concept?! Ce este fara concept este perfect. A fi martor inseamna a te concentra pe un obiect, sa zicem Rama, Krishna sau Cristos, privindu-l. La fel cu 'eu sunt'.

I: problema mea este ca cu cat dau mai multa atentie constientei, cu atat mai mare conceptul care imi apare in minte.

M: pai cum poti sa dai atentia constientei?! Este constienta care se concentreaza¹³, nu tu, dar in acelasi timp intelege ca tu nu esti constienta aceea.

I: cum as putea sa fac asta? Nu pot!

¹³ Conceptul de constienta, folosit de interlocutori aici poate fi inlocuit cu cel de 'minte', ori 'intellect'. Felul in care este uzat creeaza confuzie intre aceste concepte care apar ca unul sub diferite nume. Eu prefer rezervarea cuvintului 'constienta' pentru aspectul cunoscator al vietii unde viata apare in constienta si constienta in viata. Stiu ca traiesc si traiesc pentru ca stiu [insa asta nu inseamna ca stiu ca eu sunt trupul care traieste ci viata insasi, manifestandu-se de la un moment la altul, 'aici si acum', fara a o face un sir de evenimente intre nastere si moarte, bazat pe memorie, care da iluzia continuitatii].

M: pai dai drumul! Refuz-o! Nu te lasa supus cerintelor ei, nu-i da ce cere. Priveste-o si vezi ceea ce este- vrea sa se intrupeze in ceva, sa devina asta ori aia, sa faca asta ori aia. Tu nu esti un pictor ca sa-i faci pe plac imaginand lucruri pentru ea in asa fel incat sa-i crezi chiar ei o imagine.

I: de unde nevoia asta a constientei de a se vedea in tot?

M: sti ca esti si iubesti a fi; de aici nevoia. Desi spui ca ai inteles, se pare ca inca ai ceva probleme, nu-i asa?

I: o carte- tin in rezerva o carte (ca in jocul de carti)

M: arunc-o! Ce ai de pierdut? Renunta la joc! Ori asculti la ce spun ori nu si atunci du-te de unde ai venit. Stiu ce esti, ca esti inainte de 'eu sunt-ul' tau. Te stiu inca dinainte ca parintii tai sa se fi intalnit si stiu cum dupa aia, ai trecut prin diferite stagii a lui 'eu sunt', cum te-ai dezvoltat in imagini diferite. Sa zicem ca cineva are 125 de ani- din copilarie a trecut prin diferite stagii, a invatat o gramada de lucruri insa totul a ramas dat uitarii si acum el zace pe un pat. Ce a ramas acum? Numai acea constienta de copil ignoranta ramane, si si asta va dispere. Unde- in rai ori in iad? Nu, ignoranta a aparut si ignoranta dispere- asta-i tot.

I: intrebarea este, daca ignoranta poate dispere doar in timp ori poate fi oprita acum?

M: acum o poti opri prin contemplatie, nu se opreste fara efort. Contempleaza-ti constienta devenind una cu manifestarile ei si apoi iesind in afara ei- de acolo poti vedea. Contemplatia este singurul remediu.

I: cu cat ma afund mai adanc in constienta, cu atat se pare imposibil sa trec de ea.¹⁴

¹⁴ Confuzia este din nou evidenta si comuna- multi confunda contemplatia cu o activitate intelectuala. Bineinteles ca nu poti transcende mintea gandind ci doar ignorand-o.

M: nu inceta sa incerci- fii in fiintare, in 'sucul propriu', fara a te agata de trup. Acum te identifici cu trupul dar daca incerci sa ramai doar in fiintare, vei cunoaste existenta fara trup. In acelasi timp, nu uita ca trupul si suflarea vitala sunt foarte necesare. Odata ce pricepi corect aceste trei- trupul suflarea vitala, si mesajul 'eu sunt', atunci te poti separa. Cel care cunoaste aceste trei nu are parinti.

I: cand Maharaj se scufunda in fiintarea lui, ce intelegere apare care sa-l faca sa transcende constienta?

M: vezi televizorul- mediteaza si vei vedea asemanarea cu privitul la televizor: sti ca nu esti ecranul dar ca ce apare pe ecran apare de fapt in tine, odata cu ecranul. Cu cat meditezi mai mul cu atat mai multa cunoastere obti si in acelasi timp intelegi ca tu nu esti cunoasterea aia.

I: dar ce este cel care cunoaste?

M: cel care cunoaste si cunoasterea, ambele vor dispere. Nimic nu este stabil, permanent. Cum s-a intamplat triumphiul asta- tata, mama, si tu? Mediteaza pe asta.

I: nu sunt toate trei doar o curgere a constientei?

M: nu vorbi, incearca doar sa intelegi. Vorbind despre mancare doar, nu iti va umple stomacul- trebuie sa mananci ca sa fii satul. Pacea eterna nu vine din cuvinte ci din cunoasterea de sine prin contemplatia sinelui.

August 19, 1979

Intrebare: Cum pot sa obtin ceea ce Maharaj ne vorbeste?

M: aminteste-ti fiintarea ta. Cunostiinta 'eu sunt' a rasarit din aceasta fiintare manifestandu-se ca liniste, agitatie si inertie psihica. Calitatea linistei este aceea de a sti ca existi, dandu-ti baza activitatii tale. Agitatie este factorul motivational care te face sa te misti iar inertia este consolidare. Cunostiinta aceasta a lui 'eu sunt' apare dupa ce trupul este nascut. Dupa aceea trupul de infant creste singur devenind batran in timp. Ce ramane dupa ce toate ambitiile si dorintele au fost implinite, toate actiunile indeplinite dupa dispozitia ta naturala?

Ce ramane in final este un singur lucru- 'eu sunt'. Astfel, de-alungul vietii aminteste-ti sa investighezi acest 'eu sunt'. Fara asta, nasterea si moartea nu au semnificatie pentru sentimentul de prezenta pe pamant pentru ca acesta se dizolva dupa moartea trupului, fiind calitatea, esenta acestui trup de hrana. Toate trupurile sunt hrana/mancare [apa si aer]. Acest sentiment de prezenta apare in trup si se dizolva cand trupul se descompune.

Prezenta inseamna dragostea de a te simti tu insuti. Dragostea asta creste odata cu trupul cerand tot mai multe lucruri trupului pentru a fi satisfacuta. Dorinta de a avea asta si aia sunt pentru confortul trupului- acea prezenta si dragoste de a fi. Ai nevoie de o nevasta, de o casa, haine si tot felul de conforturi, care evolueaza tot timpul. Agitatie asta pentru a avea creeaza karma. In fapt nimeni nu se naste si nimeni nu moare- este doar sentimentul prezentei care apare si dispare.

I: cum actioneaza karma de la o viata la alta si care-i rolul lui Dumnezeu?

M: cel care intelege semnificatia cuvintului Dumnezeu, este el insusi Dumnezeu.

I: ce ramane dupa ce sentimentul prezentei se dizolva?

M: vezi, aprind bricheta si acum o sting- inseamna asta ca nu este, ca e moarta? Prezenta asta se dizolva in fiintarea din care a venit.

I: daca prezenta nu mai este, unde este karma?

M: pai unde sa fie? Poate fi actiune fara prezenta? Toate activitatile se intampla in sfera constientei atata vreme cat este prezenta insa nu exista actor [cel ce actioneaza]; in mod eronat pretindem a fi actorii/autorii actiunii.

'Eu sunt-ul' este ca samanta unui arbore, care contine in sine potentialul unei paduri; este samanta manifestarilor posibile ce apar in constienta insa fara autorul 'eu'. Cum se formeaza samanta in fruct? Din esenta sucului acelui fruct se formeaza samanta care inregistreaza toate imaginile acelui arbore, inregistrate deja in arborele insusi. La fel se intampla cu samanta umana- dar cand se produce inregistrarea imaginilor tatalui si a mamei, care este principiul aici?

Sa luam exemplul televizorului- pe ecran vezi imagini dintr-un film, care au fost initial inregistrate si sunt transmise acum. Ele nu vor inceta sa apara chiar daca noi nu le vrem. Inregistrarea tv este rezultatul intelectului uman pe cand inregistrarea samantei este total spontana.

I: invatatura buddhista nu ofera o solutie deplina- noua fiinta are la baza urme de agregate.

M: oricare ar fi invatatura, astea sunt toate doar variatii de idei si concepte. In fiecare persoana rasar idei care determina persoana sa actioneze pentru ca ii face placere, pentru ca ideea a rasarit din el. Eu nu sunt inclinat sa urmez ideile/judecatile altora. Intre ele, cea mai buna judecata este cea a lui Krishna care zice ca trebuie sa ne debarasam de judecata proprie, de conceptele proprii despre noi insine si sa nu depindem de nimeni.

Asculta la vorbele astea, realizeaza-ti esenta ta si stabilizeaza-te in intelegerea ei. Invatatorul meu mi-a aratat clar destinatia mea ultima si eu m-am stabilizat in ea.

Vine in atentia ta ca esti, dar daca nu vine, inseamna ca principiul nu este valid? Cu sau fara atentie, nu incetezi a fi- persista si fara atentie, etern. Iar cand cunoasterea este realizata, este oferita lui Dumnezeu, fara a-ti aroga vreun merit.

I: gandind ca trupul asta este hrana, ne simtim in nesiguranta, anxiosi , nu in pace, chiar daca nu ne identificam cu el, ci cu constienta prezentei, care depinde de el.

M: e bine ca esti anxios si grjului cu trupul insa nu uita ca el depinde de esenta hranei pe care o mananci. Din esenta sucului vegetatiei, toate speciile sunt formate- insecte, animale, oameni, etc. Calitatea fiintelor este in sucul vegetatiei, in stare potentiala, dorminda. Fiecare specie stie ca este- nu e nevoie de identificare individuala a cunostiintei asteia- ea exista!

I: este constienta de mai multe feluri, cum e posibil- constienta este una.

M: expresia constientei variaza la infinit in trupuri, in forme, sunteul vocii, ideii, gusturi. Sunetul poate fi acelasi in esenta insa expresia lui e diferita in diferite instrumente. constienta este aceeaasi insa variaza in expresie.

I: sunt linistea, inertia si agitatia continute in hrana?

M: in faza initiala accepta ca totul este rezultatul hranei si al aerului vital care dau 'eu sunt-ul', insa mai tarziu trebuie sa investighezi si sa intelegi cum 'eu sunt' apare, pornind de la radacina, sursa- vei intelege ca samanta din care deriva acest 'eu sunt' contine in ea intregul univers. Ca sa intelegi mai bine, ia exemplul visului- din somnul adanc, dintr-o data apare 'eu sunt' care creaza lumea din vis. La fel, lumea asta de veghe este creata prin acelasi 'eu sunt'. Vei intelege asta mai tarziu dupa care ultima treapta este transcenderea acestui 'eu sunt', stabilizandu-te in absolutul ultim. Sa nu crezi ca daca intelegi vorbele astea esti deja plin de intelepciune- crezand asta este ca si cand ai fi foarte constipat. Ce iti spun trebuie realizat in tine insuti, nu doar inteles intelectual. Inainte ca 'eu sunt' sa apara, tu existai insa fara a fi constient de existenta asta. Absolutul nu se stie pe sine- starea noastra adevarata este inainte de cunostiinta asta.

August 20, 1979¹⁵

Intrebare: Filozofia ta incepe acolo unde se termina stiinta. Eu sunt un om citit in ale medicinei si in general inasa dupa ce am citit cartea ta am venit sa ma inchin la picioarele tale. Cine este acel Atman? Cine este cel ce cunoaste si unde se afla in trup. Cand te lovesti, intelegi inasa de unde vine intelegerea asta- de la gat la cap, este cineva care stie. Unde este situata cunoasterea?

M: este situata in moalele capului; unii yogini isi aduna respiratia, stabilizandu-se acolo inasa ei nu inteleg principiul fundamental.

Un mare om a trait intr-un ascetism extrem o perioada lunga. Odata i-a aparut o viziune. Cum omul era foarte murdar, i-a spus viziunii- 'am sa ma curat intai si apoi am sa te primesc'. Cand a fost gata, viziunea l-a inghitit, devenind una- frumusetate, fericire, extaz. Tot ce experimentezi acum ca si cunoastere si simtire trebuie sters ca murdarie- murdaria se arunca in existenta.

I: ce inseamna asta?

M: inseamna ca portiunea de trup mai jos de gat este plina de putoarea mancarii acre inasa sufletul secret traieste aici fara a se murdari. Sensitivitatea si cunoasterea lui se raspandeste in tot trupul. Iti da tot ce este frumos si fragrant. Existenta ta este a-tot-patrundatoare. Picul asta de 'eu sunt' contine tot universul- cel care stie picul ca sinele sau, este picul si universul pe care-l contine. Inasa 'eu sunt-ul' nu este ultimul adevar ci doar calea spre el.¹⁶

15

Esenta invataturii lui Maharaj- extrem de simpla si directa. Inasa intelegerea intelectuala trebuie verificata practic, altfel ramane doar o alta idee interesanta in iluzia vietii pamantesti.

¹⁶ Vorbirea asta este probabil adaptata medicului care se identifica cu trupul, cautand in trup de unde vin cele care sunt dincolo de el. Relativ vorbind si facand o concesie 'realitatii trupului' [caci trupul nu este decat un gand, la fel ca senzatiile], trupul este natura dotata cu capacitatea cunoasterii hartii proprii si a mediului inconjurator- specific vietii, nu numai animale ci si vegetale, de la firul de iarba la Euglena Viridis, si de la om la elefant. Inasa doar omul are capacitatea de crea

I: este constienta reala ori nu?

M: este o constienta de vis- tu esti ireal si astfel, lumea pe care o percepi este ireala- iluzia Maya.

I: de ce Maya creeaza toata viata asta de forme si trupuri?

M: fermierul produce grane ca sa manance; Maya produce viata ca sa manance. Maya nu traieste din viata ci din moartea vietii caci fara aceste forme si trupuri nu poate functiona.

I: dupa oamenii de stiinta, materia nu poate fi distrusa ci doar transformata dintr-o stare in alta.¹⁷

M: care este starea care nu se schimba, starea imutabila? Starea omogena in care nu exista 'eu' si 'tu', unde doar nimicul este- acesta este adevarul etern/absolut. Care este starea ta adevarata, cu ce te identifici? Daca trupul, vei muri odata cu trupul.

I: incerc sa ma rup de identitatea asta cu ego-ul meu.

M: crezand ca ai un ego individual este conditionare; cel ce vrea sa se rupa de conditionare este de asemenea imaginar. Cum poti sa distrugi un ego care nu exista?! Cunostiinta lui 'eu sunt' este prima ignoranta si orice cunoastere dobandesti prin ea, este ignoranta. Mergi inapoi la sursa ignorantei prime.

iluzia de identificare cu ceva mai mult decat trupul si de a se imagina separat de natura si... 'special'. Investigatia acestui 'eu sunt' care este doar un gand/sentiment intermitent, fara substanta, il scoate pe om din iluzie, plasandu-l in realitatea absoluta care este, in fapt.

¹⁷ 'Oamenii de stiinta' sunt doar oameni, specializati in sa subiectivi. Stiinta se bazeaza pe perceptia senzoriala, dezvoltand de aici idei, teorii, lucruri abstracte si complicate, neavand alt tel decat confortul uman. Baza stiintei este materia si paradigma materiala a universului unde materia este blocul de constructie a tot ce este. Insa cine poate spune ca a ' vazut' materia?! Tot arabescul asta este strict conceptual- castele construite pe o fundatie inexistent/aeriana. Asta este Maya.

Cunoasterea trunchiata ne face sa ne credem plini de intelepciune, profunzi. Numai cand suntem liberi de idei, suntem profunzi. Realizeaza starea asta libera- nu te preocupa de altii si de cele ale lumii. Investigheaza singur cum se face ca existi. Ceea ce intelege este mintea¹⁸; in final mintea si intelegerea ei sunt lichidate. Cel care intelege intra in tacerea eterna.

August 21, 1979

Maharaj: constienta este omniprezenta, latentă sau nu- intai a fost constienta, dupa aceea au venit toate- cerul, pamantul... totul.

I: este constienta aceeași cu 'eu sunt'?

M: este o eroare sa te gandesti la trup cand gandesti constienta- starea originala este prezenta inainte de starea de veghe sau somn.

I: 'eu sunt' se dizolva dupa moarte, deci nu este constienta?

M: constienta care supravietuieste trupului este constienta universala; din ea se naste lumea, nu din perspectiva individului.

I: care este relatia intre constienta universala si 'eu sunt'?

M: scanteia din varful betisorului parfumat si intregul betisor- asta este relatia. constienta care persista inainte ca tu sa devi constient de cele doua stari este constienta universala. Inveti asta doar prin meditatie, nu prin gandire- doar asa poti sa intelegi ce este- constienta universala a fost dintotdeauna, puterea ei este mereu prezenta. Puterea ei de creatie a dat nastere lumii asteia si sufletul ei este constienta individuala. Este

¹⁸ Mintea este capacitatea de a gandi [caci in fond, mintea nu este decat un alt gand/concept]- iar la nivel conceptual, eu as spune mai degraba ca intelegerea se face in constienta dupa ce mintea/gandirea ajunge la concluzii logice si rationale. Spre deosebire de Maharaj, eu vad constienta ca aspectul cunoscator al vietii- acel 'eu sunt' in care toate apar si dispar.

spontana, manifestata, spirit dinamic; nu are aspecte; este omniprezenta. Forta vietii universala patrunde totul insa nu are individualitate ori personalitate.

I: cum observi gandurile, conceptele?

M: in mod automat- esti mereu constient de ele.

I: sunt constient de ele dupa, nu in timp ce apar.

M: daca vrei sa mergi undeva, te ridici si pleci. Tu sti asta- atunci de unde vine ideea de un observator extern? Dimineata asta erai in meditatie, iar cand a inceput ritualul de incantatii, te-ai ridicat si ai plecat. Plecarea s-a intamplat, nu-i asa- astepti ca observarea ei sa se intample in alta dimensiune?

I: din nou, aceeasi intrebare- putem fi martorii mintii proprii?

M: dimineata, gandul te-a facut sa pleci si ai plecat; nu-i asta observare?

I: da, pot sa observ o miscare dar nu pot fi martorul gandului in timp ce se naste.

M: constienta actioneaza ca intreg- nu exista facator aici. Ne privim ca facatori si de aceea vrem sa ne observam, ceea ce nu se poate. Ramai dar in cuvintele invatatorului care iti spune- tu esti principiul omniprezent, mai subtil decat spatiul. Identifica-te cu asta!

I: cineva vrea sa obtina pace prin meditatie, contemplatie, insa este o pace temporara pentru ca, cum spui, este produsul trupului. Cum poti obtine pacea eterna?¹⁹

¹⁹Cum poti obtine ce nu ai pierdut vreodata?! Intrebarea rasare din perspectiva iluzorie a unui ego care traieste in penurie si limitatii, care doreste sa aiba si-i este teama sa nu piarda. Cand tu esti totul, ce ai de castigat sau pierdut?!

M: tu esti martorul acelei paci, deci exista pacea si martorul ei- fii acolo! In timp, si pacea si martorul vor dispere. Ce ramane este Absolutul. Asta este ceva foarte subtil, ultima stare- nu este nimic aici de inteles cu senzatiile grosiere- asta doar se poate experimenta.

Dupa ce asculti vorbele astea, pleci si spui oamenilor 'nu mergeti acolo- capul mi-e plin de confuzie; cat de putina intelegerea am avut inainte, e dusa acum.'

I: unii pretind ca pot sa marturiseasca vieti trecute- cum e posibil?

M: pentru ca asa cred ei... La fel ca si promisiunile politicianilor, este totul numai vorbarie.

I: tibetanii isi aleg pe Lama pentru ca este o reincarnare.

M: este traditie dar noi nu ne incurcam cu astfel de concepte. Daca chiar vrei... devenim conceptul pe care il imbratisam in momentul mortii- va lua o forma concreta, in functie de concept.

I: daca ma agat de conceptul de Dumnezeu la vremea mortii, devin Dumnezeu?

M: ce fel de Dumnezeu iti imaginezi- patru maini, trei capete, ori zece? Problema este ca tot ce doresti este sa storci ceva beneficii din concepte si idei- nu te lega de astea, ramai fara ganduri intelegand doar. Nu este posibil pentru cei de inteligenta ordinara si nevoi comune sa vina aici- trebuie sa fii un suflet evoluat. Uite, omul asta vine aici zilnic- crezi ca are vreo nevoie personala sau trupeasca? Nu, inseamna ca sufletul sau doreste sa se intoarca la sursa.

I: cineva mi-a spus despre o experienta ce a avut-o dupa ce te-a vizitat.

M: unii care au trecut pe aici au anumite experiente si ma prea-maresc. Pe cine prea-maresc ei- eu sunt nimic, complet etereal.

I: cum putem scapa cercul asta vicios?

M: esti prins in vortexul asta; scaparea este in centru- afunda-te adanc inauntru. Cercul asta vicios de viata, moarte, viata... incepe in constienta. Intelege ce este constienta si in procesul intelegerii devi fondul, baza de plecare.

August 22, 1979

Intrebare: Pot sa vad ca depind de un centru inlauntrul meu, fara de care nu pot functiona. Din nefericire pentru viata mea, o conditionare psihologica a aparut dupa ce acel centru s-a stabilizat. In trupul meu sunt anumite sensibilitati, pulsari care imi dau senzatii placute sau neplacute. As vrea sa stiu de ce exista.

M: senzatiile astea apar fiind cauzate de cele cinci elemente ce determina dualitatea, care presupune un fel de haos si neintelegere. Oriunde apar aceste cinci elemente, acolo ca fi o disputa intre ele- asta iti da senzatia de placut sau neplacut. Orice mancam ne da senzatia de placere sau neplacere. Senzatia asta de accept sau refuz trebuie suportata de toti. Scripturile iti spun cum sa te porti; este necesar sa le intelegi bine pentru ca iti arata calea de a vietui.

Este uimitor si minunat ca esenta elementelor a luat forma de 'eu stiu' in tine si ca constienta a aparut in trup in forma de 'eu sunt', deschizand astfel un registru mare.

I: cum ne vede Maharaj pe noi?

M: eu sunt cunoscatorul vietii universale si va privesc ca pe mine insumi insa stiu ca voi nu va cunoasteti. Inteleg de pe ce nivel vorbiti si natura voastra o cunosc si eu. Daca obtineti ceva intelepciune deveniti mandrii:

'eu am facut asta' dar nu dureaza. Viata este universala, nu are nimic individual in ea- nu are sens sa te mandresti cu ce sti sau faci ca individ.

I: te referi la inteligenta?

M: totul este Una insa orice este prezent aici este impur prin cunostinta lui 'eu sunt'.

I: nu este inteligenta dirijata dinauntru?

M: inauntru a ce? Spre ce iti directionezi atentia?

I: inspre trupul uman. Experimentam sensul inteligentei si in acelasi timp multe lucruri care apar false, care au forma elementelor. Asta creeaza multe probleme- cum sa le adresam?

M: particula aceea din care a venit nasterea asta include milioane de elemente- inchide ochii si vei vedea: este samanta intregului univers, minuscule, la nivel atomic care, totusi, contine milioane de universuri.

I: trebuie sa traim cu ele fara a putea face nimic, nu putem sa actionam asupra potentialelor?

M: cu ce vrei sa actionezi? Inainte de a manca, poti face ce vrei cu mancarea dar odata inghitita, ce poti sa faci?! constienta face ce urmeaza- tu ce faci? Incearca experimentul in lumea visului.

I: eu nu am o lume a visului- ma gandesc la mine insumi, la elementele care sunt aici in mine, in trup- de acolo actionez.

M: din cauza aia, vei suferi multe nasteri- tu nu esti trupul, nu ai o personalitate- tu esti viata universala [impersonala]. Asta [aratand in jur] este viata impersonala; de ce sa te consideri o entitate individuala si sa suferi?

August 23, 1979

Maharaj: De cata vreme porti vesmantul asta ocru [Buddhist]?

I: 25 de ani.

M: si, ai realizat care este sinele?

I: nu, sunt doar ratacitor, cum spui, prin jungla intunecata, mergand ici si colo.

M: cine spune asta?

I: probabil ca sinele.

M: nu uita, ce numesti Dumnezeu sau sinele²⁰, este in trup si atata timp cat este acolo, traiesti. Cand incetezi sa traiesti, nu mai este nici Dumnezeu si nici sinele dar cand o persoana moare, nu moare sinele ci trupul.

I: asa este- vezi, inteleg teoria/filozofia insa a experimenta golul etereal, realitatea, este ceva departe de mine.

M: ceea ce numesti Dumnezeu sau sinele, este prezent pentru ca traiesti, pentru ca simti ca esti. Asta este principiul fundamental, baza a tot ceea ce cunosti identificandu-te cu trupul. Cand Dumnezeu dispare, tu dispari si doar nimicul ramane.

I: inteleg teoria- am citit atatea carti insa cum o traiesc?

²⁰ Sinele aici nu se refera la ideea de persoana 'eu'- centrata in trup ci la acela care cunoaste ca exista fara a se identifica cu un obiect [trupul]- cunoastere este posibila datorita elementelor de baza ale vietii pe care nimeni nu si le produce singur [ex. apa, aer, hrana]. Sinele si Dumnezeu sunt una desi au nume diferite.

M: cand intelegi insemnatatea cuvintelor, trebuie sa investighezi ce este acela care intelege.

I: vezi, aici e buba- ca sa cunosc asta este dificil.

M: cel ce va deveni un hoit, il numesti 'eu'- asta este pacatul pe care il comiti si obstacolul intre tine si cunoasterea intelectuala.

I: asta este diferenta, am nevoie sa le leg.

M: toata vorbaria asta este complet ne-necesara- pentru ca tu esti, este lumina, lumina cunoasterii care dispare odata cu trupul. Nu ti-a spus nimeni asta, ceea ce auzi acum?

I: da, insa doar pentru ca mi se spune ca bomboana e dulce, nu am sa simt dulceata in gura.

M: inseamna ca nu ai accepta ce ti s-a spus, inca nu ai incredere.

I: am incredere insa poate ca imi lipseste determinarea efortului.

M: nu iti lipseste nimic- te privesti ca pe un hoit care va putrezi, nu-i asa?

I: nu, nu-i asa, stiu ca nu sunt acel cadavru- nu e vorba ca nu inteleg.

M: atunci ce fel de practica urmezi- daca nu esti trupul, nu poti muri. Daca intelegi, la ce mai umbli aiurea, ce cauti?

I: caut ceva ce nu am reusit sa gasesc.

M: ori intelegi, ori nu- zici ca intelegi dar se pare ca te inseli.

I: nu ma cunosc pe mine. Stiu ca nu e nevoie sa umblu in jur, ca e de ajuns sa stau in chilia mea si ea ma va invata, insa nu s-a intamplat pana acum. Asa ca vine gandul sa ies si sa caut in afara desi stiu ca atunci cand gasesc, voi spune- 'da, este inauntru'.

M: cand inchizi ochii vezi intuneric, cand ii deschizi vezi ce e afara- este acelasi 'eu sunt' care iti arata ambele. Nu ai nevoie sa gandesti pentru asta- totul iti apare fara nici un efort de-al tau.

I: asta-i filozofie care nu-mi lipseste ci punerea ei in practica.

M: pai ce te impiedica sa urmezi faptele pe care le sti? Ce rost are brambureala asta din loc in loc- faci rusine hainei pe care o porti. Vezi, sufletul este atat de mare si important incat daca stai in pustiu, sufletul il poate umple de gradini minunate. Tu nu iti intelegi maretia fiintarii.

I: nu, nu sunt mare, dimpotriva, sunt mic si umil.

M: ce este mic si umil, ce exista in afara fiintarii? Chiar daca postesti sever, nu faci decat sa-ti pedepsesti trupul. Poti sa-ti pedepsesti fiintarea²¹? Cand spanzura un om, ii pot spanzura sufletul? Trupul este spanzurat insa fiintarea nu este atinsa. Iar asta nu este mica si umila. Desi te bucuri de calitatile ei, ea nu poate fi afectata nici de bucurie si nici de alte judecati. Vezi, haina ta arata ca tu intelegi asta; eu nu port asa ceva si nimeni nu ma venereaza ca pe un intelept.

I: eu nu sunt un intelept.

M: atunci de ce porti haina inteleptilor? Nu iti pasa de ce le transmiti altora purtand haina asta insa in gandul tau crezi ca esti mare. Avand doar

²¹Ideea postirii nu este aceea de pedeapsa ci de detasare de trupul nevoitor, de contemplare a fiintarii manifestata prin trupul lumii, care este trupul contemplatorului si care este intr-o continua schimbare pe fondul etern neschimbator al fiintarii care dainuieste neafectata, indiferent de ce se intampla trupului.

cunostinta teoretica fara sa o traiesti/urmezi este pacatul tau pentru care suferi. Daca un intelept iti spune ca esti prost, trebuie sa suporti chiar daca ai o parere buna despre tine. Aici este pacatul pe care il comiti- iti abuzezi maretia sufletului. Eu nu doresc sa predic nimanui- doar iti tin in fata o oglinda si te ajut sa te privesti in ea. Ceea ce vezi vine dinauntru tau, din lumina care emaneaza din sine.

La slujbe spunem: 'inchide ochii si vezi ca Dumnezeu este peste tot- inaintea, afara, sus si jos' si asta este ce simti. Daca Dumnezeu nu ar fi prezent in trupul tau, nici tu nu ai fi prezent.

I: da, asa este, cu viziunea asta clara, Maharaj poate sa vada si sa spuna. Si eu pot sa spun dar nu sa si vad.

M: daca nu il recunosti pe Dumnezeu in nasterea asta, nici in alte mii de nasteri nu il vei cunoaste. Acum cel putin, incerci sa il gasesti prin trezvie?

I: se poate incerca.

M: cine este cel ce incearca- de ce vorbesti la modul general. Ce spun iti este adresat tie.

I: te adresezi sinelui si este sinele care raspunde.

M: nu te intreb cu ce se ocupa sinele- te intreb ce faci tu pentru tine.

I: care-i diferenta- este sinele ceva separat de mine?

M: vezi, cand vorbesti, te referi la constienta personala, ce tine de trup. Cand vorbesti de constienta universala/impersonala, vorbesti de Dumnezeu. Doar asa este clar daca te referi la tine ca limitat ori nelimitat. Identificandu-te cu trupul, ai scapat din vedere natura ta adevarata. Trebuie sa nu uiti asta nici o clipa. constienta este un lucru natural, numai nu o scapa din vedere. Vezi, eu nu interpretez acrobatii de idei ale

scripturilor pentru mase, aici. Asta este ceva pentru cei care se ocupa de trup-minte.

I: exista atata informatie peste tot in acest sens insa oamenii continua sa traiasca in intuneric, desi cunosc asta.

M: eu nu predic trupurilor sa urmeze o cale sau alta; va spun doar sa fiti ceea ce sunteti, natural si spontan. Stabilizati-va aici in fiintare.

I: astea sunt exact vorbele invatatorului meu- doar fii!

M: si dupa ce l-ai servit 25 de ani, de ce il negi?

I: nu stiu.

August 25, 1979

Intrebare: Sunt foarte confuz insa cred ca cel mai bine ar fi sa meditez intai.

M: nu-ti va fi de folos- atata vreme cat ai intrebari, trebuie sa le clarifici. Supresandu-le, nu ajungi nicaieri.

I: este nevoie ca mintea sa devina linistita?

M: tu existi inainte ca mintea sa fie- nu da atentie gandurilor, da atentie constientei. Gandurile nu vor inceta sa curga caci sunt legate de respiratie. Foloseste-te doar de gandurile care iti sunt utile/necesare.

I: este posibil sa obtin o stare de liniste a mintii?

M: da, prin meditatie poti ajunge la starea pe care o ai in somn adanc.

I: exista o metoda pentru asta? Nu este asta specific fiecarui individ?

M: da atentie exclusiva constientei de sine insa nu trupului ci a sentimentului 'eu sunt'. Tendinta este inspre a te cunoaste- eu iti spun calea directa, aratandu-ti ca tu esti inainte de cuvinte. Nici una din experientele tale nu dureaza asa ca nu pot fi adevarate.

I: totusi, umanitatea intrezareste pe Dumnezeu cateodata.

M: ideea de umanitate este un fals.

I: dar cum poti sa negi ca esti uman?

M: trupul asta uman nu este sinele- 'eu sunt-ul' apare in singuratate deplina. La fel cum o samanta minuscula contine in sine un intreg arbore, 'eu sunt-ul' contine in sine intreaga creatie.

I: poate Maharaj sa vada nivelul nostru de constienta?

M: nu, pentru ca eu nu va vad ca nivele individuale.

I: dar nivelul constientei este o realitate, nu doar un concept.

M: spui asta din experienta ta directa? Astea-s idei numai. Cum poti sa spui ca focul din varful betisorului progreseaza? Ori este ori nu.

I: pai pot sa masor distantele pana se stinge.

M: si dupa aceea, unde-i progresul? Cand se termina, se termina! La fel ca viermii in balegarul de vaca- cand balegarul se ususca, sunt terminati, indiferent de cat progres au facut.

I: dar Maharaj nu este un vierme.

M: nu face nici o diferenta- viata asta este produsul hranei materiale- orice forma hrana ia, fie om, maimuta sau vierme, nu are importanta; constienta vietii este produsul hranei materiale.

I: care este diferenta intre jiva, Brahma si Absolutul?

M: indepartateaza toate numele si intelegi- astea sunt doar concepte, un ameste haotic de vorbe, nimic mai mult. Ce iti spun eu, cunostiinta asta nu are sfarsit caci nu are inceput. Totul este produsul celor cinci elemente de baza, care, incluzand spatiul, sunt substante. Spatiul este ca intuneric, eterul spatial este ca lumina. Din el apare respiratia vitala ca o vibratie. Trupul asta a aparut fara ca eu sa fiu intrebat, spontan si de aceea am fost surprins si mirat caci ce am ajuns sa cunosc este ca eu nu sunt materia asta. Calitatea firii, aceea de a cunoaste, care este produsul materiei, se stinge si se uneste cu atmosfera intr-un ciclu care continua progresiv. Firea intra in starea materiala insa nu va ramane acolo ci se va intoarce in starea absolutului subtil.

August 27, 1979

Maharaj: Adevarul este etern si dincolo de orice descriptie. Poate ego-ul efemer sa dispute adevarul care exista dintotdeauna? Nu, adevarul nu poate fi pus la indoiala de nimeni.

Cateodata ma impresoara un sentiment cum ca ar trebui sa purific toate insa imediat imi dau seama ca nu pot face nimic care sa afecteze Adevarul. Vad constienta aparand in fire, devenind eter si in acelasi timp, hrana dar ambele dispar in nimicul etern, deci ce e nevoie de schimbat?

Vedeti, din iarba, foliajul vegetatiei, apare constienta care este hrana si esenta pentru o noua constienta, indistincta de prima, si care, odata cu disparitia [esentei] hranei, va dispere si ea.

In timpul vietii asteia scurte, multi au studiat scripturile, s-au supus unui regim auster, au meditat si au scris mii de carti. Insa odata ce atentia se fixeaza pe substratul constientei, nimic nu ramane din toate acelea. constienta care apare din cele cinci elemente prin trup, este calitatea fiintarii- aspectul cunoasterii fiintarii, prin sentimentul 'eu sunt'. Starea aceasta va pieri si odata cu ea cunoasterea.

Am inteles ca traiesc chiar si cand o multime de cosmosuri vin si trec- vad toate astea, le cunosc si le inteleg si stiu ca am fost dintotdeauna si ca raman mereu prezent, indiferent de ce se intampla.²²

I: sunt foarte anxios despre viata mea, nesatisfacut.²³

M: tu esti imortal, nu vei pieri- renunta la a da semnificatii vietii. Nu ai de facut decat un singur lucru- ai grija de altii precum ai grija de tine insuti; poarta-te ca si cand ar fi toti ai tai, asta-i tot ce poti face.²⁴ Nu e nevoie sa urmezi vreo cale anume pentru asta, toate sunt la fel. Gandeste-te la cel ce este centrul cosmosului si nu lasa atentia sa se abata de la cunoasterea asta a fiintarii- 'eu sunt'.

Sfinti si intelepti au trait vietii limitate care au aparut din ignoranta, care a facut sa savureze in ignoranta intregul continut al constientei. Daca renunti la ego si la mandria lui de a cunoaste, care au aparut din ignoranta, totul devine clar.

Ai acumulat ceva experiente si incerci sa profiti prin ele inasa nu uita ca ceea ce iti aduce profit astazi, te va face sa suferi maine caci pentru orice este folos dar si nefolos in lumea asta de dualitati. Orice iti place, te va rani; ceea ce iubesti mai mult, te va face sa suferi mai tare. Orice cunosti si

²² Confesiunea lui Maharaj pe care isi dezvolta raspunsurile.

²³ Kierkegaard: 'Anxietatea este ameteala libertatii'.

²⁴ 'Iubeste-ti aproapele ca pe tine insuti' este ghidul trecerii prin lume care arata cum sa tii calea dreapta cand nu-ti vine sa te iubesti nici macar pe tine insuti cand te confunzi cu un trup plin de nevoi si limitari. Indemnul este o chemare la atentie, la a privi faptele in mod logic si rational in a-ti aminti de adevarata ta natura- acel 'eu sunt' in care tot ce apare- lumea, cuprinzand trupurile altora si al tau sunt una si toate sunt in tine si 'tu', neputand existand fara tine, caci daca, prin absurd, ele ar exista dar tu nu ai fi, ce importanta ar mai avea?!

incerci sa intelegi, absorbindu-ti tot interesul, va fi cauza unei tristeti imense.²⁵

In starea de dumnezeire nu exista placeri sau neplaceri, dorinte sau temeri.

I: daca doresc sa ating starea asta, trebuie sa ma port ca si cand nu-mi pasa de nimic, ce o fi, o fi?

M: daca atribui perspectiva asta mintii, crezandu-te actorul principal, poti face cum crezi insa nu uita ca orice faci are limite. Insa daca vrei sa gusti indumnezeirea, trebuie sa fii neincetat in trezvia cunostiintei de sine, in dragostea de sine. Nu te ruga zeilor si zeitelor, vezi-l numai pe acel Unul Dumnezeu prin prisma lui 'eu sunt'.²⁶

August 28, 1979

Intrebare: Te-am auzit mereu zicand ca eu sunt hrana insa nu-mi este clar ce inseamna asta.

M: orice fiinta organica, fie ea insecta sau om, depind de hrana. Toate florile si foliajul asta sunt esenta si de aceea, starea noastra antecedenta. Trupul uman a evoluat din esenta acestor trupuri vegetale individuale, avand ca si singura calitate a ceea ce numim 'eu', sentimentul de 'eu sunt'.

I: este posibil pentru fiinta care a provenit din hrana sa faca ceva original, ceva diferit?

²⁵ De ce? Pentru ca nimic nu poti pastra; nimic nu dureaza- totul si toate, ti se iau se pierd ori se degradeaza. Si daca comoara inimii iti este in ceea ce 'rugineste si este mancat de molii', ori in alt trup-minte la fel de efemer, debil si instabil ca al tau, cand comoara este distrusa, suferi mizerabil.

²⁶ 'Rugati-va neincetat!' Inseamna nu 24 de ore pe zi, caci indumnezeirea nu este agoniseala in timp. Neincetat indeamna la atentie concentrata in 'acum!'- doar 'acum', prin 'eu sunt nimic si totul', poti intelege dumnezeirea, adevarul absolut in care numai Dumnezeu exista iar 'eu' nu mai are loc.

M: ascetii perfomeaza austeritati inainte sa inteleaga adevarul; cand l-au inteles, ce altceva le ramane de facut?! Atatia oameni maretii au trait in lume dar ce au realizat diferit? Tot ce cunosti vine din completa absenta a cunoasterii si nu se poate sa fie altfel, diferit.

I: mintea, intelectul si intelegerea mea sunt schimbate si credeam ca este datorita lui Maharaj care aduce ceva nou- este asa?

M: nimic nu este nou, indiferent de ce schimbari vezi tu in intelectul tau; eu doar iti pun in fata ceea ce este infinit vechi si neschimbat. In procesul dialogului, chiar daca devi manios/frustrat, eu nu iti reprosez nimic. Cand o mama isi ia in brate copilul de trei luni care incepe sa dea din picioare si maini, lovind-o si murdarindu-i hainele, ea nu se supara- il tine in brate, il mangaie sa-l linisteasca si il curata chiar inainte de a se curata pe sine. Te privesc la fel pe tine, chiar daca trupul tau are 75 de ani.

Viata este combinatia hranei si aerului vital; viata nu moare. la acordeonul de exemplu- sunetul este rezultatul aerului vital din foalele acordeonului. Cand acordeonistul inceteaza sa extinda foalele, acordeonul nu mai are aer si sunetul nu se mai produce. Este sunetul mort? Nu, doar dispare.

I: spune-mi care este precis conectia intre mine si calitatea de a fi.

M: esenta fiintarii este cunostiinta lui 'eu sunt'- iar tu cauti conectii... Cunostiinta lui 'eu sunt' este in sine calitatea de a fi a trupului, ori a esentei hranei²⁷.

Nu iti vorbesc ca unui muritor ci ca unui nemuritor- sunt multi alti invatatori care nu se ocupa de altceva in lume si care pot sa te invete alfabetul trupului. Eu doar administrez injectia/muscatura care te face sa te cunosti cu adevarat, principiul dinapoia cunostiintei 'eu sunt', iar asta iti este suficient.

²⁷Asta doar din perspectiva acceptarii trupului material ca adevar/realitate, ca prim pas, ca 'adevar' care trebuie investigat si confirmat. Cand irationalitatea identificarii cu trupul devine evidenta, 'eu sunt' inceteaza sa se mai refere la trup ca Sinele si devine 'eu sunt' fiintare, unde 'eu' devine inutil, pentru ca totul este 'eu', nimic care sa i se opuna ca 'nu-eu'.

I: suntem sfatuiti sa actionam detasat- ce este detasarea?

M: ca sa o cunosti trebuie sa percepi personalitatea/individualitatea topindu-se.

I: personalitatea este atat de mult cu mine, cum sa o topesc?

M: gaseste semnificatia sinelui, prin orice mijloace. Inainte ca sa sti 'eu sunt' erai detasat total; odata cu aparitia cunostiintei asteia ai devenit atasat de tot si toate. Numai falsul 'eu' este atasat- totul doar se intampla in sa 'eu-l' mincinos isi aroga credit de faptuitor pentru lucrurile care se intampla spontan, prin trupul care este o aparitie spontana. Tu esti cunoscatorul nu faptuitorul. Iti dau un sfat- nu face nimic care sa raneasca pe altul. Nu e musai sa fi servil ori sa faci bine- nu face rau, asta-i tot. Toate se intampla in campul constientei, dincolo de care nu este nimic. Daca ajungi sa cunosti lumea intreaga si sa traiesti o mie de ani, aminteste-ti ca la sfarsitul celor o mie de ani, toata cunostiinta acumulata se face praf, se va pierde. Investigheaza originea acestui mic atom de constienta care a deschis contul asta acum o mie de ani.

I: ce este acela care deschide contul?

M: ignoranta constientei care creeaza conturile a sute de nasteri. Conturile astea nu vorbesc despre constienta- tu trebuie sa afli sursa ei.

Subiectul de astazi este foarte dificil dar si foarte usor- poti invata orice in afara de tine in sa este dificil sa te captezi pe tine insuti. Dar odata captat, odata ce te cunosti, nu vei uita.

Cata vreme traiesti, traieste fara teama caci nimeni nu te-a creat. Esti necreat si traiesti din propria-ti lumina. Traieste cu incredere in sine.

August 31, 1979

Maharaj: De unde vi si cine te-a indrumat incoace?

I: sunt din America; am vizitat cateva manastiri unde niste oameni mi-au spus despre dumneata, asa ca am hotarat sa vin. De-alungul anilor am studiat filozofia.

M: invatand ideile filozofice ale altora nu iti ajuta cu nimic- la ce bun daca nu ai o oglinda in care sa te privesti?

I: oglinda este ceea ce caut. Pana acum am gasit fragmente de oglinzi pe care gandesc ca le pot combina intr-o oglinda mare.

M: crezi ca le poti cara/pune la un loc pe toate?

I: nu, nu chiar...

M: traiesti o iritatie continua- aceea ca existi. Mancarimea asta cauzeaza toate problemele pentru ca nu sti exact ce esti. De aia vagabondezi dintr-un loc in altul, cautand ce nu e de gasit. Trebuie sa incepi prin a gasi cand a inceput mancarimea asta- stai si asculta pentru un timp, dupa aceea intreaba.

I: Maharaj spune ca totul vine din hrana si ca eu sunt creatorul a toate. Acum sunt confuz- sunt eu creator ori creatie a hranei?

M: fara sa intrebi pe nimeni, orice sti despre tine, este corect.

I: stiu ca traiesc in probleme.

M: cel care cunoaste problemele este dincolo de ele.

I: simt o bucurie mare ascultand cuvintele tale.

M: bucuria asta de moment nu iti foloseste la nimic.

I: poate ca nu insa sunt fericit sa ascult.

M: toate ideile astea te leaga; odata ce intelegi ca nu poate exista cunoastere²⁸, ca totul este ignoranta, te gasesti la nivelul adecvat. Crezi ca eu detin cunoastinta- asta este doar o idee de care te legi. Adevarul este ca nu exista cunoastere; adevarul este dincolo de orice imaginatie, nu are nici un atribut. Fara cunoastere sunt cu adevarat fericit- cunoasterea pe care crezi ca ai agonisit-o nu iti aduce pace adevarata. Cunoasterea este mereu un vartej violent; orice om invata ca are datoria sa invete, sa stranga informatii dar vine o vreme cand ajunge sa inteleaga ca averea de informatii pe care o are, nu ii ajuta la nimic in a se cunoaste pe sine si adevarul.

I: ce este Dumnezeu?

M: tot ce poti percepe este Dumnezeu; lumea intreaga, de la cel mai mic atom in sus. Intr-un oras mare ca Bombay, santurile sunt pline de gunoi care emaneaza un miros greu care insa se destrama in cer, dupa o vreme. Cerul este peste tot, nu are miros, este pur si curat. Trupul uman este gunoi in descompunere care in timp va dispere si cu el mirosul, pana nu mai ramane nimic decat spatiul/cerul curat. Insa tu te agati zi dupa zi de ideile astea conceptuale: 'm-am nascut, voi muri, ma voi naste din nou', etc. in timp ce ramai in mizeria de moment.

I: cum pot scapa din ea?

²⁸ Logic, cunoasterea nu poate exista pentru ca atat obiectul cunoasterii cat si cunoscatorul sunt intr-o schimbare continuua. Deci ce se poate spune ca este cunoscut, cand deja s-a transformat in altceva, desi aparent este neschimbat? Timpul le consuma pe toate- material si imaterial [idei]. Realitatea insa este dincolo de timp; timpul este irrelevant cand vorbim de eternitate.

M: cum poti scapa daca nu sti pe cine vrei sa scapi?

I: vad ca cerul si soarele au grija de gunoaiele pamantului. Cine sa spuna cine are grija de gunoiul asta al meu?

M: scapa-te de idei- magazia este plina de idei si concepte. Toate sunt gunoi care te leaga de moara asta conceptuala a nasterii si a mortii.

I: nu toate conceptele sunt gunoi, unele sunt sublime.

M: nu uita ca ele se nasc in tine, fiind in final produsul gunoiului. Ocupandu-te cu legatul conceptelor in snopi, te afli in treaba. Dar tu nu esti acel 'eu' ce leaga si dezleaga snopi de concepte. Te porti pornind de la ideea unui 'eu' care a fost absent inainte de nastere si care va disparea dupa moartea trupului. Acest 'eu', concept limitat in timp, il consideri de netagaduit. Lasa toate conceptele si ideile; elibereaza-te de ele.

Septembrie 1, 1979

Intrebare: Imi pare ca Maharaj se contrazice, perpetuand concepte prin explicatiile pe care ni le da.

M: toate conceptele sunt ale tale, pornind de la conceptul 'eu sunt', pe care trebuie sa-l eradichezi singur.

I: la ce bun sa creezi separatii, separand orice de cineva presupus a fi diferit de acel ceva. Asta doar perpetueaza conceptele.

M: separatia arata doar ca tu nu esti un lucru sau altul. In somn nu ai experienta placerii, durerii, nasterii, mortii- ce inseamna asta? Inseamna ca, conceptul 'eu sunt' a disparut.

I: ma intreb daca nu ajungem sa depindem de Maharaj, daca nu devenim lenesi...

M: cunostiinta asta este plina de viata, cum poate cineva fi lenes? Poti numi trupul si mintea lenese insa ce legatura au ele cu tine? In ce fel te simti dependent de mine?

I: este ca si cum as astepta sa se intample ceva.

M: gaseste-l pe cel care asteapta ceva sa se intample. Sa zicem ca ai o fantana publica- apa [constienta] este folosita de toti. Tu iei o galeata de apa pentru uz personal. constienta aceea pe care ti-o atribui este aceeaasi cu apa luata de altii- omniscienta, omniprezenta si omnipotentă- trebuie sa intelegi asta; nu iti poti permite sa fi lenes.

Cand vi de la o departare de mii de kilometri de tara ta sa asculti vorbele astea, ai sa mori ca un individ cetatean al unei tari anumite, al unei rase sau caste?

Intelege ca ce se intampla cu trupul si numele tau este in natura constientei a-tot-patrunzatoare. Cand calatoresti intr-o masina, esti tu masina? Tu esti simbolul acelei constiente, constienta de sine. Insa tu alegi sa te limitezi la un trup, asta-i baiul.

I: inteleg, dar este constienta care se limiteaza pe sine, eu nu pot face nimic aici.

M: constienta, din ignoranta se limiteaza pe sine insa ignoranta trebuie inlaturata.²⁹

²⁹ Maharaj se angajeaza aici si in alte parti, in discutii in care ideea de cauzalitate a constientei este luata ca valida. Cand constienta este inteleasa ca aspectul cunoscator al fiintarii, cauzalitatea devine irrelevantă, la fel cum timpul este irrelevant [si care este implicat prin sustinerea ideii de cauzalitate]. constienta nu limiteaza nimic, este gandirea care limiteaza; constienta doar observa gandirea ca o forma de energie vitala.

I: numai ca spui tu asta, nu ma ajuta sa o descopar; trebuie sa o fac singur ca degeaba ascult inteleptii chiar o mie de ani, nimic nu se schimba. Cum pot sa o descopar singur?

M: se intampla daca este destinat sa fie- vi aici si asculti, restul urmeaza de la sine. Ieri au venit doi aici cu doamna asta si apoi au plecat- nu a fost destinul lor. Oamenii vin aici cu idei preconceptionale despre ceea ce vreau. Tu vi aici ca la un croitor cu o comanda de costum de anumite dimensiuni, culoare, si material. Dar eu nu iti dau ce tu astepti- cunostiinta la cerere. Eu doar iti spun sa te vezi asa cum esti, sa te cunosti ce esti. Mii de oameni vin aici; ei vor face uz de ce invata dupa cum le convine. Asta nu este adevarul, ci adevarul vazut prin conceptele lor, dupa punctul lor de vedere. Invatatura asta, filtrata prin punctul lor de vedere nu este cunoastere adevarata ci doar un punct de vedere.

I: eu imi dau toata silinta sa inteleg ce spune Maharaj; astazi am ajuns la un punct unde nu mai pot caci vad ca in esenta, nimic nu se schimba. Am venit aici cu ideea ca Maharaj este invatatorul meu- gurul care inlatura intunericul insa intunericul nu a disparut. Acum simt ca tot efortul meu nu ma duce niciunde. Simt ca trebuie sa o iau de la capat- cum sa o fac?

M: un om sezand in intuneric doreste sa-l inlature si se roaga lui Dumnezeu. Vine cineva si-i spune- 'crezi ca intunericul va dispere cu devotiunea ta? Nu, trebuie sa aduci lumina'. Lumina a fost adusa si intunericul a disparut. Disciplina actiunii nu este necesara insa trebuie sa sti care este adevarul. 'Eu sunt adevarul' si acel adevar nu are barba sau mustati; totusi este adevarul pe care tu trebuie sa-l realizezi. Adevarul nu are forma ca daca avea, te-ai fi dus si l-ai fi luat. Ce este natural, fara efort, este adevar.

I: invatatorul arata doar drumul, nu?

M: treaba ta este sa ramai in constienta; cand va creste, lumina ei va invalui totul. Evidenta eternului este in ceea ce este trecator; evidenta adevarului este in fals, a celui nemiscat, in ceea ce se misca.

I: intrebarile si intelegerea raspunsurilor se face cu mintea; cum sa mergem dincolo de ea?

M: tu nu esti minte si nici trup- cine are probleme, cine sa mearga dincolo? Tu existi inainte ca intrebarea sa fie pusa; inainte ca veghea sau somnul sa apara.

I: cum pot sa realizez asta?

M: pe cat poti, nu uita ce ti-am spus adineauri- daca nu intelegi rational, crede; s-ar putea sa nu fie in acord cu ce tu vrei insa este ceea ce este. Cand intelegerea si tu devin una, nu vei dori nimic altceva, vei fi infinitul pe care-l cunosti. Eu nu citez scripturi sau pe altii ci iti spun ceea ce este- nu vei avea evidenta nemiscarii altundeva decat in tine insuti. Ce este evident este adeseori trecut cu vederea; ce iti spun eu, este clar si simplu- nu intelegi pentru ca tu astepti ceva complicat.

I: ce vrei sa spui, exact?

M: tu esti dovada existentei lui Dumnezeu- daca tu nu esti, Dumnezeu nu este. Acest 'eu sunt' este dovada- tu il vezi limitat la trup insa este universal/impersonal. Este sursa manifestarii lumii. Tu esti cel ce cunoaste trupul, martorul aparitiei si disparitiei lui- golul dinainte si de dupa este observat nu de gol. Cel ce stie intunericul, poate fi intunericul?! Daca ramai absolut tacut in minte, conceptele vor fi nimicite de nimicnicia lor. Nu fac altceva, zi dupa zi, decat sa va spun acelasi lucru in fiecare zi, desi in cuvinte diferite- priviti atent si inteleteti asta. Cuvintele curg neincetat insa voi nu auziti. Realizati ce va spun, in trupul si in nasterea asta- lasati toate conceptele si agatati-va numai de acesta. Invatacelul devine intelept cand a inteles complet ceea ce este.

Septembrie 3, 1979

Maharaj: Cand se apropie moartea, aminteste-ti ca nu ai forma sau culoare. Eu sunt cel fara de atribute- asta este ultimul gand pe care sa-l ai. Tu esti cel ce cunosti trupul insa tu nu esti trupul- cand mergi la culcare, dormi cu amintirea adevarului asta. 'Multe ganduri impure au venit si s-au dus dar eu sunt de nemiscat, infinit, Adevar'. Dormi cu gandul asta si toate gandurile impure sunt absolvite. Nu merge la culcare ca un sclav al mintii- fii stapanul ei; fa-ti un obicei din asta, devin-o absolut detasat, stapanul mintii.

I: cum pot sa inlatur frica?

M: inlatura frica numita nastere. Vi aici cu un bagaj de informatii/cunostinte teoretice. Eu vreau sa inving sursa din care te-ai hranit, si mandria de a le fi acumulat. Inainte de a le primi, ce ai fost- gandeste-te la asta.

I: ce este constienta?

M: activitatea fiintei tale si activitatea care o percepi in lume. constienta nu are culoare insa acolo unde exista personalitate, ia culoarea acelei personalitati. Cand constienta existentei dispare, personalitatea se dizolva, unindu-se cu constienta incolora, imasurabila si universala/una, careia insa ii dam nume diferite. Cand devine universala, isi pierde aspectul individual limitat.

constienta nu vine de niciunde si nu merge niciunde- doar este. Tu esti existenta in sine, fara dorinte sau obiect- acel Unul unic, in care toata manifestarea existentei/universului apare si dispare.³⁰

³⁰ Aici Maharaj este mai aproape de interpretarea pe care o dau eu constientei- aspectul cunoscator al vietii/existentei. In originalul englez apare si termenul de 'awareness', care insa in romana nu are o traducere diferita de constienta. 'Conscious' sau 'aware', se traduc ambele cu

I: am studiat 'I am that'³¹ dar continui sa fiu nesatisfacut cu felul in care traiesc.

M: ai incercat sa afli motivul dissatisfactiei tale?

I: nu, se pare ca imi iubesc personalitatea prea mult.

M: inca te identifi cu trupul si gandurile, de aici mizeria. Inceteaza sa citesti cartea cu mintea, ca orice alta carte citita in dualitatea 'eu-cititor-cartea-citita' ci citeste si cugeta din perspectiva constientei universale, lipsite de forma sau culoare, a luminii adevarului care esti dar pe care acum il accepti doar teoretic.

I: nu pot sa citesc fara sa ma inchipui trup-minte.

M: nu fi anxios gandindu-te daca o poti citi sau nu cum iti spun- fa doar ce iti spun si gradual, lucrurile se vor aseza de la sine. Unii sunt gata de la inceput, altii, chiar daca sunt batuti nu sunt in stare sa inteleaga insa daca esti pregatit, toate se vor alinia cum trebuie. Unii sunt asa de duri, ca gogoasa indiana a carei aluat trebuie batut si framantat mult timp, dupa care se frige in ulei ca sa devina buna. Unii trebuie sa urmeze o cale dificila in timp ce altii sunt natural pregatiti, acceptand imediat ce li se spune si intelegand clar. Altii stau doar si asculta cuvintele mele cand deodata se produce o explozie/revelatie.

Trebuie sa meditezi asupra lui 'eu sunt' fara a te agata de trup/minte. Asa cum ai supt la sanul ma'tii cand te-ai nascut, asa trebuie sa te hranesti din cunoasterea fiintarii tale prin 'eu sunt'.

acelasi cuvant- constient, care este aspectul cunoscator al existentei/fiintarii si nu se refera la obiectele cunoasterii/continutul existentei ci la potentialul ei neconsumat, desi viata este miscarea neincetata a energiei vitale manifestata prin ganduri, senzatii fizice, emotii, imagini, care, ignorand detaliile conceptuale ale fiecarui gen de manifestare, se percepe ca zumzetul neintrerupt al energiei vitale.

³¹ Pe care am tradus-o sub titlul romanesc 'Eu sunt calea spre adevar si viata'.

I: patru ani la rand m-am chinuit sa raman in 'eu sunt'... Mi-e rusine ca venind aici mi-a fost teama ca nu stiu ce se poate intampla; poate nimic, poate multe... de aia sunt ceva agitat.

M: urmeaza ce ti-am spus si teama si agitatia vor fi distruse complet. Este imperativ sa continui sa ramai in cunostiinta lui 'eu sunt' si mediteaza de asemenea pe 'nu am teama, eu sunt dincolo de teama'.

I: mie mi-e teama pentru toti oamenii cand umblu pe strazile unui oras in Olanda.

M: iti spun ca teama asta va dispere in timp- crede-ma! Medicamentul impotriva ei este cuvantul meu.

I: ce este inlantuirea/atasamentul?

M: mintea este sursa atasamentului si totodata a eliberarii de el. Musulmanii au un concept cum ca dupa moarte, sufletul este retinut in mormant pana la sfarsitul lumii; astfel, ei pot sa se ingrijeasca de el. In crestinism de asemenea se crede ca omul odata ingropat, va fi inviat doar odata cu ziua judecatii de apoi.

I: chiar asa sa fie?

M: daca mori cu ideea asta in cap, asa trebuie sa fie, pentru ca mintea este cea care creeaza totul- inlantuirea sau eliberarea/mantuirea. Sa zicem ca mintea nu mi-e clara astazi, nu pot gandi- ce inseamna asta? Inseamna ca hrana vitala este amortita astazi- nu arde cum ar trebui si de aceea sunt tamp. Facultatea asta a gandirii depinde de esenta hranei insa eu nu sunt hrana.

Inteleg clar ca 'eu sunt' si 'tu esti' sunt produsul grosier al planetei asteia. Din pamant rasare vegetatia si cu ea esenta lui 'eu sunt' Acel 'eu sunt' dispare cu trupul si cu sfarsitul digerarii hranei esentiale.

Septembrie 6, 1979

Maharaj: Veniti aici cu ideea in cap 'eu sunt asta'; asta trebuie sa incepeti sa o demolati, sa o aruncati la gunoi.

Absolutul nu se cunoaste pe sine insa absolutului i se ofera sansa sa se inteleaga prin acest produs al hranei 'eu sunt'.

I: inainte sa vin aici ma asteptam sa fiu plin de dragoste insa ma simt slab si obosit.

M: asta din cauza procesului de demolare. Ca sa incepi ceva trebuie sa fi complet demontat si reconstruit. Inainte de a planta samanta, terenul trebuie pregatit si fertilizat. Plantula rasare numai dupa ce pamantul este arat si insamantat. Procesul demolarii este necesar, ce ramane este doar constienta- din ea rasare plantula.

Strainii vin aici cu intrebari despre iubire. 'Eu sunt-ul' este iubire. V-ati asumat forma asta, floarea asta a 'eu sunt-ului' din dragoste doar. Esenta oricarui atom este permeata de cunostiinta 'eu sunt'.

Cunostiinta asta care nu se poate experimenta in trup/minte o asculati prin constienta trup/minte.

Cand vorbiti, intai va identificati cu ceva insa acel 'eu' nu dureaza caci nu este onest.

Ce auziti aici va fi absorbit doar de cei care au terenul pregatit pentru asta. Chiar si cei care cred ca au inteles, nu au inteles esenta a ce le spun.

I: ieri nu am putut dormi. Stand intins in pat auzeam sunete si vedeam lumini. Am fost speriat, transpirat... credeam ca mor.

M: orice se intampla, se intampla asa cum trebuie sa se intample. Chiar daca ai simtit ca mori si chiar mureai, nu erai tu cel ce moare. Ințelege asta in mod ferm. Ce fel de iubire se proclama in religia ta?

I: iubeste-ti aproapele.

M: religia ta propovaduieste iubirea a oricarei fiinte din dragoste de Dumnezeu. Cristos spune sa iti iubesti aproapele ca pe tine insuti. Cum pui asta in practica?

I: venind aici, dragostea este aici.

M: dragostea este pura cand nu exista diferenta intre cel ce iubeste si cel iubit. In lumea asta a ta, care e cauza suferintei?

I: dualitatea.

M: cand a inceput dualitatea asta?

I: cu prima perceptie a ceva diferit de mine.

M: inceputul dualitatii este cand sti ca esti- asta e dualitatea prima, sursa iluziei. Nu sta doar ascultandu-ma umil- intreaba! Ce vrei sa sti?

I: despre pacat si virtute. Daca cineva comite un pacat si nu ii pare rau, este acela inca pacat?

M: ceea ce te face fericit si satisfacut este virtute si ceea ce te perturbeaza si desatisface, este pacat. Dar nu vorbi din perspectiva unei persoane, a unui om, a iluziei! Cand ai ajuns sa cunosti pacatul si virtutea- nu doar dupa ce ti s-au dat conceptele astea?

I: daca faci ceva gresit, suferi imediat sau in viata urmatoare?

M: poti suferi imediat insa fara indoiala, in nasterea viitoare. Inceputul suferintei este in memoria ca esti.

I: cei care pacatuiesc nu par sa sufere.

M: asta-i ce vezi tu inafara insa inauntru au loc experiente traumatice.

I: cum sa privim problemele vietii de zi cu zi?

M: fa-ti datoria identificandu-te cu Sinele; totul este Sinele, si te include pe tine, facandu-ti datoria.

I: in viata unui avocat sunt atatea cate se intampla zilnic- probleme sunt mereu.

M: vorbesti ca avocat, din perspectiva trupului si a mintii- renunta la perspectiva asta!

I: si atunci pot sa fac ce vreau?

M: atunci te vei purta/actiona dupa cum meriti.

I: deci, odata ce intelegi clar ce inseamna Sinele, problemele vor disparea si totul va decurge automatic.

M: da, insa daca sti asta, la ce mai intrebi?

I: activitatile inceteaza in Sine?

M: din perspectiva Sinelui, vei sti ca nici o frunza nu se misca fara de tine; pentru ca esti, toate activitatile sunt.

I: se vorbeste de liniste si serenitate insa mie mi se pare ca suferinta este cea care te indeamna sa cauti adevarul. Unul din personajele scripturii l-a rugat pe Krishna sa-i dea suferinta ca sa-l poata avea in minte- ce poti spune de asta?

M: cat timp ai petrecut aici- astea-s pentru cel ignorant. Cand iti gasesti identitatea adevarata, astfel de idei nu mai apar; ele sunt date doar ca sa ii

dea curaj ignorantului, nu tie. Intrebarea urmatoare va fi 'cine a fost preotul care i-a cununat pe Rama si pe Sita?'

I: daca cunoasterea de sine este prioritara, care este rolul slujirii devotionale?

M: credinta ferma si intelepciunea nu sunt cai diferite. Asta o intelegi numai cand ai ajuns sa te cunosti pe tine. Pentru ca 'eu sunt' exista, devotiunea slujirii lui Dumnezeu exista.

Procesul iubirii Sinelei de catre Sine se manifesta ca devotiunea slujirii lui Rama, Krishna, Iisus Cristos, etc.³², fructificandu-se cand Sinele realizeaza Sinele- atunci vei sti ca totul este doar Sinele.

I: ajuta sa te rogi ca sufletul sa se odihneasca in pace?

M: asta este doar conceptual- ce suflet are un mort care sa se odihneasca in pace? Din dragoste pentru mort, iei o cana de lapte si o oferi sufletului mortului- va veni el sa o bea? Iti da satisfactie numai tie. De ce sa iti bati capul cu ce se intampla dupa moarte- ce esti tu astazi si acum? Iluziile astea te tin departe de adevar. Esti interesat mereu despre toate care se intampla inafara, in lume dar nu incerci sa afli cine esti, cel care are interese. Toata viata ai sarit dintr-o identitate de sine in alta- de la copil, la adolescent, la adult, si la batran. Nici una din identitatile astea nu au ramas cu tine- orice idee iti faci despre tine ca, 'eu sunt asta sau aia', va dispere.

Inteleg asta. Ai nevoie de un invatator care sa te indrume, unul care a inteles asta pe deplin. Inteleg clar contradictia- cand iti vorbesc, intotdeauna bat undeva incercand sa te duc acolo. Daca spui ca ai inteles, inseamna ca nu chiar- trebuie sa ajungi la starea de 'nu inteleg nimic' si sa treci de incercarea de a intelege. Trebuie sa ajungi la concluzia asta:

³² Rugaciunea solicitanta este pentru ceea ce este dincolo de iluzia controlului personal- pentru acceptarea a ceea ce se naste spontan si evolueaza dupa legea hranei creata de Dumnezeu. In cele din urma, rugaciunea este pentru pace si serenitate in sufletul lui Dumnezeu, chiar in durere si suferinta. Este respingerea mintala a durerii care creeaza suferinta, nu durerea in sine.

stagiile vietii, de la copilarie la batranete, pe care credeai ca le intelegi si in care te-ai stabilizat ca identitate, s-au dovedit false. La fel, ce incerci sa intelegi in cautarea ta spirituala, se va dovedi fals. Asa ca nu e nimic de inteles- rumega asta!

Septembrie 7, 1979

Intrebare: Ce avem de facut?

M: observa-ti constienta inselatoare si iluzorie din cauza careia observi stari- este foarte simplu: constienta asta personala nu a fost prezenta inainte, si in curand va dispere. Insa tu vei fi mereu prezent ca Absolutul, starea perfecta. Tu nu esti constienta personala si nici in constienta, care este plina de nevoi si vreri.

Un alt fel de a privi si intelege: orice fel de cunoastinta am acumulat, chiar si prin slujire devotionala, etc. este abandonata in cunoasterea lui Dumnezeu, insa eu nu sunt aceea, nu vin cu parfumul acelei cunoastinte sau constiente. Totul este dat acelei constiente dar eu sunt diferit de ea. Creatia este Dumnezeu, cel ce sacrifica ceva este Dumnezeu si sacrificiul este tot Dumnezeu.

I: singurul lucru pe care-l inteleg este ca noi suntem realitatea, nu trupul-minte. Este dificil de spus- dar simt ca sunt tot ce exista in acel 'eu sunt'. Mereu am asta in gand.

M: gasesti dificil de spus pentru ca nu poti sa-i dai nume, sa o descri ca forma- ce este ceea ce nu se poate descrie? Nu poti vedea cunoasterea care vede totul. Acea constienta este in toate si peste tot. Daca intelegi asta, poti sa o pui la lucru si te mai intereseaza intamplarile lumii?

I: nu, nu pot sa o pun la lucru si nici interes nu mai am in lume.

M: lucrurile continua sa se intample in lume la fel ca inainte insa intelegi ca daca nu ai nume si forma, nu esti nici actor/autor. Orice se intampla in lume are natura visului. Cel ce stie asta nu se mai preocupa cu imbunatatirea lumii sau cu evenimentele ei.

Chiar daca ai cel mai brilliant intelect in lume si cu el colectezi maximum de informatii despre lume, iti este de nici un folos pentru ca baza lumii este falsa. Dupa ce ai auzit si inteles semnificatia cuvintelor astora, ai ajuns starea ta originala- sinele?

I: nu.

M: asta pentru ca te identifici cu ea si esti mandru de trup si minte.

I: de ce vedem lumea si de ce o vedem gresit? De ce ma identific cu trupul si cum sa incetez/renunt la asta?

M: renunta la gandul identificarii. In realitate nu e nimic de renuntat. Ai un nume si gandesti ca tu esti numele ala si personalitatea legata de el, insa nu e asa. Totul este doar in minte.

I: dar am o minte si mintea imi spune ca am o personalitate- ce-i de facut?

M: nu este mintea care te face sa te simti o entitate separata ci suflarea vitala care da nastere gandurilor; mintea este doar un alt gand. Gandurile apar cu respiratia si nu sunt in controlul tau- tot ce poti face e sa le observi. Atata vreme cat te identifici cu trupul si mintea, subiectul asta este limbi straine pentru tine. Trebuie sa treci dincolo de obiceiul de a gandi.

I: nu vreau sa trec dincolo.

M: pai atunci la ce iti pierzi timpul pe aici? Nu mai veni pana cand nu esti gata sa renunti la identitate.

I: dar nu stiu cum ajung aici, fara sa vreau. Eu nu cunosc altceva decat trupul meu, numele meu, personalitatea mea- asta-i tot ce cunosc.

M: bine, continua sa vi insa nu inceta sa reflectezi ca nu esti trupul. Gandeste si discrimineaza- cand trupul moare, tu nu mori. Nu inceta sa citesti, sa asculti, sa analizezi.

Septembrie 8, 1979

Intrebare: Nu stiu ce sunt insa stiu ca simt durere, diferita de cea ordinara, asta stiu.

M: durerea este opozitul placerii; ce iti place a fost cumva contaminat, de aceea simti ce simti.

I: cum poti sa sti asta?

M: nu pot sa iti explic; nu pot spune ca m-am trezit sau ca am adormit.

I: poti sa ma ajuti cu durerea mea?

M: uita de trup si constienta lui; nu vana placerea. Absolutul nu este placere.

I: nu sunt dupa placeri sau fericire- vreau doar sa scap de durere.

M: durerea este doar in imaginatie, un concept cum ca esti in durere, o iluzie.

I: cum sa scap de conceptul asta?

M: cum te-ai lipit de conceptul ca ai fost nascut? Ce e de scapat aici?

I: e de-ajuns sa-l ignor numai?

M: nu ai nimic altceva de facut decat sa-l observi stiind ca existi.

I: deci n-am incotro si trebuie sa traiesc ce mi se da?

M: da, trebuie sa-l privesti in fata, la sursa, intreg, si sa gasesti unde este. Priveste originea de unde cunostiinta asta ti-a aparut, si nimic altceva. Cand gasesti sursa, vei gasi raze de lumina emanand din ea. Orice vezi, este doar un joc de lumini. Uneste-te cu sursa, fii una cu ea.

I: ce se va intampla cu universul din jur pe care il refuz?

M: tu esti centrul lui si cand vei privi inaintea ta vei vedea ca universul apare doar acolo.

I: vad ca Maharaj urmeaza o rutina a vietii- spune-ne si noua ce sa facem de dimineata pana seara.

M: tu nu esti cel ce face, trupul, asa ca nu-i da atentie.

I: dar atunci de ce tu ti-ai creat o rutina de viata?

M: rutina este a celor cinci elemente care apar sa actioneze prin trupul asta inasa eu nu actionez.

Odata ce poti sa furi o privire a starii tale adevarate, trebuie sa te stabilesti acolo etern. Maica-mea mi-a zis ca sunt baiat, nu m-a facut sa memorez repetand mereu 'sunt baiat'. Mi-a zis odata si nu am uitat. La fel, nu ai nevoie sa repeti- 'nu sunt trupul'. Odata ce ai inteles, gata, trebuie sa fii la fel de convins de asta la fel cum esti convins ca nu vei da nastere unui copil, pentru ca esti mascul. Nu o sa te preocupe gandul ca s-ar putea sa nasti.

I: la ce sa meditez?

M: mediteaza la faptul ca existi, la fiintarea ta.

I: de ce susti ca acest 'eu sunt' este esenta hranei?

M: acest 'eu sunt' este doar o condica pe care o semnezi, indicativa a realitatii insa condica nu esti tu. Trupul este o papusa facuta din materia bruta a universului asta. Este intr-o continuua transformare, evaporandu-se in universul din care vine; cand ajunge la un final, devine din nou spatiu iar intelectul dispare. Inteligenta este prezenta doar in trup si se formeaza din nou in spatiu, din spatiu.

I: este timpul real?

M: este 'eu sunt' care defineste timpul, care nu este decat o idee.

I2: anul trecut am venit in India ca sa gasesc un invatator care sa ma ajute sa ma cunosc pe mine insumi. Am venit cu ideea de a gasi o forma/un om, care sa-mi dea directii detaliate, pas cu pas. Cand te-am gasit pe tine, in loc de un guru, tot ce am gasit a fost o rama goala sau o oglinda. Am aflat ca nu am forma, doar spatiu care se transforma necontenit. Cand ma gandesc la Maharaj, cateodata ma confund cu el, altatada il vad ca nimic. Persoana pe care o vad in fata mea se schimba neincetat- nu pot sa arat cu degetul si sa afirm 'acesta este el'. Asta ma face confuz si speriat.

M: ce spui este corect- ceea ce observi nu este nimic altceva decat sinele tau, incluzand trupul pe care ai fost obisnuit sa-l numesti 'eu' dar care nu are nici un statut special fata de restul ce apare in sinele tau.

I: adesea imi vin in minte idei din carti sau cele discutate aici, ori imaginea ta. Imediat insa simt ca nici unele din astea nu exista, ca ce aud nu este real, ca doar dupa ce ma gandesc la tine simt spatiul.

M: cine/ce realizeaza ca nimic nu este, ca totul dispare, si cand totul dispare, ce ramane? Ce ramane este realitatea, care esti tu.

I: asta ma sperie. Inteleg conceptual insa realizarea nu dureaza decat o secunda, dupa care ma intorc in iluzia irealului, atasandu-ma familiei, sotiei, copiilor. E un obicei puternic.

M: te-ai obisnuit asa de mult cu suportul conceptelor ca atunci cand conceptele te parasesc, dezvelind realitatea ta, te sperii si imediat de agati de ele din nou. Aici este punctul de intalnire/granita intre principiul acela immanent ['eu sunt'] si eternitate. De ce asta sperie intelectul? Pentru ca atunci cand conceptul 'eu sunt' dispare, intelectul dispare cu el si asta il face sa se teama de anihilare.

I: cum sa depasesc frica asta?

M: priveste acel moment cu atentie. Cel care simte ca moare, nu este intelept. Tu, Sinele, este dincolo de conceptul asta primar 'eu sunt' care este doar esenta hranei. Moartea vine doar pentru aceasta esenta manifestata ca 'eu sunt' insa nu atinge Sinele care esti- asta este apogeul cunoasterii adevarului. Nici o actiune nu mai este necesara odata ce ai inteles asta pe deplin³³. Viata in lume va continua de la sine, cu mai mult entuziasm dar vei sti tot timpul ca identitatea ta este dincolo de acest 'eu sunt' efemer.

Pentru intelept, momentul mortii este mantuitor/implinire pentru ca merge la sursa implinirii- eternitatea/nemurirea.

³³ Maharaj spune 'poti face ce vrei' insa am evitat sa traduc astfel pentru a nu creea confuzie datorita contradictiei ce apare. Caci daca intelegi ca nu esti tu actorul/autorul niciunei actiuni ci esenta hranei pe care o consumi, cine ramane sa faca ce vrea?! Nu este atunci hrana si respiratia vitala actorul, cauza oricarei facaturi, care mai departe sunt rezultatul pamantului si atmosferei lui, a soarelui si, in cele din urma, a universului, care sub un alt nume poate fi numit Dumnezeu. Deci in final, este Dumnezeu care face ce vrea si observa facerea prin tine, prin acel 'eu sunt', constienta vietii.

Septembrie 9, 1979

Maharaj: Dupa ce devi constient de prezenta trupului si existenta ta in trup, incepi a aduna impresii si sa observi lumea in jurul tau, ajungand la oarece concluzii, singur. Felul cum te porti este dependent de identificarea cu trupul, care depinde de constienta lui 'eu sunt', si care, la randul ei, depinde de esenta hranei ce sustine trupul.

Asta este capitalul cu care pornesti viata in lume. constienta existentei pe care o experimentezi este dependenta de hrana pe care o consumi. Cand nu mai poti asimila hrana, respiratia vitala devine slaba pana ce, in cele din urma, inceteaza si dispare si odata cu ea, constienta lui 'eu sunt'. Fara hrana si astfel, fara trup, nu poti cunoaste lumea si simti ca esti.

Lumea manifesta este fara de inceput- la inceput a fost cerul, apoi din cer a venit aerul si din el, lumina si caldura, care au generat apa si pamantul din care a rasarit viata. Sunt cele cinci elemente care sunt responsabile de toata manifestarea asta si de constienta- calitatea esentei hranei care rezulta din interactiunea celor cinci elemente.

I: atunci, diferitele calitati ale alimentelor produc calitati diferite ale constientei?

M: cele cinci elemente difera unul de altul si apar sa produca constiente diferite in diferite trupuri insa cand se stie pe sine, rupta de trup, devine constienta universala.

I: cum se naste iluzia?

M: cum se naste umbra unei substante? Rezulta din toate substantele care alcatuiesc trupul- Maya nu este altceva decat iubirea de a fi.

I: eu nu sunt in stare sa ma eliberez din capcana asta a iluziei. Ce pot face?

M: nu este decat o capcana imaginara- tine-ti atentia pe ceea ce ai fost la inceput, fara tot felul de atribute imaginare. Ramai in acel 'eu sunt' fara sa ii dai forma trupului. Esti constient de existenta ta- cunoaste ca esti si fii cunoscand asta.

I: mintea/ego-ul imi stau mereu in drum facand cunoasterea asta dificila.

M: nu exista minte fara constienta- totul este doar un joc de cuvinte rezultat din suflul vital care da nastere mintii/gandirii.

I: atunci de ce sa ma agat de acest 'eu sunt' cand stiu ca nu este decat un joc de cuvinte/un concept, sau de orice alt concept- nu am nevoie de concepte pentru a fi.

M: da, nu ai nevoie sa te indentifici cu asta ori aia pentru a fi.

I: spui ca sa traim asa cum suntem. Cat timp suntem aici in camera asta a ta, ese foarte usor sa ne debarasam de ceea ce nu suntem, insa cum sa traim in afara, intr-o lume care nu are existenta in sine?

M: vei ajunge sa intelegi ca tu nu esti actorul, ca totul se intampla si ca tu nu esti altul decat martorul a ceea ce se intampla. Fii doar! Unde este lumea pentru cel ce a realizat asta? Lumea este in acea fiintare/existenta.

I: deci nu am nimic de facut?

M: ce ai facut pana acum?

I: pana acum am trait intre necesitate si fiintare. Vine 'a fi' inainte de 'a face'?

M: a face va avea grija de sine, singur. Eu doar iti arat cum stau lucrurile; ce faci cu intelegerea asta, e treaba ta. Intr-un fel vei intelege ca totul vine prin Sinele tau iar in alt fel, ca ai pierdut totul.

Septembrie 10, 1979

Intrebare: De ce ne indemni sa condamnam formele grosiere?

M: nu va indemn; totul, de la pamant la trup este 'eu' insa procesul transformarii nu inceteaza nicicand. Forma grosiera devine din nou spatiu si ciclul continua.

I: ar trebui sa ignor totul din jurul meu?

M: nu, cand atingi un anumit nivel de intelegere si asimilare, poti sa te bucuri de tot insa odata transcens acest nivel, te debarasezi de el ca de scaunul zilnic. Caci orice imbratisezi si de orice te agati, nu dureaza. Renunta la tot ca sa ajugi sa intelegi ceea ce esti.

I: ieri spuneai ca daca cineva doreste sa realizeze ce este, e de ajuns sa imbratiseze constienta de sine. Este asta valabil si in relatia intre un discipol si un invatator?

M: cand devi una cu acea constienta, vei intelege ca 'eu sunt' este invatatorul universului.

I: intreb pentru ca simt respect pentru Maharaj care da raspunsuri directe, simple, pe intelesul direct, ajutandu-ma sa imbratisez conceptul lui 'eu sunt' cu intelepciunea lui. Insa imi amintesc de asemenea ca Maharaj a spus odata ca trebuie sa fii liber de orice concept si chiar si de invatator.

M: asa este, invatatorul este cunoasterea manifestata, ceea ce si tu vei fi in timp.

I: atunci ce am eu de facut?

M: nu ai nimic de facut. Lasa lucrurile sa curga, observa doar si nu reactiona. Soarele isi trimite razele unde vrea. Uite o figurina de ciocolata-figurina este doar ciocolata. La fel, imaginea invatatorului este in esenta constienta doar, care este si a ta. Imaginea poate fi a invatatorului, a lui Krishna ori Cristos, etc.- este manifestarea constientei care esti.

I: in acest proces, concepte si cunostiinte de toate tipurile, cosmice si personale rasar in minte, nechemate. Cand curg, apar sa atinga oamenii si relatiile dintre ei. Lucruri se intampla in lume si nu stiu cum sa le adresez.

M: adresandu-le la nivelul iluziei de persoana, nu este corect. Orice se intampla prin tine, fara ca tu sa intervi ca persoana, este actiune corecta, spontana.

I: in calatoriile mele am dat peste tot felul de invatatori- care este realitatea de substrat? Am nevoie sa stiu despre lucruri ca kundalini yoga sau mantra yoga? Oriunde merg, pare ca cunostiinta asta de kundalini ma urmeaza- ce am de facut, sa o privesc ori sa o ignor?

M: cand te stabilizezi in cunoasterea de sine, a fiintarii tale, toate cunostintele iti devin disponibile. Insa agatandu-te de kundalini nu e de folos- da-i drumul, nu accepta nimic ca informatie de folos, fii doar. Singura cunostinta pura este cea a Sinelui.

I: am gasit o carte cu mantras care mi se pare de folos.

M: nu iti este nimic de folos in afara de cunostiinta 'eu sunt'. Uita orice altceva. Gandeste-te la un arbore magnific cu multe ramuri si frunze- mergi la radacina, nu la frunze.

I: este obisnuit ca invatatorii sa performeze acte de initiere cu discipolii- de ce?

M: este un proces natural. Ti se da o anumita propozitie si ti se cere sa fii alert, intrupand insemnatatea acelor cuvinte sacre. Pentru asta trebuie sa fii mereu prezent, alert, vigilent.

I: este gresit sa ceri initierea? Pot sa ti-o cer?

M: nu e problema de gresit; daca o doresti, ti se da in mod formal insa initierea incepe asa ca aici, prin discutii. Initierea mea insa merge dincolo de formal- ideea este ca trebuie sa intelegi fiintarea si sa fii- nimic altceva.

Septembrie 11, 1979

Maharaj: Omul se incurca in tot felul de concepte, ca virtute si pacat, etc. care dau nastere la un numar infinit de manifestari ale constientei, de la individ la individ. Ce incerc eu sa fac, este sa corectez conceptele/ideile false.

I: care este cauza unei noi nasteri?

M: odata ce 'eu sunt' s-a stins, unindu-se cu constienta universala, ce mai ramane ca samanta pentru o noua nastere?

I: nu este dorinta cauza renasterii?

M: pai nu au fost toate dorintele si pasiunile dizolvate si asimilate in 'spatiu'? Unde mai este individualitatea si samanta renasterii? Materia nu este decat apa solidificata; cand vorbesti de nastere, ce este ce se naste din nou? Vezi fierul asta- este apa; chiar daca tu nu-i spui asa, tot de acolo vine. Asa ca, daca vrei sa te cunosti, discrimineaza lucrurile asa cum trebuie. La ce bun sa-t bati capul cu o noua nastere- afla ce esti acum si nu te lasa sedus de lucruri irelevante.

Toata creatia ia nastere in forme variate din acel principiu care este mai subtil decat spatiul- astea sunt incarnari, nu reincarnari.

Tu vi aici cautand ceva informatie concreta, ceva cunoscuta palatabila. Eu nu pot sa-ti dau decat fapte. Din copilarie ai parcurs stagii variate, si ele toate sunt acum trecut; orice obti se pierde asa ca ce poti spune cu onestitate ca esti tu?

Daca vrei sa fi ce esti, ce te opreste- esti mereu acelasi, insa daca vrei sa fi ce nu esti, asta este dificil si pierdere de timp.

I: dar auzim si citim de renastere...

M: ai trait tu vreodata nasterea si moartea ca sa vorbesti? Alea sunt ideile altora; gaseste singur ce esti caci nimeni nu-ti poate spune asta. Si tu ai cap, foloseste-l, mediteaza si afla singur, nu te baza pe parerile altora.

I: ce conotatii are 'eu sunt'?

M: inseamna cele trei stari- veghe, vis si somn adanc. Cand starile astea dispar, memoria dispare. Cand trupul e mort si se descompune, apar multime de viermi. Ei apar pentru ca esenta celor cinci elemente care este sursa/forta vietii, este prezenta. Intregul univers este plin de aceasta energie a vietii care se exprima prin trupul de hrana.

Odata cu aparitia acestui concept primar- 'eu sunt', apare dualitatea. Incep sa numar cu mine insumi insa inainte ca numaratoarea sa inceapa, acel Absolut nu are numar.

I: in teorie inteleg totul insa cum pot sa ma realizez?

M: cine intelege si cum?

I: noi avem nevoie sa intram in starea aceea de constienta permanenta, numita supra-constienta. Putem sa o facem constient sau trebuie sa inlaturam constienta ca sa intram?

M: eu adorm spontan, fara sa fi studiat arta somnului. La fel, constienta asta se dizolva in necunoastere.

I: avem nevoie de efort sau de gratia duhului ca sa stapanim arta asta de a intra in supra-constienta?

M: ai facut tu vreun efort pentru trupul ala sa arate asa cum arata? A venit spontan. Tu acum vrei sa faci ceva, sa inveti ceva smecherii ca sa fi...

I: cum se mediteaza corect?

M: contempleaza Sinele, renuntand la orice concepte sau imagini. Fiintarea este fara imagini.

I: incerc sa las mintea sa vagabondeze si incet o aduc la tacere pentru o secunda. Cateodata pot sa observ gandurile dar nu ajung la 'eu sunt'.

M: ce e de observat sunt nu gandurile ci constienta existentei³⁴, a lui 'eu sunt/exist'. Totul este o expresie a lui 'eu sunt' in sa tu esti inainte de 'eu sunt'.

I: 'eu sunt' este toata turbureala asta haotica a lumii- cand sunt eu in pozitie sa observ 'eu sunt'? Sa observ haosul fara sa-l numesc haos, doar il suport in tacere? Pot eu sa trec de haos si sa fac ordine fara sa stiu?

³⁴ Gandurile, imagini, senzatii trupesti nu sunt nefolositoare- fara ele nu ai putea observa 'fundalul/spatiul' in care apar. Ele sunt percepute ca independente si dincolo de orice control si intelegere, ca Dumnezeu. 'Eu sunt' nu este in afara de Dumnezeu caci totul, energia asta vitala este a lui Dumnezeu si fara ea nimic nu este. Observatia nu se poate face decat prin contrast. Lasand totul sa curga de la sine, [dand lui Dumnezeu ce de drept este al lui] liber, da nastere ideii/senzatiei de libertate totala. Dintr-un alt unghi de vedere, apare senzatia de putere absoluta a celui care nu poate sa nu fie, in contrast cu cel ce nu are existenta, decat ca o boare efemera. O alta cunoastere este cea a sinelui, a evidentei de netagaduit ca cel care simte existenta/fiintare nu poate fi decat sinele-eu [desi, paradoxal, se cauta sa se evite identificarea cu orice, in sa facand un compromis, ajuta realizarii absolutului]. Aceste trei aspecte apar pe rand ca senzatii care se dizolva in eternitatea absolutului, a adevarului/realitatii [cuvinte ce doar indica fara in sa poata reda].

M: da, cand transcendezi tulbureala, gasesti doar pace. Orice ai incerca sa iti inchipui prin concepte, este nefolositor. Eternitatea nu are parfumul lui 'eu sunt'; nu stie ca este.

I: imi doresc un pic de ajutor ca sa grabesc procesul concentrarii interioare.

M: ajutorul deja il primesti si sti, altfel ai pleca. De ce crezi ca oamenii vin aici de la distante mari, cheltuind o gramada de bani? De ce vin si sed aici-pentru ceva motive estetice, ii atrage ceva frumusetate? Oamenii vin aici cand absolutul se deschide, fara a fi cunoscut, caci ceea ce cunosti ca informatie, ce intelegi intelectual, se pierde. Ai stiut ca si copil ca toate astea se vor intampla, ca trupul isi va schimba forma asa cum arata acum, si ca vei vedea lucrurile in felul asta? Totul se intampla spontan.

I: ce inseamna vederea luminii violete in meditatie? Are vreun rost?

M: ce vezi este lumina proprie inasa tu nu esti lumina aceea, caci ea nu dureaza.

Septembrie 14, 1979

Intrebare: In timpul meditatiei, in tacere, cand intreb 'cine sunt?', apare o tacere si mai adanca in care notiunea de 'eu' nu apare. Este asta starea finala pe care o pot experimenta inainte de realizarea sinelui?

M: senzatiile astea tin de sfera trupului, a starii de a fi nascut.

I: starea la care ma refer este starea in care nasterea este uitata, cum sunt uitate nume si forme.

M: ce descri este corect insa este produsul mintii/imaginatiei. Orice experienta ai in timpul mediatiei, a acelei taceri, este limitat la sfera constientei. constienta se naste si moare dar tu esti inainte de nasterea ei.

I: inca se mai spune ca sinele este luminos si ca constienta apare ca o reflectie a acelei lumini. Daca urmez lumina, pot sa gasesc starea la care se refera Maharaj?³⁵

M: orice se manifesta in fata ta, apare din acea constienta.

I: vorbeam de sinele luminos- daca gasesc lumina aceea ca si cautator al adevarului, am gasit adevarul?

M: exista adevarata perceptie pura³⁶, din care se naste constienta , care este senzatiia 'eu sunt'. Fii una cu constienta, asta e tot ce poti face- starea ultima, va veni singura. Tu nu poti decat sa observi ce se intampla- nu poti face absolut nimic ca sa o inhati.

I: in perceptia pura a lui Maharaj, lumina sinelui apare fara insa a limita perceptia pura, ca parte integrala a ei?

Translator: Maharaj a confirmat asta mai inainte; astea sunt doar etichete- poti sa zici perceptie pura, starea ultima, ori sinele luminos- au aceeasi insemnatate.

I: nu se diferentiaza literal?

Translator: nu, nu te agata de cuvinte...

³⁵ Omul nu intelege ca lumina nu se poate urma caci nu este nimeni sa o urmeze; el inca cauta sa obtina ceva- un fel de profit pentru sine. Lumina fiintarii este tot ce este. Nu poti avea ce deja esti.

³⁶ 'Awareness' tradus astfel- in alte parti unde confuzia este mai putin posibila, l-am tradus ca si constienta. constienta fara un obiect este perceptie pura, perceptia pura in care apar obiecte, este constienta. Diferenta este prea subtila ca sa merite atentie- constienta este aspectul de cunoastere a faptului ca existi, ca esti viu- ca ceva; perceptia pura este aspectul de cunoastere a fiintarii- ca nimic.

I: texte din scripturi vorbesc despre lumina care patrunde pe cel ce realizeaza adevarul si ca acea lumina primordiala, este cea care lumineaza lumea sau Maya. Sa nu inteleg asta literal?

M: Maya este expresia acelui ce nu poate fi descris. constienta se manifesta prin toate astea, iar tu esti inainte de ea. constienta este sufletul lumii manifeste si tu, Absolutul, esti sufletul constientei. Ce ai citit tu, este doar ideile celor care au scris- se potriveste asta cu experienta ta proprie?

I: nu, textele sunt doar indrumari pentru a obtine sensul lui 'eu sunt'; acolo de asemenea se spune ca toti invatatorii sunt unul.

M: invatatorii sunt aceeasi constienta 'eu sunt', care penetreaza pretutindeni. Invatatorul suprem este dincolo de concepte, incluzand conceptul primar- 'eu sunt'.

I: trecerea dincolo de concepte se face pas cu pas sau se intampla imediat?

M: un copil se naste cand trupul apare- nu i-a luat trupului noua luni ca sa se dezvolte? Cele noua luni pot fi vazute ca pas cu pas, dar nasterea in sine este spontana. Insa ideea de gestatie nu este aplicabila- tu esti inainte de gestatie. Intreaga poveste este iluzie, Maya- nimeni nu se naste si nimeni nu moare- totul este o distorsiune a adevarului.

I: adevarat insa unii din noi sunt mai distortionati decat altii; intrebarea este cu sa fiu mai putin distorsionat.

M: inapoi din nou la pozitia originala- nu se poate face nimic. Ramai in fiintarea ta si vezi ca totul ce este de intamplat, se intampla. Trebuie sa ai o dorinta adanca, o nevoie intensa, ca sa ajungi la adevar. Pentru cel care o are, se va gasi un invatator care sa-l ajute sa sparga coaja.

I: da insa ni se spune ca trebuie sa fim fara dorinte.

M: pana ajungi acolo ai nevoie de dorinta; chiar si sa fi fara dorinta este ultima dorinta, si nu se poate altfel.

I: si cum se manifesta dorul asta de adevar?

M: ai nevoie sa ti se spuna ca esti treaz, nu sti singur?

I: cateodata, da- discipolul are nevoie cateodata sa fie lovit peste cap.

M: de acord. A fi este ceva la care ai dreptul, capitalul tau initial in viata, starea care a fost a ta inainte de nastere si care ramane dupa moartea trupului- proprietatea ta permanenta. 'Eu sunt-ul' tau este consumant in acel capital ultim al tau.

I2: am si eu o intrebare- de ce ma simt trist cand vad ca parintii mei si invatatorul sunt doar concepte?

M: nu este alt concept decat acela de 'eu m-am nascut'; asta este radacina celorlalte concepte- a parintilor si a invatatorului.

I: lucrurile urate le pot pierde cu usurinta insa nu cele pe care le iubesc- astea dau durere.

M: durerea vine din perceptia ca sunt lucruri care nu ar fi trebuit facute dar s-au facut, pe cand lucrurile care ar fi trebuit sa fie, nu sunt. Debaraseaza-te de identificare cu trupul; dragostea pentru invatator nu trebuie sa aiba sentimentul dualitatii.

I: sunt atat de putine persoane care s-au realizat spiritual, si ata de multi aspiranti. De ce?

M: intrebarea asta nu are raspuns- lucrurile se intampla spontan, fara cauza. Iubirea nascuta din trup/minte este cauza mizeriei; incearca sa fi acea dragoste, neconditionata de trup-minte; totala, completa, sursa fericirii extatice. Detasarea apare doar dupa ce esti liber de dragostea trupeasca.

I: cateodata simt o comuniune completa cu Sinele, in tacere.

M: este un sentiment bun, insa personal.

I: o fi personal, pana devine impersonal, pana ce sunt absorbit in obiectul adoratiei mele.

M: daca ai urmarit serviciul divin de dimineata ai fi putut vedea ca nu este intuneric sau lumina, somn sau veghe, foame sau sete. Acea este starea iar toate astea sunt expresiile ei. Tu te simti parte din ea insa eu nu. Performez serviciul, cant imnuri insa ele nu sunt eu- starea mea este dincolo de ele.

I: am simtit ca Sinele se inchina lui insusi.

M: orice ai simtit este in regula insa astea inca sunt concepte. Orice concept il ai in minte, iti incadreaza viitorul; fii dar fara concepte, liber- tu esti deja absolutul ultim, nu incerca sa fi ceva anume.

I: cum sa tratez aspectul asta practic al existentei legat de munca, de succes, de familie, in societatea asta orientata pe a face si a avea, pe realizari?

M: lasa totul in seama constientei celor cinci elemente; lumea este expresia ei si responsabilitatea ei, nu a ta. Intelege asta si traieste cum vrei.³⁷

Septembrie 16, 1979

Maharaj: Flacara lui Dumnezeu care este prezenta in trupul asta nu este diferita de cea care arde intr-un animal sau orice alta vietate, indiferent daca tu o pretinzi proprietate personala, zicand 'eu sunt'. constienta asta a vietii este a ta, si cand intelegi asta, vei sti ca tu nu esti o persoana.

I: Maharaj a spus ca 'eu sunt' este constienta prin care lumea apare. In spatele ei este constienta fiintarii³⁸ care insa nu este aceeaasi cu cea a vietii. constienta fiintarii implica existenta asta si de aceea ideea de proprietate. A cui existenta este, nu a celui care simte 'eu-l'?

M: cine stie/intelege toate astea?

I: acel 'eu sunt'.

M: starea de veghe este 'eu sunt' insa cine o observa- nu esti tu prezent inainte de ea?

I: acest sens al existentei are un punct de referinta- 'eu-l' care simte ca este.

³⁷ Ca mai inainte- 'cum vrei' nu mai are aplicabilitate cand ideea de libertatea alegerii dispare odata cu disparitia individului, fiind cedata de drept elementelor esentiale si in final, universului, sau lui Dumnezeu [in functie de preferinta- numele nu face vreo diferenta].

³⁸ Din nou, diferenta subtila dintre cele doua concepte in engleza- 'consciousness' si 'awareness' traduse de mine ca si 'constienta vietii' vs 'constienta fiintarii'. Diferentierea asta este artificiala deoarece, daca la baza intregii intelegeri a firii este experienta directa, absolutul este plin pana sus cu energia vitala prin care fiecare stie 'eu sunt, aici si acum'- orice altceva fiind imaginatie si dat cu parerea. Vidul absolutului este plin de energie vitala cum soarele nu poate fi separat de lumina sa- soarele este lumina si invers, lumina este soare.

M: nu exista proprietar al senzatiei de a fi.

I: cum sti asta?

M: nu iti pot explica in cuvinte, este dincolo de o descriere... A fi este starea permanenta in care tot ceea ce percepi este miscare/tranzitie³⁹. Nimeni nu poate deveni fiintare; fiintarea este inainte ca cunostiinta 'eu sunt' sa iti apara tie.⁴⁰

I: este de inteles ca 'eu sunt' se confunda cu ego-ul si cu mintea. Dumnezeu in descrierea sinelui spune 'eu sunt cel ce este' ca adevar absolut- asta implica doua eu-ri.

M: unul este substratul iar celalalt este universul miscator.

I: daca merg inapoi si dincolo de senzatia 'eu sunt', 'eu-l' nu dispare.⁴¹

M: daca mergi inapoi cum trebuie, constienta 'eu sunt' dispare si orice miscare inceteaza.

I: invatatorul a fost comparat cu soarele pentru ca radiaza lumina- depinde de discipol sa se intoarca cu fata spre ea.

M: invatatorul este doar constienta pura, omniprezenta.

³⁹ De aceea, logic, nu poti spune despre vreun lucru ca 'este', din moment ce se misca/transforma continuu, chiar daca invizibil ochiului/simturilor.

⁴⁰ Doar asa se poate intelege "Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun că, mai înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu.”

⁴¹ Asta este vederea comuna, conditionata a identificarii lucrurilor pornind de la obiceiul obsesiv al identificarii de sine ca centrul universului si nu ca univers fara nevoia de centru caci cand esti totul, fara margini, unde sunt distantele, unde este centrul si pentru cine?! Daca ceva ramane, este doar 'sunt-ul/fiintarea' fara nici un 'eu'.

I: insa in carti se spune ca sunt situatii in care invatatorul munceste mai mult sa gaseasca un discipol decat discipolul in cautarea unui invatator.

M: lasa citatele din carti aici- intreaba direct. Nu folosi cuvantul invatator ci priveste-l ca si constienta pura.

I: constienta pura se manifesta impersonal dar si personal; poate ea atunci sa aiba un interes special in discipol decat sa determine discipolul sa-si intoarce fata spre lumina?

M: unul ce se pretinde cautator spiritual este acela care nu doreste altceva decat cunoasterea de sine. Orice alta dorinta te face doar un intelectual curios, nu un discipol adevarat.

I: atunci asta inseamna ca discipolul trebuie sa iubeasca constienta pura mai mult decat ea pe el?

M: nu separa ce nu poate fi separat- nu sunt doi ci unul singur.

I: asta doar in plan absolut⁴².

M: daca simti dragostea curgand, este constienta pura care curge. Nu gandi in termeni de separare unde tu iubesti pe cineva, ca ai grija de invatator ori ca invatatorul are grija ta. Este sinele tau care vrea sa stie si din care curge dragostea. Dragostea asta este a sinelui iubindu-se pe sine.

I: dar nu este ceva ce vine din constienta pura care sa ajute sa realizez asta?

M: amintirea invatatorului scanteiaza doar in acela in care doreste unirea cu invatatorul in constienta pura.

⁴² Pai la ce bun sa te intorci de unde ai plecat si sa vorbești in plan relativ, care se schimba in functie de imprejurari, cand sti ca absolutul este... absolut/tot ceea ce este?!

I: ni se sugereaza ca o minte pura este necesara pentru a realiza sinele. Ce se inteleg prin 'pur'- ganduri pozitive doar sau toate gandurile?

M: debaraseaza-te de minte complet/total. Nu este altceva decat un indiciu al constientei trupului. Tu esti fara forma si nume. Isi schimba apa de la fantana calitatea cand o scoti in galeata? Ce este substratul a tuturor oamenilor faimosi sau a porcilor si magarilor? Toti sunt aceeasi constienta.

Septembrie 17, 1979

Intrebare: In teologia occidentala exista o mare lege a sacrificiului care are doua beneficii- cand renunti la un obicei prost, nu numai ca nu il mai faci dar si vointa se intareste; apoi, prin curatire, dorintele legitime iti sunt indeplinite. Ce parere are Maharaj?

M: corect- vointa creste si ti se da ce doresti. Sacrificiul inseamna renuntare si predare/abandon de sine. Expresia lui superioara se numeste detasare.

I: ne poate Maharaj recomanda ce trebuie sa renuntam initial pentru ca sa obtinem detasarea?

M: cand vi aici, nu te iau ca pe o persoana obisnuita; presupun ca ai studiat indeajuns inainte sa vi. De aceea nu iti spun deschis- lasa asta ori aia, pentru ca cred ca standardele tale sunt foarte inalte- tu nu esti un cautator ordinar, ai un intelect superior- de aceea iti vorbesc astfel.

I: confidenta ta face dificil sa traiesc la standardele de care vorbesti.

M: eu nu iti cer sa traiesti standardele alea ci doar sa vezi clar ceea ce este.

I: in legatura cu sacrificiul- nu este dorinta in sine un obicei, nu este renuntarea la dorinta rezultatul ignorantei?

M: picaturile de ploaie cad- nu este natura lor sa cada si a vantului sa bata? Atata vreme cat identificarea cu trupul/minte exista, a dori este natural. Odata ce obiceiul asta este terminat, nu mai exista dorinte⁴³.

I: este intr-adevar experienta mea ca cu cat sunt mai detasat de trup-minte, cu atat doresc mai putin si cu atat necesitatile mele sunt indeplinite.

M: chiar gandind ca devi detasat nu e corect pentru ca esti deja detasat. Cand ego-ul ti se dizolva complet, tu esti toate trupurile.

I: cu stiinta sau fara?

M: individualitatea dispare, nimic nu mai e nevoie sa fie facut cu stiinta; totul doar se intampla. De ce apar dispute in sensul asta? Lumea vine aici cu idei profunde despre spiritualitate si asteapta de la mine sa le dau un certificat care sa zica 'da, esti foarte destept'. In schimb eu le pulverizez prejudecatile, de aici conflictul si dezarmonia.

I: eu am venit aici precis pentru o astfel de confruntare insa mintea mea cu conceptele ei, se teme- doar vointa ma tine.

M: cine cunoaste vointa?

I: daca ma intrebi despre cel ce cunoaste, mintea este gata sa raspunda aruncand un concept ori doua inasa acum o vad si, dupa cum pot mai bine, incerc sa o ignor.

⁴³Dorintele nu se sting caci viata insasi este dorinta si miscare. Ce se stinge este atribuirea dorintei egoului inexistent. Miscare este spontana, cel ce face devine cel ce observa pe cel ce face, ca in gandul lui Pavel: 'nu eu, ci Cristos traieste in mine', fara a separa pe unul de altul.

M: e in regula- eu stiu ca te identifici cu mintea; incearca sa gasesti acel 'eu'

I: si eu stiu ca ma identific cu ea- cand deja stiam ca am sa vin aici, mintea a devenit foarte excitata, anticipand cum va fi sa fiu in prezenta ta, desi vedeam clar jocul ei. Eu venind aici in fiecare dimineata si punand intrebari, vad ca este doar jocul mintii cautand confruntarea.

M: acum ca ai inteles mintea, ai obtinut pacea?

I: doar intermitent caci mintea nu inceteaza sa bruieze.

M: tu sti ca nu esti mintea- ai reusit sa vezi jocul mintii inainte de a veni aici ori doar ajungand aici?

I: inainte, a fost parte din calea mea- acum zece ani s-a intamplat ceva in mine pentru care nu am nume si de zece ani sunt pe cale- nu e nici o diferenta intre acel lucru si ce traiesc aici cu Maharaj. Insa am o intrebare despre metoda- cand inchid ochii si raman in 'eu sunt', initial vad doar intuneric care insa stiu ca poate deveni infinit- cum sa obtin asta?

M: de ce vrei sa obti asta/sa schimbi intunericul?

I: daca este in puterea mea sa o fac, de ce sa nu schimb intunericul in lumina si sa fiu fericit?

M: cine esti tu sa schimbi ceva- este in acel intuneric din care lumina curge. Nu exista intuneric ci doar fiintare. Scufunda-te in ea, las-o sa fie.

I: o alta problem cu care ma lupt in starea aceea de 'eu sunt' este ca initial simt 'eu sunt' in cap, ajungand sa se dezvolte in asa fel incat pare sa se reverse in afara constientei si sa umple spatiul. Este asta in regula?

M: renunta la constienta trupeasca- constienta care spui ca se revarsa spontan, ocupa intregul univers.

I: sunt multi care practica yoga Kundalini- este practica asta ceva prin care ai reusit sa trezesti chakrele.

M: eu nu am nici un interes in povesti de astea despre chakre si Kundalini. Inainte de a te naste unde era Kundalini? Kundalini este tot ce percepi- este doar un alt nume pentru asta, nimic altceva.

I: dar sunt yoghini care concentreaza forta celor sapte chakre dealungul coloanei vertebrale.

M: or fi insa inainte de nastere, toate astea nu existau- sunt doar un gand.

I: sunt ei atunci in greseala urmand calea asta?

M: cine vrea sa o practice nu are decat insa cu ce folos? Zero!

I: din cate inteleg se pare ca toate astea raman in jocul constientei si daca alegi sa te identifici cu constienta, poti juca jocuri la infinit.

M: daca alegi ceva, esti legat de ceea ce alegi- profesie sau pasiune.

I: ce facem noi este sa incercam sa gasim jocul adevarat desi toate sunt doar joc in constienta.

M: tu nu joci nimic, tu esti doar martorul.

I: vad ca ce ma tine in joc este teama ca nimic nu se va intampla. Vad ca lucrurile se intampla oricum insa nu din dorinta mea- se intampla din cauza universului care le face sa se intample.

M: cand vezi asta, o vezi in constienta?

I: pare ca nu; vad ca si cum ar fi visul unui vis.

M: nu sti daca esti in ea sau nu- esti doar martor.

I: cata vreme trupul este conenctat, pare ca martorul e cumva parte din vis. Ca in momentele acelea intre vis si trezire cand iti dai seama ca visezi. Cel care se trezeste in vis ramane in vis fara intrerupere- sunt treaz in vis.

M: visul este tu insuti. Ce vezi nu este visul, este 'eu-l' care esti. constienta care vede totul, patrunde si visul.

I: ar putea o mantra sa ajute in momente de fluctuatie mintala?

M: da, este rolul ei sa tina mintea de la a o lua pe aratura...

Septembrie 18, 1979

Intrebare: Am descoperit ca pot sa meditez pe 'eu sunt' fara senzatia ca eu sunt- se simte de parca ar fi exterior la ceva.

M: cand te simti separat, nu este ceva/cineva care vede asta?

I: nu, este doar o senzatie, se simte ca o observatie.

M: uita-te- esti tu separat fara sa sti? Suntem aici din cauza vointei noastre de a ne naste sau ca rezultat al cunoasterii asteia care a aparut in noi fara sa stim? Fiintarea asta a venit fara cuostinta ta insa tu o folosesti dupa voia ta. Vreau sa condamn la moarte individualitatea asta- nu este just? Noi vorbim crezand ca este voia noastra insa nu e asa. Poti sa obti ceva ce dureaza o zi sau o luna dar in cele din urma te intorci la constienta

normala. Crezi ca tu ai fost cel care a obtinut ceva dar cel care crede asta este deja prezent, nu a venit datorita pentru ca tu ai ales asa.

I: este posibil sa pierd constienta in contemplatie in timp ce pastrez 'eu sunt'?

M: in contemplatia adanca, 'eu sunt' este suspendat.

I: dar nu se pierde, nu? Este vrerea acelasi lucru cu 'eu sunt'?

M: nu, nimic nu se pierde- 'eu sunt-ul' este o aparitie spontana pe care o folosesti prin vointa. Calitatea de martor se intampla inaintea constientei, in absolut dar observatia se face prin constienta. In vis nu este 'eu-l' fizic insa senzatiile fizice raman. Substratul a tot este acea constienta a fiintarii.

I: absolutul apare si dispare spontan?

M: starea inaintea constientei este mereu prezenta- ce apare si dispare este constienta.

Normal, invatatorul vorbeste pentru nivelul de intelegere a persoanei, spunandu-i celui ignorant ca la moarte totul revine in constienta; nu ii vorbeste despre principiul acela inainte de constienta pentru ca nu ar putea intelege.

I: dupa apusul soarelui, are inteleptul un nou rasarit; poate intra intr-o noua constienta?

M: nu exista apus si rasarit pentru cel intelept. Nu il poti reduce pe intelept la intelegerea ta- el este absolutul.

I: poate exista constienta fiintarii fara constienta comuna?

M: absolutul, constienta fiintarii, este principiul ce sustine constienta comuna.

I: poate sa existe constienta fiintarii fara un obiect de inregistrat?

M: in absolut nu exista cunoastere, si nici nu are detaliile constientei comune; nu stie ca este si nici nu contine manifestari lumesti/materile. Chiar cand universul dispare, absolutul ramane neafectat- este! Aceasta expunere este facuta cu ajutorul constientei in care aceasta manifestare lumeasca este in perpetua miscare.

I: locuind pe o insula, de multe ori privesc oceanul- valuri apar si dispar constant si mi-am dat seama ca asta este un concept, ca manifestarea pe care o percep nu face nici o diferenta pentru ocean, ca individualitatea mea este doar un flash de moment. Insa intelegerea asta a fost doar o experienta de moment.

M: absolutul este dincolo de constienta lumeasca care este jocul dinamic al energiei vitale, oceanul de cunostinte.

I: cand nu sunt valuri, absolutul este absent?

M: absolutul nu are nici o legatura cu acest ocean al constientei care nu poate fi fara absolut si care este suportul lui.

Septembrie 19, 1979

Intrebare: Am facut un curs de concentrarea atentiei, acum cativa ani si m-a ajutat sa controlez mintea. Am continuat sa practic un exercitiu-vizualaizarea mintala a unui obiect pe fondul unui fundal negru, excluzand orice altceva. Se spune ca practica asta a concentrarii este asa de

puternica ca poate schimba circumvolutiile creierului. Ma intreb daca sa continui practica si ce pot sa astept.

M: nu vei realiza efectele practicii daca nu te cunosti si daca te cunosti pe tine insuti nu vei avea nevoie de concentrare. Cine se concentreaza si pentru ce?

I: abilitatea de a te putea concentra pe un singur punct este necesara in orice forma de meditatie. A putea sa linistesti mintea este cheia oricarei realizari spirituale pentru ca toate gandurile trebuiesc dezradacinate inainte ca ceea ce este in spatele lor sa se faca cunoscut. Pentru asta meditez.

M: si ceea ce vrei sa inveti, sa obti/realizezi, vine din concentrare ori din meditatie- este ceva prezent inaintea meditatiei? Nu poti astepta ca acea prezenta sa se nasca datorita meditatiei, caci este acolo mereu.

I: pot sa identific acea prezenta mai usor daca ma eliberez de gandurile care o ascund. Am reusit sa fac asta prin practica concentratiei si a controlului mintii.

M: realizarea pe care o obti este rezultatul insemnatii pe care o dai conceptelor tale si imaginatiei.

I: in general se accepta ca meditatiea este folositoare pentru obtinerea anumitor senzatii. De exemplu, meditatiea asupra lui 'eu sunt lumina infinita si a tot-patrunzatoare' te poate duce in pragul acelei stari la care se refera Maharaj.

M: da, adevarat insa ce cauti tu? Meditatiea nu este decat o prima treapta. Discipolul trebuie sa practice meditatiea, este absolut necesara insa meditatorul este inainte de meditatie.

I: noaptea trecuta am meditat la ce Maharaj spunea, cum ca raspunsul precede intrebarea, si mi-am dat seama ca asa este. Dar o intrebare s-a ivit- cand Maharaj spune ca nu suntem trup, se refera la trup ca forma?

M: sti cum trupul acela a aparut in existenta?

I: trupul si constienta fiintarii au aparut in acelasi timp; ce a fost inainte, nu stiu. Dar intrebarea asta staruie inaintea mea si incerc sa gasesc raspunsuri. Ma gandesc ca daca realitatea ultima se gaseste in oricare atom din univers, nu este trupul constituit din acei atomi, realitate ultima?

M: care atomi sunt responsabili pentru trup?

I: responsabil pentru trup, lume, Dumnezeu este 'eu sunt'- cu el rasar si apun toate. Trupul este rezultatul unirii a doua fluide care contin tiparul lui.

M: in momentul conceptiei, sti ca ai fost tu prezent? Inainte sa o intalnesti pe mama-ta, ai stiut ceva?

I: nu, dar poate doar din cauza inabilitatii mele.

M: dupa ce ti s-a bagat in cap ca tu esti trupul, fiul, etc. ai devenit constient. Pana atunci nu erai.

I: asta nu se potriveste cu ce ne-ai spus inainte.

M: orice am spus inainte, nu conteaza pentru tine- arunca la gunoi. Zaharul este in trestia de zahar; iei zaharul si arunci restul la gunoi. La fel, ce ti se spune acum, este zaharul care deriva din trestie. Dulceata nu are nume sau forma- tu si eu, stim acest gust de dulce care suntem. Insa gustul asta nu dureaza- ce se intampla cand se termina, care este viitorul?

I: viitorul este un mister care nu poate fi in dulceata- nu dulceata este misterul ci cel care gusta/gustul. Este acesta constienta?

M: tu sti asta- gustul este rezultatul a celor cinci elemente fundamentale care alcatuiesc trupul dar tu nu esti trupul. Trupul si suflarea vitala genereaza constienta- tu nu esti constienta ci principiul de fundatie- ramai in el.

I: usor de spus fiind aici si ascultand mereu acelasi mesaj a lui Maharaj, insa e altceva cand e sa confrunt asta direct- lucrurile devin tulburi.

M: cine e acela care are de confruntat, ce? Toate astea sunt ganduri- ai inteles ceva dar nu vrei sa admiti ca ai inteles- asa ca taci, si doar fii!

M: [catre altul] de unde vi?

I2: de la Ramanasram.

M: ai reusit sa gasesti linistea acolo?

I: oarecum...

M: cand pui un lichid la fiert incep sa iasa bule de aer la suprafata; cand asta inceteaza, ai liniste. Atata timp cat bule apar, mintea se misca, nu ai liniste.

I: bule inca apar. Cu cat mai adanc stau in contemplatie, cu atat mai dureros si slabit este trupul- ce sugerezi?

M: pentru o vreme astea pot sa apara, nu te teme ci continua. Conditiiile acelea depind de natura si calitatile personale.

I: maine ma intorc la Ramanasram. Binecuvanteaza-ma ca sa am curajul si puterea sa ignor trupul si mintea; da-mi o povata pe care sa o iau cu mine.

M: continua-ti practica cu incredere in invatatorul tau, Ramana Maharshi. Poti continua sa vi aici ori sa vizitezi alti invatatori in sa nu uiti ca invatatorul tau este Ramana Maharshi, caruia sa-i ai devotiune deplina, de neclintit- ploaie sau soare, placere ori durere, moarte sau viata,...

I: ai putea sa ne spui care este beneficiul prezentei tale?

M: nu poate fi masurat- spatiul nu se poate masura si la fel, norocul sa ai un invatator spiritual este imensurabil.

I: inainte sa fi venit aici, inima imi era impietrita...

M: lasa sa fie ce o fi- toate trec, tu esti doar martorul lor. Nu te implica in ele, in procese mentale care nu sunt ale tale. Orice experiente sunt produse de minte nu te pot afecta caci tu esti dincolo de cele cinci elemente care fac posibila perceptia si gandirea .

Septembrie 20, 1979

Intrebare: Ce sunt credinta si virtutea?

M: virtutea este ceea ce posedezi cand sti ce esti si traiesti in acord cu acea cunostiinta. Cunoscand adevarul, nu poti sa nu actionezi.

I: deci virtutea este purtare si apare ca rezultat al binecuvantarii unui intelept, mai degraba decat ceva ce pot sa implinesc prin efort propriu. La fel, credinta necesara pentru realizarea sinelui, vine ca si cadou de la intelept. Ce parere ai?

M: ce spui e asa, si este aplicabil individului in sa ce spun eu se leaga de manifestarea universala si nu de personalitatea individuala.

I: cateodata Maharaj se refera la un suflet avansat. Eu observ ca toate sufletele sunt la fel, nici superioare si nici inferioare, si ca mai degraba este un sentiment de fratie umana globala.

M: suntem conectati intim cu scena universala. Acea fratie universala este prezenta in fiecare atom, fie din hrana sau din trup. Cand renunt la identificarea de sine ca individ, trupul meu si toate activitatile lui devin universale si nici o actiune nu este pretinsa a fi 'a mea'.

I: nu mi-ai raspuns la intrebare.

M: tu intrebi ca individ pe cand eu iti raspund ca si constienta impersonala. Pentru indivizi, exista diferite modele de comportament.

I: ieri s-a pus o intrebare despre eficienta postirii de alimente si ai dat un raspuns individual.

M: raspunsul a fost pentru cel ingorant, nu pentru cel avansat.

I: eu caut ajutor pentru realizarea de sine.

M: nu exista asa ceva- acel 'tu' realizeaza totul, traieste totul, observa totul. Tu esti inainte de astea. Convingerea pe care o ti in sinele tau, aceea o vei trai.

I: intrebarile mele sunt, in majoritate, minore- doar pentru finisarea tabloului.

M: cand te cunosti ca sufletul unic, al tuturor sufletelor imaginare, mai ai nevoie de ajutorul altora pentru finisare? Tu nu depinzi de nimeni, totul depinde de convingerea ta ca existi- tabloul este deja complet. Daca ai venit pentru recunoastere, recunoasterea este in tine/in sinele tau.

I: asta e o experienta noua si am nevoie de ajustare.

M: nu e noua deloc; este cea mai veche si eterna.

I: stiu, stiu! Se spune sa ne abandonam- ce anume sa abandonam?

M: pe noi insine, nu posesiile materiale doar. Abandonam tot ce credem ca stim. Cel mai de seama este abandonul identificarii de sine in 'eu sunt'. Cand renunti la el, te mantuiesti/eliberezi de nastere si de moarte.⁴⁴

I: cum sa ma misc in lume?

M: da-i pace miscarii ca nu esti tu cel ce misca/face ceva. Starea de veghe inseamna activitate, somnul este liniste, pace. Cat astea doua sunt prezente inseamna ca 'eu sunt' este prezent insa tu, absolutul nu esti nici una din ele, si nici 'eu sunt-ul'.

I: de ce simt trupul asta ca eu, al meu?

M: inceteaza sa te gandesti la trup- cand te gandesti la tine, identifica-te cu starea de veghe si somn.

I: cum pot elimina frica de moarte?

M: pentru ca crezi in moarte, ii dai nas. Nu intreba nimic pentru 15 zile, asculta doar in liniste intrebarile si raspunsurile. Toate intrebarile ti se vor raspunde automat. Ramai doar tacut.

Din toata adunarea asta, daca unul singur se deschide este suficient. Asta este ultimul pas de trecere intre firea lumeasca si fiintarea absoluta.

⁴⁴Acesta este votul monahal de saracie, castitate si ascultare- detasarea de obiectele materiale [la un anumit nivel asta incluzand trupul material], de a indura discomfortul impulsurilor naturale si de negare a vocii proprii. Intr-un cuvint, abandonarea de sine/moartea omului vechi, pentru gasirea adevaratului sine prin invatatura cristica.

Indiferent de realizarile voastre din ultimele milioane de nasteri, ele vor exploda toate aici.

I: ieri cineva comenta precis despre asta- aici este locul in care vi cu ceva si pleci cu o gramada de nimic in schimb.

M: chiar asa- totalitatea nimicului!

I: o alta intrebare- poate un caine sa stie ca este caine sau stie doar 'eu sunt'?

M: el nu stie ca este caine, tu il numesti asa doar.

I: cand ii este foame, gandeste cainele in termeni 'mie imi este foame' ori doar simte foame. Cineva spunea ca animalele doar simt foamea fara constienta 'eu sunt'.

M: toata suflarea isi protejeaza trupul, de la insecte la om, cautand hrana pentru prezervarea constientei de sine.

I: cei care practica meditatie ating alte nivele de constienta al lui 'eu'- sunt nivele astea reale sau doar o creatie a mintii?

M: ramai in acea cunoastere a lui 'eu sunt' doar. Fiintarea este ca un film pe care toate astea sunt inregistrate si se proiecteaza in somn, veghe, meditatie, sau ce mai vrei dar conditia prima este acea constienta de sine-eu. Cand obti cunostiinta asta de sine, intelegi ca tot universul este prezent aici.

Dar toate astea sunt informatii lumesti- intelege asta bine. Acum ai luat cunostiinta de cuvintele astea indicand fiintarea insa cand de cunosti ca fiintare, iti dai seama ca toate astea sunt un joc de idei si le vei abandona. 'Eu' este plin de dorinte- in loc de a te stradui sa implinesti dorintele, incearca sa afli ce este acela ce doreste si de unde apare dorinta. Nimic ce ofera lumea nu ma atrage- aur sau diamante, nu am nevoie de ele; la ce

bun sunt caci nu le pot manca. Pentru mine, memoria invatatorului meu este cea mai pretioasa. Nu-mi pasa nici macar de puterea de a face miracole. Nu le caut sau doresc pentru ca stiu ca sunt doar aparitii efemere in constienta care contine totul.

I: se considera Maharaj urmas al pasilor invatatorului sau?

M: el nu a lasat urme caci nu a avut picioare.

Septembrie 21, 1979

Intrebare: Daca toata manifestarea este considerata iluzie, cum difera ea de gand?

M: distinctia se face doar pentru activitatile lumesti, insa este acelasi lucru.

I: cand cineva zice ca e liber de ganduri dar ochii ii sunt deschisi, iluzia persista. Atunci cum e liber de ganduri?

M: inlatura cuvantul iluzie si inlocuieste-l cu cel de Dumnezeu. Numai cuvintele se schimba, nimic altceva. Vi aici pentru cunoastere dar cine cauta cunoastere si a ce? Cunoasterea pe care o cauti este a iluziei Maya insa nu dai atentie adecvata celui care vrea sa stie.

I: tu ne poti clarifica toate intrebarile, fie ele ca tin de relativ/iluzie ori de absolut si de aceea iti pun astfel de intrebari.

M: cand intrebi, crezi ca vei gasi solutii la problemele tale? Intrebi cu gandul la continutul intrebarii ori te vezi ca si constienta de sine cand intrebi?

I: ce ma face perplex este comportarea pe care o am dupa ce plec de aici- cum mintea apara trupul in activitatile sale si astfel se apara pe sine.

M: cand mintea este pura, va avea grija de toate.

I: inteleg insa pana atunci asta ma preocupa. Imi pare ca am ajuns al o raspantie in cale...

M: atata vreme cat respiri, mintea nu va inceta sa curga. Ce iti spun este ca respiratia, trupul si constienta sunt una si tu nu esti niciuna ori toate la un loc. Mintea ta va decide cum te porti cand pleci de aici- las-o sa lucreze dupa inclinatia ei insa nu uita ca tu nu esti ea⁴⁵.

I: ma gandeam daca sa gasesc o insula undeva, sa stau la umbra unui arbore si sa absorb asta ori sa ma duc inapoi in lume si sa continui ce faceam inainte- sa-mi purific trupul si respiratia.

M: daca crezi ca ce iti spun este prostie, arunc-o la gunoi. Nu insist sa asculti si sa urmezi ce iti spun.

I: dar inteleg ceea ce spui si ce repeti in diferite feluri, inteleg!

M: ce altceva ai in mana, decat acest 'eu sunt'? De ce te incurci in a descoperi iluzia Maya, pe Dumnezeu si toate alea... Intelege ce este acest 'eu sunt' si basta. 'Eu sunt' este limitat si incatusat din cauza ganditului nenecesar.

I: intorcandu-ne la iluzie/relativ- sa ma intorc la ceea ce faceam inainte de a veni aici?

⁴⁵Observand-o, mintea chiar daca o vezi ca lucreaza prost, se va regla in timp. Cand se agata obsesiv de un anumit gand care creeaza discomfort, nu este altceva de facut decat de luat la cunostiinta, atat interesul nefolositor/ganditul nenecesar cat si discomfortul pe care il aduce. Nu este nevoie de luptat cu mintea cautand sa o indrepti rationand pe tema gandului rau si gasind solutii caci nu faci decat sa continui sa hranesti mintea, dandu-i putere desi mintea creeaza iluzia ca astfel rezolva problema.

M: ce legatura are persoana dinainte cu trupul, cu respiratia, cu 'eu sunt'?

I: este legata de trup.

M: atunci, tu care esti martorul acestor trei entitati, ce treaba ai tu cu ele? Ele is continua treaba lor de mii de ani fara ajutorul tau. Intrebarea ta se naste din cauza ca te identifici intim cu trupul, care se degradeaza incet si se va descompune cand aerul sau respiratia se termina. Cei mai apropiati- nevasta si copii tai nu se vor apropia de acel trup cand se descompune. Daca intelegi asta, continua ce faceai inainte.

Se spune ca Rama, vrand sa treaca oceanul din India la Shri Lanka, a fost ajutat de maimute asa ca le-a binecuvantat cu raiul. Acum maimutele alea traiesc fericirea materiala a raiului din occident promise de Rama. Rishii care traiesc ascetic cu intentia de a castiga raiul sunt de asemenea nascuti acolo, disfrutand de stilul de viata occidental. Acum ca s-au satietat de el, vin aici cautandu-l pe Rama din nou.

Septembrie 22, 1979

Maharaj: Nimeni, indiferent cat de inteligent, nu a adus o cat de mica schimbare constientei. Ce este, este; nu se schimba vreodata. Nu ai decat de observat- nu e nevoie de nici o actiune ori ritual pentru asta. Fara sa sti, cunoasterea a aparut in tine si, vrand-nevrand, trebuie sa o traiesti.

Experienta este prezenta inainte ca experimentatorul sa apara. Nimeni nu poate schimba ce are de trait atata vreme cat se identifica cu mintea si trupul. Cand catastrofe naturale se intampla, nu poti decat sa accepti- asta este constienta la lucru.

I: am avut o experienta interesanta aseara- sedeam la o masa savurandu-mi cina cand un barbat necioplit cu familia lui de cinci persoane se apropie si imi spune ca nu e just sa ocup masa singur. Imi venea sa-l pocnesc- ce era sa fac?

M: trebuie sa te abti pe cat posibil.

I: este trupul cel care se abtine?

M: trupul nu poate face nimic fara respiratia vitala si calitatea de a fi. Aerul respiratiei este responsabil pentru orice miscare iar calitatea de a fi, sta sus pe un pedestal inalt si doar priveste.

I: este fiintarea independenta de trup?

M: ramai in fiintare, uitand de trup cu simturile lui.

I: stiu ca eu sunt totul si nimic nu exista in afara insa simtirea asta vine cu adevarat doar rar si pentru un timp scurt.

M: chiar cand simti asta, este rezultatul prezentei celor cinci elemente esentiale vietii si nu dureaza. Veghe, somn sau astfel de simtire a constientei, sunt doar stari temporare.

I: atunci ce este etern?

M: ceea ce nu poti sa uiti- eternul este dincolo de amintire si uitare.

I: unde este dovada?

M: oricine este cel ce cauta dovezi, principiul eternitatii ramane neschimbat. In el nu exista nimic asa ca de unde intrebarea despre dovezi si pentru cine?

I: ce vroiam sa zic este- cum pot sa stiu ca o am?

M: nu exista altcineva decat tu- ce incerci sa faci este sa te identifici cu Dumnezeu, insa Dumnezeu nu poate fi daca tu nu esti.

I: nu cred in Dumnezeu.

M: daca nu crezi in Dumnezeu, crezi in trup? Cine respinge ideea de Dumnezeu?

I: eu.

M: ce este 'eu'?

I: doar un simtamant.

M: tu esti Dumnezeu. Daca Dumnezeu nu exista, tu nu esti; daca El este, tu esti.

I: cand Cristos a spus ca el si tatal sunt una, se referea el la o anumita entitate/fiinta fizica, nu la fiintarea suprema?

M: cel al carui actiuni sunt responsabile pentru fiintare, este tatal, cel care sustinea trupul de hrana a lui Cristos. Nu te incurca cu ideea de pedigree a lui Cristos- mediteaza in el si vei fi sanctificat/purificat de memoria lui, lasandu-te fara forma.

I: in traditia occidentala avem multi sfinti si intelepti care au vindecat si facut minuni. Cei din traditia orientala nu se incurca cu astea- de ce?

M: orientalul desi poate face minuni, evita sa o faca pentru ca in proces ar putea sa dezvolte mandria desarta, fiind adulat de mase.

I: dar nu e nimeni care sa fie mandru.

M: nu te incurca in concepte- te vor sugruma. Rar cand un astfel de intelept poate sa nu fie mandru facand un miracol

I: inteleptul nu are mandrie caci nu se identifica pe sine cu o entitate.

M: toate activitatile lumesti sunt in constienta. Tu iti imaginezi inteleptul ca ceva/cineva. Prezenta lui este datorata celor cinci elemente esentiale insa nu este personala ci universala. Daca adormi stiind ca esti constienta, te vei trezi si vei functiona cu acel gand toata ziua. Adormi cu convingerea ca trupul este spatiul. Suferinta apare identificandu-te cu trupul de carne. Tine mine peste zi ca nu esti acel trup ci doar cel ce cunoaste trupul-constienta. Dupa moarte, trupul meu va deveni spatiu- de ce nu ar fi spatiu chiar acum?

I: privind trupul ca spatiu doar adauga la concepte.

M: eu incerc sa iti sterg ideea ca tu esti trupul- cum zici ca adaug concepte? Sufletul tuturor conceptelor este 'eu sunt'.

I: a gandi 'eu sunt spatiul' este o tehnica.

M: mai bine ai pleca si spune tuturor ca ai intalnit un prost care vroia sa te spanzure insa ai reusit sa te salvezi la timp. Ce ti-am spus este despre natura constientei, intentionand sa te eliberez de concepte. Doar criticandu-ma ca folosesc concepte, pierzi esenta in favoarea detaliilor. Ramai prizonierul conceptelor doar ca le faci mai rafinate. Cand te limitezi pornind de la concepte grosiere ca 'eu sunt trupul', le multiplici in altele 'trupul este bolnav', 'trupul are nevoie de un doctor si medicamente', etc. Daca insa pornesti de la 'eu sunt spatiul'- ce alte concepte iti mai trebuie? Incerc sa te duc la acel 'eu sunt' concept ultim, numai ca sa ajungi sa te debarasezi si de el. Intelege calitatea acestor concepte.

I: Maharaj spunea ca trebuie sa fim mereu vigilenți. Este vigilența un sentiment ce precede cunoasterea? Sentimentul ca eu sunt este mereu prezent- este acest sentiment la fel cu cel de percepere, de observare?

M: sentimentul este acelasi cu atentia. Cand esti constient de 'eu sunt cel ce vede, cel ce stie' asta nu ai nevoie sa o asociezi cu o forma. Cunoasterea asta este fara forma; numai cand ii dai forma, incep problemele.

Septembrie 23, 1979

Maharaj: Nu astept nimic de la voi; eu sunt disponibil oricand. Daca cel ignorant intelege si pune in practica ce spun, va fi eliberat/mantuit. De ce? Pentru credinta lui in vorbele invatatorului. Cei care se bazeaza numai pe inteligenta, vor oscila mereu ca un pendul. Absorbiti complet ce va spun, fiind una cu asta, facand-o a voastra. Nu e vorba de ajutor sau disciplina-convingerea singura va ajuta sa transcendeti totul.

Ce capital iti este disponibil in afara de 'eu sunt', produsul a celor cinci elemente, hrana esentiala⁴⁶. Initial esti constienta care apoi intelege ca esti manifestarea.⁴⁷

Deoarece trupul asta este facut din materialul grosier al pamantului-vegetatiei, etc. contine toata murdaria pamantului, fiind supus bolii. Insa acest trup-minte poate fi pus la buna folosinta daca asculti si practici invatatura primita. Pentru cel care realizeaza sinele/adevarul de sine, casa lui devine un loc de pelerinaj pentru multi. Dupa moartea trupului, imaginea lui sculptata in piatra este venerata- vin oameni sa se roage si rugaciunea lor este ascultata. Ce este o statuie daca nu piatra?!

Ce invatatorul meu mi-a spus, am urmat cu convingere deplina si acea convingere a dat roade. Trebuie sa ai convingerea totala ca zeitatea ultima este cunostiinta lui 'eu sunt', asa cum ti se transmite prin inteleptul care a recunoscut acest adevar si apoi l-a transcens.

⁴⁶ Eter/spatiu, aer, foc, apa si pamant.

⁴⁷ constienta- aspectul cunoasterii a vietii, apare prima ca 'eu sunt'. Manifestarea perceputa ca externa si separata de 'eu sunt', in cele din urma este inteleasa ca 'eu sunt' pentru ca fara 'eu' manifestarea doar de dragul ei, nu are importanta si inteles- 'eu' este cel care i le da. Insa acest 'eu', ca trup-minte, este in ultima instanta inteles ca parte din manifestare, ori, altfel spus, manifestarea in totalitatea ei este trupul meu. Insa astea, la nivelul de intelegere al realitatii relative, care desi mai profund decat cel profan, este negresit fals.

Scripturile indiene spun ca avem cinci simturi ale cunoasterii, care sunt foarte subtile. Mai subtila decat simturile este mintea si mai subtil decat mintea este intelectul; apoi vine respiratia vitala si in ultima instanta, cel mai subtil este 'eu sunt'. Insa tu nu esti niciuna din astea; tu esti absolutul.

I: nu sunt in stare sa inteleg despre ce vorbesti.

M: tu te sti prezent aici. Da atentie exclusiva acestui fapt si doar fii. Acest 'eu sunt' creeaza intregul univers- priveste-l fara sa te agati de nimic. Nu ai altceva de facut; odata ce te vezi cu claritate, devi linistit/in pace si toate nevoile iti sunt satisfacute de la sine. Nu uita nicicand sa fii in 'eu sunt' indiferent ce faci- cand mananci, cine mananca? Doar fiinta in fiintare- da-i atentiona cuvenita!

I: cand sunt foarte atent la traducerea cuvintelor tale, 'eu sunt' dispare si nici un gand nu se naste in mine.

M: si esti multumit, fericit cu asta?

I: nu e vorba de a fi sau nu multumit/fericit- sunt doar linistit si observant, fara vreun sentiment anume.

M: intelegi in profunzime ori doar intelectual, ca ceva de rumezat?

I: nu rumez.

M: daca esti in pace, asta este criteriul ultim.

I: nu tot timpul; cand atentia fluctueaza, si pacea se duce.

M: cine spune asta?

I: realizarea vine doar dupa ce fapta a fost comisa. Ieri de exemplu am fost orbit de emotii. Cata vreme s-a intamplat, nu mi-am dat seama de asta.

M: pentru ca erai una cu emotia, fara sa fi observatorul detasat.

I: dar poti tu sa ramai tot timpul detasat fara sa te incurci in stari din astea?

M: fiinta ta este una, nu devine una sau alta insa pentru ca te identifici cu trupul-mintea si emotii, incep probleme. Detaseaza-te de ele ca si constienta, nu te implica.

I: de ce simt o purificare dupa ce un astfel de episod emotional sfarseste?

M: pentru ca a fost doar o stare mintala temporara; cand ia sfarsit, revii la starea ta naturala de liniste. Yoginii folosesc respiratia ca sa treaca peste mizeria starilor astora insa asta este doar un fix temporar, problema de baza ramane.

Tu ai simturile si factorul mintal- intelege clar functia fiecaruia si pune-le la lucru potrivit cu intelegerea. Nu te gandi ca nu ai nevoie de ele- lasa-le sa functioneze dupa cum le este dat pentru ca ele sustin trupul insa intelege in acelasi timp ca tu nu esti altceva decat martorul lor. Daca vrei sa devi rege, trebuie sa te sprijini pe subiectii tai- armata, administratie. La fel, daca vrei intelepciune trebuie sa sti sa-ti governezi atributele astea, numai asa poti fi in control si comanda.

I: cele trei stari- martor, constienta si absolutul se intampla toate odata?

M: lucrurile stau asa- astazi simti ca esti trup, debaraseaza-te de ideea asta; ramai in 'eu sunt manifestarea asta/ceea ce se intampla' caci manifestarea lui Dumnezeu nu se intampla in afara ta ci in tine. Este o meditatie simpla. Incepi sa te scarpini si scarpini pana ce iese sangele- asta este transa intelectuala. Fii linistit doar si ai rabdare ca lucrurile sa se aseze de la sine; nu construi probleme artificiale.

Eu sunt foarte deschis si explicit. Nu incetez a va spune ca nu sunteti trupul, ca sunteti constienta care stie trupul si ca respiratia vitala este

unealta prin care poti ridica un deget, ori de a face orice altceva, si ca cunostinta asta a lui 'eu sunt' este foarte subtila. Este din cauza acestei cunoasteri ca existati si ca lumea exista.

Imi vine sa cred ca in viitor va trebui sa ofer spaga de o mie de rupees ca sa ascultati ce spun, caci numai asa ma luati in serios. Ar trebui sa fac invers, sa va iau o mie de rupees si sa va dau totul intr-o zi- ce rost are sa petreceti aici o luna intreaga? Cand platesti pentru ceva, devine pretios.

I: in trecut oamenii ar fi dat regate pentru o astfel de cunoastere.

M: in trecut oamenii traiau izolati in traditia disciplinei locale, traind din fructe si vegetale, fara a putea conserva nimic- astfel nu aveau sansa cunoasterii a altceva.

Septembrie 25, 1979

Intrebare: Imi este foarte dificil sa ma conving pe mine insumi de 'eu sunt'; mereu am un mic sentiment ca sunt dincolo- cum pot sa accept 'eu sunt' complet?

M: nu te agata de cuvinte. Este ca si cu samanta pe care ai plantat-o si pe care trebuie sa o uzi ca sa rasara. Ce ai auzit trebuie asimilat inuntrul tau. VorbariA lumeasca, priveste-o doar.

Inteleg ca ai vizitat o manastire unde ai un invatator- de ce l-ai parasit umbland aiurea, nu ai incredere in el?

I: nu sunt pe deplin satisfacut, am o gramada de rezerve.

M: daca ai rezerve este mai bine sa-l parasesti; altfel ramai si ai incredere totala in el, abandonand totul lui- indoielei si convingeri, totul. Daca accepti un invatator, increderea totala, abandonul este foarte necesar. Sa servesti invatatorul inseamna sa urmezi cuvintele lui, devenind una cu ele. Pana

cand nu te abandonezi unui invatator, esti liber sa te misti pe unde vrei, un cautator spiritual independent- mergi peste tot colectand informatii, fa ce vrei... insa odata ce ai hotarat pentru un invatator, trebuie sa renunti la tot altceva, punandu-ti viata in mainile lui. Nu privi invatatorul ca pe o alta persoana ci ca fiintare manifesta a lumii- priveste lumea prin ochii lui caci el este cel care te duce dincolo de ea. Insa inainte de a te dedica complet unui astfel de invatator, fii cu bagare de seama la invatatorii care sunt doar comercianti spirituali si evita-i.⁴⁸

I: cand Maharaj vorbeste de absolut, suntem noi doi identici ori eu sunt doar un echivalent?

M: suntem una. Ramai ancorat in intelegerea asta. Sunt discipoli care se pierd ancorandu-se in concepte auzite de la invatator, interpretandu-le dupa preferinta⁴⁹. Fiecare aude altceva si se agata de conceptul care-i place mai mult. Incearca sa intelegi ce inseamna 'eu sunt'; cu cat incerci mai serios, cu atat vei gasi calitati nebanuite. Nu te nesocoti- tu nu esti barbat sau femeie ci principiul din care toate se nasc.

I: ieri am avut niste revelatii in timp ce am incercat sa fiu in 'eu sunt'. Erau asa de clare, stralucind cu o culoare de chihlimbar intunecat, foarte frumos.

M: da, astea sunt pietrele pretioase ale cunoasterii, aruncandu-si luminile din cunoastere. Cand stralucesc pe altii, ii elibereaza. Insa desi iti arat ceea ce esti cu adevarat, tu te agati de trup si de moartea lui.

I: ce inseamna sa straluceasca pe altii?

⁴⁸Facand o paralela intre calugarul ce a ales o viata sub ascultare si laicul care isi alege un duhovnic, primul alege calea negarii de sine, a renuntarii la voia proprie pe cand al doilea cauta sfaturi pentru a-i rezolva problemele spirituale/de constienta in viata lumeasca, i.e., de a-si imbunatati folosirea voii proprii. Laicul poate sa-si schimbe indrumatorul spiritual insa calugarul, prin felul de viata pe care l-a ales, nu, exceptand daca intelegerea gresita a vietii de monah il face sa se intoarca in lume.

⁴⁹Unii limitandu-se doar la teorie, prin interpretari scholastice, crezandu-se spirituali si chiar invatand pe altii- aceeia sunt comerciantii spirituali de care vorbeste Maharaj.

M: se intreaba soarele daca lumina lui va straluci asupra altora?

I: gasesc conceptul asta asemanandu-ma cu soarele, dificil.

M: da-i drumul atunci si ramai fara concepte, detasat de ideea ca esti un trup.

I: cum sa cresc in dragostea pentru altii?

M: nu incerca sa iubesti pe altii- fii iubire; cand esti iubire, esti de folos umanitatii. La fel cu apa; cand esti apa, totul va creste.

I: Cristos spune sa iubesti pe altii ca pe tine insuti.

M: totul este tu insuti, nu exista altii. Toate astea sunt expresia dragostei tale. Dar nu mai vreau sa insist spunand acelasi lucru de nenumarate ori- absoarbe ce ai auzit.

Septembrie 26, 1979

Intrebare: Azi dimineata, dupa ce m-am trezit am stat in meditatie 40 de minute. In cap am simtit o vibratie, un extaz dar fara nici o viziune. Eram centrul si simteam 'eu-eu' unul peste altul. Cand m-am intors in dualitatea lumeasca am auzit si vazut pe Maharaj cantand si dansand. I-am spus 'suntem in mijlocul padurii; trebuie sa canti tot timpul?' El a continuat sa cante si danseze insa sunetul a disparut.

M: si, doresti sa intrebi ceva legat de asta?

I: nu.

M: experientele răsăr și apun în fiintare.

I: trăiam experiența 'eu sunt' însă doream să trec dincolo de ea.

M: dacă soarele ar putea să intre în lumina-i proprie, și tu vei putea să mergi dincolo de fiintarea ta. Tu ești cel care știe 'eu sunt'. Toate experiențele curg din fiintarea ta însă ele nu aduc nici un câștig sau pierdere fiintării; nu o afectează nicicum. Fiintarea face posibilă urmărirea unei căi spirituale, când decide să o facă însă atâta vreme cât rămâne o urmă de identificare cu trupul, experiența rămâne lumească.

Toti doriți experiențe minunate însă ele nu vă satisfac pe deplin. Când conștiința nu dorește altceva decât să se cunoască pe sine, va renunța la absolut tot ca să își urmeze telul. Asta este experiența mea.

Aici au venit sute și mii de oameni, localnici sau străini; au devenit discipoli și au plecat. Eu nu am invitat pe nimeni- este foamea lor internă care i-a adus aici.

Din foamea și onestitatea sufletului meu am ajuns să mă cunosc în așa măsură ca filozofia dumnezeiască a devenit a mea. Conștiința îndumnezeirii este a mea totuși eu sunt în afara ei. Totul este în mine, odihnindu-se în mine.

Din realitatea absolută se naște dorința de a trăi și din ea întreaga manifestare în spațiul fizic, se naște într-o fracțiune de secundă. În somn, nimic nu este, când deodată se simte dorința de trezire și în acea fracțiune de secundă se naște și lumea manifestă. Lumea manifestă apare din nemanifest, dând naștere mișcării însă martorul este Absolutul.

Ai luat ceva din experiențele tale? Încerci să înțelegi punctul central? Ce ai trăit tu se numește viziune și asta ține de simțuri.

I: când a început viziunea am fost conștient de aspectul meu de martor. Când am simțit senzația de 'eu sunt eu', m-am întrebat cui i-a apărut și atunci a dispărut.

M: încă trăiești în starea aceasta?

I: da, simt ceva in mine, o continuare a experientei care ma trage si care in acelasi timp imi da o senzatie abstracta. Imi este foarte usor acum sa intru in 'eu sunt'. Este o senzatie clara care permeaza capul si pieptul si ma pot muta acolo foarte repede.

M: esti treaz, privesti lumea si in acelasi timp te vezi fiind treaz si privind lumea- asta se intampla. Cat de simplu- in starea de veghe sunt asta si aia si starea asta de veghe este martorul. Cand veghea devine somn, constienta de martor nu dispare. Tu esti lumina din spatele acestor stari- somn si veghe. Invatatorul ii spune acestea discipolului. Cineva care a auzit discutia, a pus-o pe hartie, devenind cunostinta de mana a doua. Fie scriitorul un om religios ori un nuvelist, ce ei scriu este doar perspectiva proprie. Nuvelistul scrie ce ii vine in imaginatie- in mare, gunoi, fara valoare de a fi asternut pe hartie. Gunoiul asta vine dinauntru. Ce traiesti tu vine ca rezultat al experientei avute.

I: vrei sa spui ca trec printr-un proces de purificare si ca pot astepta ca mai mult gunoi sa iasa la suprafata?

M: tu nu esti trup- orice vine si pleaca este doar o proiectie in constienta.

I: trebuie sa fiu ingrijorat de astea?

M: tot ce ai auzit si ai trait, cat de neinsemnat, orice incident in viata, chiar daca se pare ca le-ai uitat, sunt imprimate in constienta. constienta inregistreaza in fiecare secunda ce traiesti⁵⁰. Cele cinci simturi scriu fara incetare. Poti merge cat de adanc, meditand asupra acestor lucruri inasa dupa o vreme trebuie sa te intorci la sursa. De unde ai venit? Mergi la sursa si ramai in starea ta originala.

Acum ca ai inteles totul, du-te si pune in aplicare, stabilizeaza-te in adevar.

⁵⁰Insa a nu se confunda constienta cu memoria. Memoria apare in constienta ca depozitul unde cele inregistrate in constienta sunt pastrate. constienta face memoria posibila inasa nu are nici un interes in detalii si in 'tinerea de minte'- este pur si simplu doar capacitatea de a intelege ca viata/energia vitala nu inceteaza sa bazaie. Detaliile temporare ale bazaitului tin de simturi si de minte.

Septembrie 27, 1979

Maharaj: Cand simt au invatat destul pentru a continua singuri cautarile lor, le spun sa plece. Cand ai lasat invatatura sa se scufunde in constienta, ai nevoie de odihna. Asta iti este disponibila intr-o manastire/ashram. In India sunt destule, destul de bune.

I: singurul loc unde vreau sa fiu este in insula inimii.

M: insula aceea este in posesia ta exclusiva, nu ai nevoie sa fi aici. Iti spun foarte simplu- daca adancesti invatatura in sinele tau, e de ajuns; s-a terminat. Pentru noii veniti nu am loc- camera asta este foarte mica.

I: sa zicem ca doresc sa raman pentru serviciile devotionale.

M: numai de am avea spatiu. Iluzia ia sfarsit cand ai inteles principiul acela care actioneaza in atatea deghizari. Acest principiu, aceasta constienta iti apare fie ca un sarpe sau ca un bivol, apoi ca altceva. Odata ce il cunosti, vei intelege.

Asta este singura noastra preocupare, nu te lasa fascinat de alte mari personalitati si de ideile lor lumesti ci doar de fiinta ta- gaseste acel principiu- mergi la sursa si bea adanc din ea.⁵¹

I: cand devi martor activ, observand in liniste ceea ce se intampla in jur, ai nevoie de concentrare si asta afecteaza creierul care oboseste dupa o vreme. La fel, cand meditez nu pot ramane in 'eu sunt' pentru mai mult de 30-40 de minute. Dupa aceea creierul incepe sa vibreze si cere sa ma

⁵¹La fel ca si informatia din cartea asta- darul de dragoste este tot ce Maharaj poate face. Ceea ce face fiecare cititor cu ea, este dincolo de controlul oricui altcuiva decat a cititorului. In cazul asta mintea omului cauta sa continue atasamentul de ceva- daca nu de trupul propriu, atunci de cel al invatatorului. Maharaj ii spune insa sa renunte indemnandu-l la curajul infruntarii mintii.

intorc la normalitate. Ce pot face ca sa usurez creierul de stresul concentrarii?

M: la ce te incurci cu astea? Sti ca sezi aici, eu stiu ca tu sezi. Cine este martor la sederea ta?

I: 'eu sunt-ul'.

M: constienta sede, cine o observa? Noi amandoi stim ca tu sezi- este complet clar si in acelasi timp misterios. Nu fa eforturi speciale pentru a observa, relaxeaza-te. Tu studiezi miscarile mintii la nivelul mintii⁵². Tu practici a fi martor, nu esti martor. Nu este nevoie de vreun efort special- se intampla de la sine. Cat despre concentratie- este ca si cand te agiti sa iei o poza a guvernului din Bombay- poti sa o faci?

I: este dificil sa percep totul.

M: guvernul asta poate sa-ti puna catuse.

I: de ce am impresia de stres si oboseala dupa ce termin mediatia?

⁵²Se intampla ca stand in contemplatia de sine sa fi furat de un gand ca deodata sa-ti aduci aminte pentru ce sezi, si sa revii la lucrul tau. Exista tentatia de analiza/medita la mecanismul angajarii gandului/cum ai fost furat de gand, care desi folositor initial, poate deveni un obicei confundat cu contemplatia. In loc de analiza trebuie 'privit' la cel ce analizeaza, in completa detasare de acela. Aceasta este calea stramta a detasarii de iluzie pe care trebuie sa o urmam, si poarta ingusta a cunoasterii de sine ca fiintare fara atribute pe care trebuie sa o intram in contemplatie.

M: descrie-mi pe acel 'tu' care mediteaza si apoi este obosit. Pentru ce faci exercitiile astea- renunta!⁵³ Fii doar relaxat in starea ta naturala, cea mai inalta. Starea inferioara este concentrarea si meditatiea.

Nu te incurca cu nimic; ramai in constienta lui 'eu sunt' renuntand la excese intelectuale.

constienta arata constientei cunoasterea insa tu nu stai acolo ci te agati de trup. Cunostiinta lui 'eu sunt' transmite aceasta cunoastere doar lui 'eu sunt'. Nu se pune problema altora. 'Eu' si 'tu' se refera la trupuri- deci noi vom ramane tacuti, caci nu este nimeni aici- totul este tacere.

I: despre purificarea mintii- ce se intampla?

M: repeta mantra care ti s-a dat; asta purifica mintea.

I: trebuie sa repet mantra in conjunctie cu inspiratia si expiratia?

M: da, ritmic, urmand respiratia naturala insa combinata cu mantra.⁵⁴ Tu sezi aici, eu vorbesc o vreme si apoi iti spun sa pleci. Mama dupa ce hraneste copilul si ii spune apoi sa mearga afara la joaca nu o face pentru ca nu il vrea pe langa ea ci dimpotriva, pentru ca il iubeste. Invatatura care ti-o dau este menita sa te scoata din identificarea cu ego-ul, trup-minte, si apoi iti spun sa vezi ce se intampla singur, pe cont propriu.

⁵³ O noua aparenta contradictie- Maharaj indeamna pe altii sa mediteze ca fiind esential gasirii de sine. Cuvantul meditatie este ambivalent, osciland in semnificatie de la meditatie asupra unui obiect, la investigatia faptelor aparente pentru gasirea falsului din ele, sau la contemplatie, cand mintea realizeaza natura ei fantomatica, fara substanta si ramane tacuta. Meditatiea in forma de investigatie este utila pana la un punct- cand principiul falsului este descoperit si renuntat in principiu, nu mai e nevoie de reluat investigatia, gasind noi aspecte/detalii ale falsului si astfel facand un hobby din activitatea intelectuala, scholastica, confundand-o cu adevarul si intelepciunea. Meditatiea se transforma in contemplatie/starea de martor, fara activitate intelectuala. Exerciitiul contemplativ zilnic/rugaciunea nu este de desconsiderat.

⁵⁴ Mantrele sunt repetitii mintale care canalizeaza tendinta de raspandire a mintii, aducand-o la concentrarea asupra temei repetitiei. In forma simpla chiar si numaratoarea ritmica face acelasi lucru [ca de exemplu in timpul unui efort fizic ritmic]. Rugaciunea inimii din practica ortodoxa a isihiei facea aceeasi recomandare de luare aminte la respiratie [Simeon Noul Teolog].

Aceasta fiintare iluzorie este copilul acelei fiintari eterne, absolute. Cand constienta intelege asta, devine absolutul/fiintarea eterna si astfel ceea ce se intampla temporar isi pierde semnificatia si interesul. Debaraseaza-te de lumea asta si de iluzia existentei in ea. In fapt, fiintarea absoluta este starea naturala inasa pentru ca ne agatam de trup, incep problemele. Cand esti detasat de trup, nu exista dorinte sau nevoi. Cand te identifici cu trupul, ai dorinte crezand ca ele iti vor aduce pace- asta este imposibil pentru ca nu exista pace in trup.

I: daca sunt scriitor de profesie, cine face scrierea?

M: totul este un joc in constienta lui 'eu sunt'.

I: spuneai candva ca la vremea potrivita se produce o explozie in minte care reveleaza fiintarea absoluta. Poti sa comentezi mai mult?

M: poarta adevarului se deschide. Aici untul se pastreaza in lapte acru intr-o oala de clei, agatata de tavan cu o sfoara, langa usa. Cineva rupand sfoara [legaturile] si spargand oala [trupul], lasa laptele acru sa curga si luand untul [esenta- cunostiinta lui 'eu sunt'] il inghite. Dupa aceea ce mai ramane- nici 'eu' si nici 'tu'.

I: ai mai spus ca asta se produce cand apare un incident, care trebuie recunoscut, altfel dispare si trebuie sa astepti un nou incident.

M: nu te preocupa de incidente. Te preocupi pentru ca gandesti prea mult- persista in 'eu sunt' cu credinta, altceva nu e nevoie. Incerca sa-ti folosesti mintea, mai probabil este ca nu vei observa incidentul- lasa-l sa se intample ramanand in 'eu sunt' fara sa-l poluezi cu identificarea cu trupul.

I: spuneai si ca daca raman in invatatura primita aici, orice am nevoie sa stiu va decurge din ea. Cum se intampla asta si cum pot sa o grabesc?

M: o grabesti venind aici; totul se intampla natural.

Octombrie 2, 1979

Intrebare: Ce/cine este martorul, mintea sau ceva dincolo de minte?

M: este cel ce cunoaste mintea.

I: daca spun 'eu sunt', mintea spune asta?

M: fiintarea se exprima prin minte cu cuvintele astea.

I: in cartile traduse de domnul Frydman se folosesc cuvintele destin si justitie- sunt ele una cu karma?

M: justitia este decizia data; destinul este sursa din care curge toata manifestarea, principiul din care tu ai iesit. E ceva ca negativul unui film- constienta este deja prezenta in sursa din care ai iesit si asa filmul este proiectat. Ce se proiecteaza este deja inregistrat in constienta si asa, orice activitate se petrece prin tine, este destinul tau. Destinul este creat noua luni inainte de nasterea ta.

I: de catre cine?

M: de catre nimeni- doar se intampla.

I: negativul exista inainte ca destinul sa fie creat. Unde este negativul imprimat?

M: asta este lucrarea iluziei primare, Maya.

I: unii cred aduni ceea ce semeni si ca semanatul se petrece anterior, determinand structura negativului.

M: astea-s povesti; unde este evidenta lor? Maya este sursa primara a iluziei din care dragostea de sine, de a fi incepe prin 'eu sunt'. Expresia ei fiind toata manifestarea asta lumeasca.

I: de ce unii sunt mai plini de dragoste fata de aceasta iluzie a sinelui decat altii?

M: nu se pune problema cantitatii dragostei- dragostea este prezenta, bucura-te ori sufera. Chiar si in suferinta iubesti starea de a fi.

I: cand exersezi a fi martor, o faci constient?

M: ce vrei sa spui cu a exercita a fi martor? Ce incerci sa faci este sa intensifici simtamantul fiintarii⁵⁵. Martorul se intampla automat cand sinele este deschis. Tu esti inasa inainte de martor.

I: Maharaj spune sa ma linistesc inasa cu un serviciu ca al meu este foarte dificil. Ce sa fac, sa-mi caut alt serviciu?

M: eu nu-ti spun fa asta ori aia- fa ce vrei stiind ca nu esti tu cel ce face si drege, totul se intampla. Destinul care s-a format in prima zi a conceptiei, se desfasoara de la sine⁵⁶. Tu nu poti pretinde a fi actorul cu vointa proprie. Odata ce sti cine esti, destinul acela nu te leaga.

⁵⁵De aici starea de neliniste, nevoia de a face, de a fi activ, de a evada neintamplarea din fiintarea pura.

⁵⁶ Ideea de destin individual nu are sens pentru ca nici un individ nu traieste izolat ci fiecare ii afecteaza pe cei din jur si obiectele mediului. Discutiile astea despre destin, ca opus vointei proprii, sunt pur conceptuale, de domeniul iluzoriului, al vietii lumesti si nu au nimic de a face cu adevarul/realitatea absoluta. Simplul fapt ca destinul implica desfasurare in timp arata falsitatea constructiei conceptuale caci ce este timpul altceva decat o conventie, lipsit de evidenta factica- nimeni nu poate trai in timp ci doar 'aici si acum', oriunde s-ar afla si la orice moment.

I: cel care moare isi da seama ca nu mai are trup?

M: nimeni nu moare, moartea nu exista. Scriptura spune ca cel ce moare prins de concepte, va trebui sa se nasca din nou.

I: cand se renasc, au abilitatea de a alege intre o familie sau alta?

M: ce iti tot bati capul cu chestii de astea aiurite? Concentreaza-te mai bine asupra ta, vazand ca nu esti trupul asta compus din cele cinci elemente, un trup de mancare pe care nu-l controlezi tu si de aceea, da-i pace! Putere, respiratie, traire... toate depind de hrana si apa fara de care nu exista 'eu sunt'.

I: atunci 'eu sunt' poate apare mai tarziu din nou?

M: intrebarea despre renastere este fara noima- tu nu esti nici una din lucrurile astea.

I: se pare ca ceva numit hrana pluteste undeva in aer. Poti face un trup din ea si daca ai ceva concepte proaste, vei ateriza in trupul ala de mancare. De fapt, mie mi se pare ca in realitate nu exista hrana si trup de mancare-astea-s doar concepte.

M: de pe ce nivel vorbesti acum? Cum intelegi tu ca trupul nu exista, ca este doar o creatie a mintii?

I: asta o stiu din ce spune Maharaj in carte.

M: ai realizat-o pe pielea ta sau doar ai citit-o?

I: daca o realizam eram intelept si nu mai vorbeam.

M: exact! Pana atunci, procesul creerii trupurilor este valid pentru tine⁵⁷.

I: acuma ca traiesc cu conceptul ca sunt trup nu ar fi mai bine sa renunt a crea un alt concept opus, ca nu sunt trupul?

M: mergi la sursa- cine stie ca trupul exista. Ceva exista inainte de crearea trupului.

I: atunci tot efortul in acest sens se indreapta inspre a distruge ideea de 'eu sunt' ori si asta este in film? Deci efortul nu are efect si rost, totul este predestinat.

M: stai in sursa aceea care este lumina inapoia constientei. Tu nu esti constienta- intelege asta. Ce se intampla este iluzia Maya. Caseta inregistreaza ce spun insa ceea ce se inregistreaza nu sunt eu. Asa cum vocea originala nu este in caseta, asa esti si tu separat de trupul asta de hrana si procese fiziologice, de 'eu sunt', de constienta.

I: este realizarea adevarului in fim?

M: nu poate fi in film caci tu esti cel ce stie filmul. Acum du-te, rumega ce ai auzit si vino inapoi la 5.

Mintea nu este decat o acumulare de ganduri care se manifesta in constienta. De minte depind toate activitatile si ea depinde de memorie si de ce ai auzit in lume.⁵⁸

⁵⁷Important de retinut- atata vreme cat esti atasat trupului insa cautand detasarea, ideile astea legate de cele cinci elemente si hrana esentiala, sunt valoroase, desi tin de fals, caci trupul nu este decat un concept care apare si dispare in constienta odata cu atentia, care nu este altceva decat o precipitare a constientei, o coagulare asupra unei idei/gand, urmata de dizolvare si de o noua coagulare, etc. Esenta este energia vitala/bazaitul fiintarii care nu inceteaza sa pulseze si vibreze, nu detaliile vibratiilor.

⁵⁸ Mintea este doar un concept, la fel ca memoria. Mergand adanc la sursa lor, nu sunt de gasit- este de preferat a privi gandurile ca aparitii spontane in constienta iar mintea ca procesul de a lega gandurile prin concepte si idei folosind logica si ratiunea. Memoria este un fals adevar pentru ca se refera la timp iar timpul nu exista decat ca o conventie lipsita de substanta in experienta empirica.

Absorbim ce se intampla in lume si interpretam lucrurile din punctul nostru de vedere, dand credit acestui 'eu sunt' nascut sau renascut. Acceptam anumite lucruri ca bune si virtuozose si rejectam altele ca rele sau pacatoase insa acestea sunt doar concepte lumesti fara suport in realitate.

I: ieri ne vorbeai despre chakras [centrele de energie psihice in trup]. Ma intreb daca sa meditez asupra lor.

M: uita de chakras- agata-te cu toate energia de conceptul 'eu sunt' si fii una cu el, traindu-l- asta este meditatie adevarata.

I: cine e acela care sa se agate de 'eu sunt'?

M: cel care intreaba.

I: putem merge dincolo de ganduri ori gandurile sunt parte din film si trebuie sa le induram?

M: cine vrea sa mearga dincolo de ganduri? Inainte ca sa apara constienta de sine in starea de veghe, si odata cu ea gandurile, este doar Absolutul. Nu se pune problema de a le indura sau inlatura- priveste-le doar.

I: deci originalele nu exista?

M: exista doar cand devi intelept si intelegi ca esti originalul.

I: pai deja suntem asta.

M: daca stiai ca esti, nu ai fi pus intrebari si nu ai fi aici cautand raspunsuri.

Totul apare real si legat in timp datorita acestui concept- de negasit in spontaneitatea lui 'aici si acum'.

Octombrie 3, 1979

Intrebare: Vorbind de filmul mentionat ieri, ma intreb, cand zic 'cine sunt eu', raspunsul este 'ceea ce se intampla in film', 'cine sunt eu' si 'cine creaza asta' fiind strans legate in film; este asa?

M: de cand te sti, ceea ce cunosti este rezultatul a celor cinci elemente ce lucreaza prin tine, prin cunostiinta lui 'eu sunt' data de cele cinci elemente. 'Eu sunt' este inainte de cunostiinta lui 'eu sunt' insa cel care lucreaza prin cunostiinta asta momentan- acea personalitate cu care te identifici, este rezultatul celor cinci elemente prezente in hrana zilnica.

Rezultatul activitatilor lumesti iti apar ca separate de tine daca nu ramai in liniste, neperturbat in cunoasterea ta de 'eu sunt'. Trebuie sa te stabilizezi acolo intai.

I: este martorul parte din film, observand filmul?

M: in momentul trezirii, cand 'eu sunt' apare, acela este martorul insa imediat intreaga manifestare apare in relatie cu 'eu sunt' si asta este ce se observa. Dupa un somn adanc, imediat ce devi constient ca esti, acela este martorul. Inainte de asta nu stiai ca esti si martorul nu exista.

De indata ce constienta a aparut, ai evidenta ca existi insa imediat dupa aceea constienta se agata de trup, care se poarta potrivit cu gandurile/nevoile care apar. Asta este ce numim minte ori dispozitie.

I: este 'eu sunt', conceptul primar, cel care este martorul ori asta se produce la modul impersonal?

M: constienta este la fel, legata de trupul individual. Si eu si tu spunem ca suntem constienti dar dincolo de asta este un principiu in stare sa observe acea constienta.

I: deci starea originala care observa constienta nu este o chestie personala. In starea asta, spunei ca a fi martor nu necesita efort/atentie- se intampla automat.

M: singurul capital care il ai este constienta. Odata ce constienta este curatata de orice detaliu, automat esti in starea originala care contine totul. Ca sa cunosti starea asta originala trebuie sa intelegi si sa renunti la indentificarea de sine cu trupul, sa fii convins ca nu ai forma si nume. Asta-i tot ce ai de facut.

Cat timp te identifici cu trupul-minte, esti conditionat. Odata stabilizat in cunostiinta lui 'eu sunt', neconditionat, devi fiintarea manifestata, si incetezi a fi un individ. Aici nu mai e vorba de creatie pentru ca nu mai esti un individ. Ce se intampla, se intampla in constienta si nu se mai pune problema de creator separat de creatie.

Din apa de ploaie rasar plante bune si buruieni, egal si nu poti sa spui ca apa este pacatoasa ca naste buruieni sau virtuoasa nascand plante bune. Nu se poate pune problema renasterii apei de ploaie sau cea de pacat si virtute.

I: nu este 'eu' si 'eu sunt', nerostit, ceea ce gandim?

M: inainte de a da nume, tu sti ca esti. Totul este tu insuti, incluzand pamantul, soarele si luna. Asta este sinele- toate sunt in sine, manifestandu-se asa cum apar insa tu nu esti manifestare.

O treapta mai sus acum- constienta inseamna lumea cu tot continutul ei, stirea ca sunt viu. constienta asta are toate culorile, este ampla, bogata, infinita. Eu, absolutul, nu sunt pamant, foc, apa, aer si eter [cele cinci elemente]. Eu sunt nepatat, neatins de orice. In acelasi timp inteleg fiintarea mea ca plinul manifestarii care umple absolutul pana sus, fara a fi atins de pacat sau virtute.

I: as vrea sa stiu de ce conceptia este cruciala pentru a determina viitorul.

M: conceptia este timpul cand, fara vrere, spontan, fotografia parintilor si a lumii in acel moment, este luata.

I: cand s-au nascut cele cinci elemente?

M: in momentul cand timpul nu era.

I: nu pot castiga cu un asa raspuns.

M: nici nu incerca.

I: cine a creat cele cinci elemente, fie in timp sau nu?

M: sursa iluziei- Maya. Cine a gandit toate casele si cladirile astea? Mintea, creatoare de concepte.

Octombrie 5, 1979

Intrebare: Calitatea unei relatii cu o alta persoana depinde doar de mine sau si de cealalta persoana?

M: depinde de amandoi; este pe de-antregul identificarea cu trupul care te face sa simti ca sunteti separati.

I: au florile relatii?

M: si ele contin esenta celor 5 elemente care este cunostinta fiintarii. Daca le dai apa, sunt incantate si vor inflori iar daca nu, vor fi manioase; insa in timp ce noi putem vorbi, ele nu pot.

I: de ce noi putem vorbi si ele nu?

M: nu poti sti daca ele vorbesc ori nu.

I: care este insemnatatea limbajului?

M: vorbele creeaza haos insa insemnatatea lor este de moment, nu dureaza.

I: bebelasii nu vorbesc.

M: de aia se poarta mai bine decat noi.

I: relatia pe care o avem cu copiii este diferita de cea intre adulti.

M: pentru ca ei, copiii sunt inoncenti.

I: nu e pacat ca intai trebuie sa invete sa vorbeasca numai ca mai tarziu sa invete cum sa taca?

M: vorbitul este necesar pentru bunastarea copilului care se formeaza asa cum formezi ceva din aur. Cateodata efortul formarii este mai valoros decat valoarea produsului.

I: cum se intampla ca o persoana sa devina artist si sa creeze?

M: cel ce creeaza este manifestarea lui 'eu sunt'.

I: poti fi artist daca nu esti liber de identificarea cu trupul-minte?

M: trupul este un ajutor pentru artist. In pantecele mamei, 'eu sunt' nu este prezent insa principiul 'eu sunt', este. Este dificil sa intelegi cum lucrurile astea se desfasoara.

I: este de dorit sa vrem sa fim nimic?

M: in necunoastere, ca nimic, esti perfect, complet; in cunoastere esti limitat/imperfect.

I: deci, sa renuntam la a ne da importanta?

M: cine e cel care sa-si dea importanta? Ce e al tau cu care sa te mandresti? Cand te identifici cu trupul-minte, devi separat. Cand esti doar fiintare, esti totul. Ca sa te ajute sa intelegi, ti se dau tot felul de concepte si alegorii dar ele pot deveni o capcana. Prima capcana este atasamentul de existenta.

I: eternul absolut este acelasi cu eternul relativ?

M: absolutul este permanent, relativul este iluzoriu, impermanent.

I: poate fi absolutul pur fara schimbarea impermanenta?

M: absolutul este mereu. Cand vorbești despre coexistenta absolutului si a iluziei, problema timpului nu se pune. Absolutul nu este constrans de timp; dincolo de iluzie nu exista timp. Nu poti gandi absolutul si iluzia la un loc pentru ca timpul nu exista. Stiinta vorbeste in termeni de miliarde de ani pe cand iluzia se naste intr-o milionime de secunda.

I: cand gandesc absolutul imi imaginez oceanul cu valurile lui. Valurile nu sunt oceanul inasa sunt prezente- de aceea am intrebat.

M: nu te incurca cu detaliile iluziei- daca te scufunzi adanc in ocean, unde sunt valurile? Cand revii la suprafata, apar valurile. Cand nu traiesti sentimente de fericire sau mizerie esti in starea suprema. Nu te lasa prins de ganduri- intoarce-te la starea de dinaintea lor.

Octombrie 6, 1979

Intrebare: Cum poti sti care este primul film?

M: primul film incepe odata cu cunoasterea 'eu sunt totul'.

I: ce vreau sa spun este- te nasti si mori. Avem memoria lor?

M: in cunostinta ta, este cunoasterea asta care a aparut in tine, prima sau alt numar?

I: pentru mine este prima.

M: asta-i tot ce poti considera garantat. Debaraseaza-te de ce ai auzit sau citit de la altii. Spune-mi doar ce ai trait personal.

Mi-a spus cineva ca ma cunostea din ultimele 11 nasteri. I-am raspuns 'asta-i in capul tau doar; eu nu te cunosc'. Nu cred nimic ce nu am trait personal.

I: este violenta peste tot- razboaie si tot felul de orori. Vrei sa fi separat de ele dar in acelasi timp esti acolo, una cu ele.

M: nimeni nu a fost in stare sa schimbe iluzia. Observ-o doar fara a accepta sau refuza ce este. Solutia se gaseste doar cand ramai in tine. Investigheaza cum ai venit in existenta.

I: am venit fiind creat de parinti.

M: doar cand filmul a inceput sa se stie ca 'eu sunt' ai ajuns sa sti asta. Ai stiut-o inainte?

I: inainte nu a fost nimic.

M: precis, nu uita asta- directioneaza-ti intrebarile spre 'cine/ce sunt'. Era unul care bea ceai in fiecare dimineata la ora 5 insa, din pacate, principiul a parasit trupul la ora 3. Crezi ca trupul ala va astepta ceaiul la ora 5? Nu incerci sa gandesti ce este solid, etern ci vrei in schimb sa sti despre tot si toate care sunt doar trecatoare.

I: nu trebuie sa ne schimbam ca sa primim cunostinta asta?

M: tu nu te schimbi; ce se schimba este mintea, intelectul si trupul. Cand vi aici si asculti, esti inspirat sa te uiti in tine si asta, mai tarziu, iti schimba natura mintii. Cunoasterea lui 'eu sunt' se naste din dragoste insa iluzia te covarseste in asa fel incat acea cunoastere se pierde in fundal si devine dificil sa ramai in ea.

I: este 'eu sunt' una cu constienta?

M: da insa este prezenta numai atata timp cat ai combustibil- dragoste, care este atotpatrunzatoare. Florile astea sunt o expresie a dragostei mele. Inflorirea nu este o expresie a dragostei individuale ci a celei universale, care se intampla spontan, fara cauza sau scop.

I: iluzia Maya incepe cu prima miscare ori cu aparitia formei?

M: intregul spectacol este continut in constienta, incluzand aparitia iluziei- totul fiind iluzie, incluzand convingerea ca ai fost nascut.

I: cine este victima iluziei si cum te eliberezi de ea?

M: cunostiinta ca existi este victima care se elibereaza. Un taran seamana seminte si obtine o recolta. El creaza, el consuma. Cine este legat si cine descatusat/eliberat? Doar tu.

Octombrie 9, 1979

Intrebare: Cand sed in meditatie mintea foarte putin activa, sunt doar calm in constienta de a fi. Este starea asta legata de 'eu sunt' sau doar o alta stare in constienta?

M: calmul apare cand te odihnesti. Ai venit in India dar nu ai uitat ca esti australian; la fel nu poti uita ca esti- esti convins de asta?

I: numai intelectual.

M: nu vorbi intelectual- esti convins in adancul tau? Si ca nu esti trup-minte sau numele pe care l-ai primit de la altcineva; esti constienta si aia nu are forma. Esti barbat daca te identifici cu trupul. Daca nu o faci, ce sex esti? Dupa ce respiratia vitala impreuna cu 'eu sunt' parasesc trupul, ele se unesc cu fondul etereal. Unde sunt atunci barbati si femei?

I: sa meditez pe asta?

M: meditatiea este foarte necesara. In timpul meditatiei tine-te legat de conceptul 'nu sunt trupul-minte ci doar cunoastere ce emaneaza din sine'. Traiesti o stare de satisfactie simtindu-te eliberat de trup in timp ce cunoasterea fiintarii nu inceteaza.⁵⁹

Toi inteleptii spun sa venerezi sinele inasa lumea nu intelege- vor sa venereze pe Rama sau pe Krishna, etc. Totusi, din procesul venerarii rasare sinele. Urmand invatatura, discipolul va continua sa isi desfasoare activitatea ca inainte inasa atentia ii va fi orientata pe sinele impersonal, intelegand ca el nu este implicat in activitatea ce se desfasoara. In procesul asta, el se dizolva in adevarul suprem, absolut. Nu rata oportunitatea de a

⁵⁹ Aici relaxez traducera textului pentru ca sa evit introducerea de concepte hinduse nenecesare pentru ca filozofia asta sa-si pastreze caracterul universal, neafiliat vreunei linii de gandire formale, filozofice sau religioase, sau cultului personalitatii invatatorului [Maharaj in cazul asta], caci nu megafonul care scoate sunete conteaza ci mesajul.

invata de la un intelept pe care-l intalnesti insa intelege cine esti, stabilizandu-te in sinele tau.

Ignorantul ramane toata viata dependent de minte, facand-o stapanul suprem, controlandu-i viata. Cand intelegi ca nu esti trupul-minte, ca ele sunt aparte de sine, daca trupul moare maine, sti ca tie nu ti se intampla nimic.

I: ce atitudine trebuie sa am cand imi ascult invatatorul?

M: fii receptiv, cu o inima deschisa, umil si completa ascultare/abandon.

I: cat timp trebuie sa stau cu invatatorul?

M: tu trebuie sa stai cu sinele, sinele este invatatorul. Credinta in vorbele invatatorului trebuie sa fie vie si ferma, chiar daca gandurile nu inceteaza. Ramai ancorat in fiintare; cand o faci, esti una cu invatatorul si cu absolutul. Initial ai nevoie de un invatator trupesc ca sa te indrume. Cel ce este hotarat sa gaseasca adevarul, il va gasi.

In starea mea originala nu am avut forma si ganduri, nu stiam ca sunt insa deodata m-am trezit intr-o forma umana si cu gandul 'eu sunt'. Cum s-a intamplat asta? Cel ce iti poate explica aparitiile astea este invatatorul tau.

Octombrie 13, 1979

Maharaj: Nu te lasa prins de imaginatie ori de idei, tine-le la distanta si lasa totul sa se intample natural. La fel cum acum esti legat de simtamantul nascut de trup-minte, esti si legat de relatiile tale in lumea obiectiva si legaturile astea sunt intr-adevar foarte serioase. Insa libertatea ta este in perspectiva pe care o ai despre sinele tau launtric, care este intregul gol ethereal al cerului. Prin prisma constientei care a aparut in tine, observi lumea asta obiectiva. In cunoasterea starii tale de veghe, gasesti ca lumea este plina de imagini obiective, care se nasc in tine. In

somn adanc nu sunt imagini/perceptii obiective de nici un fel. Lumea obiectiva nu are o cauza, nu este o creatie, ori daca vrei, o creatie spontana- nici o actiune de creatie nu se petrece caci nu este alt creator decat tu. constienta insasi spune celui care o stie, ca este tot ceea ce percepi. Asta nu este usor de priceput. Cel ce realizeaza ca constienta impersonala si universala este martorul a tot, a atins absolutul. Insa majoritatea oamenilor sunt inveliti in limitatul sentiment a lui 'eu sunt', legat de trup si de lumea de obiecte.

Lumea este in mine, nu eu in lume. Dumnezeu este lumina care naste lumea manifesta. Eu cunosc si vad acea lumina insa nu sunt legat de ea, nu sunt in ea.⁶⁰

Asta este starea de hotar din care se observa creatia spontana a lui Dumnezeu, de la fiinta la ne-fiinta, la intrarea in absolut. Aceasta intrare in absolut nu mai este legata de 'eu sunt'. Absolutul nu poate vorbi insa vorbirea asta este doar despre acel absolut.

Nu am vreo metoda ca sa urmaresc adevarul- in cel mai bun caz, pot sa va spun sa va purificati respiratia vitala, urmand o meditatie bazata pe o mantra- asta-i tot; tot restul se desfasoara spontan.

Ce inseamna a recita o mantra? Este muzica primordiala- in procesul intonarii ei, ego-ul si toate speculatiile lui inutile dispar.

I: din moment ce manifestarea asta lumeasca este eu insumi, pot sa o imbunatatesc?

M: cata vreme te agati de identificarea cu trupul-minte, te separi de lumea manifesta vazand-o diversa si multipla. Astfel ai tot felul de dorinte sa o faci mai buna, odata cu tine. Nivelul urmator este a lui 'eu sunt' unde fiecare actiune si lucru, sunt eu insumi si astfel nu se pune problema imbunatatirii, caci tu esti totul asa cum este. Apoi vine starea nenascuta, starea ultima in care nevoia de a intelege 'eu sunt' nu exista.

Din momentul in care incep sa ma numesc calugar, incep si sa ma limitez si conditionez cu imagini false: 'trebuie sa cersesc mancare, sa nu ma

⁶⁰ Cum spune altundeva, Maharaj: 'Pamantul este al meu, ce creste pe el este a lui Dumnezeu', si, 'Dumnezeu a luat pamantul in chirie de la mine'.

ingrijesc de trup, sa ma abtin de la asta si aia, etc.' Eu nu fac asta- cand mancarea este servita, las trupul sa decida ce ii place si ce nu insa nu in sensul ca asta este bun/sanatos si asta nu. Fii in cunostiinta 'eu sunt', in fiinta ta. Eu incerc sa va dau secretele mele intime. La fel cum visul apare fara ca tu sa-l ceri si nu ai alternativa decat sa-l observi, observa doar lumea!

Fara cunostiinta, spontan, ai aparut- nu ai stiut dinainte 'acum stiu ca am sa fiu' ci doar dupa ce 'eu sunt' a aparut ai stiut de tine.

I: pot sa-mi continui obligatiile casnice?

M: sigur, cu tot entuziasmul, insa intelege ce-ti spun. Daca ai inteles, adu-ti aminte si fii atent; nu e nevoie de altceva special de facut.

Respiratia vitala ese cauza curgerii mintii, continuue, exceptand in somn. Desi performam vreun ritual, recitand imnuri cu glas tare, sau facand ceva spiritual, mintea nu este acolo ci se gandeste in alta parte.

I: cand sunt prins de ceea ce fac, nu mai am sentimentul de 'eu'.

M: fiinta iti este absorbita in acea stare a mintii insa starea asta este inregistrata in constienta impartiala. Mediteaza pe cel care stie ca este si ca lumea este. Toate actiunile se datoreaza respiratiei vitale- limbajul ei se numeste minte. Mesajul 'eu sunt' este doar martorul; respiratia vitala stimuleaza orice activitate. Ceea ce suporta cele doua entitati este trupul de hrana, esenta hranei. Cunostiinta lui 'eu sunt', este filmul, destinul- care ce este altceva decat acel film in care totul este inregistrat si care se proiecteaza apoi. Unde esti 'tu' in asta? 'Eu sunt' este acel element chimic in care tot ce e sa se intample, este inregistrat. Cand intelegi asta, intelegi ca tu nu esti un individ.

Octombrie 14, 1979

Maharaj: Voi ati umblat prin India impreuna?

I: da, cativa din noi studiaza Hatha Yoga si am fost si la Ramanasram pentru meditatie.

M: umblatul in perechi sau grupuri este pentru distractie. Incercarea adevarata se face solo. Daca va intereseaza Hatha Yoga, cautati pe altcineva iar pentru meditatie, mergeti inapoi la Ramanasram- e un loc placut. Aici ne ocupam de Jnana Yoga [yoga/calea cunoasterii] nu de altceva.

I: dar nu e folositor sa inveti sa controlezi mintea?

M: poti vorbi de minte doar cand vorbesti in limbajul iluziei- Maya.

I: cine este cel care gandeste?

M: sinele universal este cel care observa; mintea si respiratia vitala sunt cele care il activeaza.

I: si ei devin unul?

M: pentru ca te consideri trup, gandesti lucrurile separat.

I: dar ce spui de cunoasterea karmica? Omul este o incarnare a ceva ce nu stie.

M: conceptele astea apar pornind de la iluzia trupului confundata cu realitatea.

I: sunt mintea si sinele diferite?

M: sunt una.

I: ce este moartea?

M: numai frica de moarte este prezenta, nu si experienta ei. La fel cum nu ai experimentat nasterea, nu poti sa cunosti moartea, numai teama de ea.

I: ce inseamna a experimenta moartea? Putem trai procesul mortii?

M: moartea este odihna insa nu o poti cunoaste- la fel cum poti doar sa vezi un corp intins acolo in timp ce tu esti aici.

I: cand incerc sa caut cine sunt ma navalesc gandurile.

M: cine vede navala gandurilor, nu tu? Din moment ce le vezi, nu esti ele.⁶¹
Daca tu nu ai fi prezent, cine ar putea avea ganduri?

I: pot fi fara ganduri si sa am o viziune in acelasi timp?

M: cine vrea sa fie fara ganduri si sa aiba viziuni; cine este acest 'eu'? Tu esti a priori gandurilor- mergi inapoi la sursa. Cand gandesti asupra acestor lucruri, se cheama meditatie dar in meditatie adevarata se mediteaza asupra meditatorului, contempland contemplatorul. Cand o faci, sti cine esti si nu ai nevoie sa consulti pe nimeni, asa cum o faci mereu in viata lumeasca cautand sa intelegi lucruri lumesti.

I: in viata cotidiana, este posibil ca sentimentul de 'eu sunt' sa se uneasca cu Absolutul?

M: asa ceva nu este posibil atata vreme cat te crezi un individ.

⁶¹A crede ca observatorul se poate observa pe sine este o confuzie capitala si irationala, perpetuata din copilarie si sustinuta de societate. Obiectul observatiei nu poate fi acelasi cu observatorul- sunt doua lucruri distincte in lumea dualistica a lui 'eu' si 'nu eu'. Trupul-minte poate fi privit ca un obiect de analiza insa nu este trupul-minte cel care analizeaza. Intelegerea efemeritatii obiectului analizat se intampla in constienta, nu in minte. Cel in miscare, care se schimba de la un moment la altul, nu poate analiza miscarea. Ca sa intelegi miscarea este nevoie de nemiscare; miscarea fiind evidenta nemiscarii, cum spune Maharaj.

I: facand Hatha Yoga ma pot concentra mai usor, trupul il simt mai usor si simt ca imi face bine si ca am nevoie sa o fac.

M: inainte sa te cunosti pe tine nu sti ce ai nevoie sau nu. Pana iti cunosti sinele, tot ce faci este fara valoare. Sti ca trupul ramane in urma- cine il lasa in urma? Mediteaza pe asta!

I: inseamna asta ca identificarea cu el este un obstacol? Cum am ajuns sa ne auto-identificam cu el?

M: da, este un obstacol. Copilul invata de la mama incepand cu 'noi suntem parintii tai, tu esti fiul nostru; asa si asa trebuie sa te porti, etc.' Pana atunci, nevoile lui sunt doar fizice, nestiind nimic despre sine. Mai tarziu incep lectiile la scoala si de la cei din jur. Ceea ce invata este de la altii- poate discuta conceptele cu cei din jur insa foarte rar i se da oportunitatea sa gandeasca asupra acelui principiu mereu prezent, care observa si recunoaste toate astea.

Cunostinta asta ['eu sunt'] este cea mai veche, baza tuturor celorlalte concepte. Cunostinta este doar un nume care i se da celui ce nu are nume sau forma; este sursa perceptiei lumii. Nu are nevoie de pace si liniste pentru ca este ea insasi pacea si linistea neschimbatoare si neafectata de schimbarile fizice inregistrate in ea. Principiul asta fundamental este dincolo de orice stare temporara. Orice este perceptut cu simturile este doar o miscare in constienta prezenta in stare de veghe ori somn, si care nu dureaza.

constienta este Dumnezeu si constienta asta a fiintei este singurul secret dezvaluit omului, secretul intregii creatii. Nimic altceva- in rest, totul este doar concept.

Pana cand cunostiinta asta fundamentala iti este dezvaluita si iti devine intima, orice inveti si sti este conceptual si astfel fals. Dar chiar si principiul asta de baza este temporar.⁶² constienta asta nu numai ca iti da cunostiinta

⁶² As spune eu ca Maharaj face o concesiune cand vorbeste despre temporalitatea manifestarii in aceasi suflare cu cea a constientei de a fi, pentru ca timpul este doar un concept fara substanta.

propriei existente dar si cunostiinta existentei lumii si cand cunostiinta dispare cu disparitia trupului, nu mai este cunoastere de sine sau de lume. Cunostiinta secreta despre cum 'eu' a aparut, fara efort, se divulga doar prin aceasta constienta a fiintarii.

Invatatorul iti poate oferi doar conceptele pe care el le considera adevarate, potrivit intelegerii sale. Conceptele pot fi excelente dar raman doar concepte si ce incerci sa intelegi prin ele nu poate ramane.

Este uimitor ca expun cunostiinta asta prin samanta care sunt. Mari invatati, asceti yogini nu sunt in stare sa o primeasca pentru ca se agata de anumite idei, sperand sa obtina ceva mare. Desi practica ascetismul deliberat sperand in realizarea adevarului, se ataseaza de proces si se opresc acolo.

I: acum am inteles si am sa incep sa studiez...

M: ce vrei sa spui cu studiatul? Inseamna ca doar incerci sa nu uiti concepte, pe cand eu iti predic aici tocmai sa te scapi de ele, incluzand conceptul 'eu sunt'.

I: am nevoie de efort ca sa elimin conceptele sau se intampla de la sine?

M: se face spontan- conceptul 'm-am trezit' este radacina iluziei.

I: deci nu trebuie sa fac nimic, doar sa accept ce este?

M: doar unul intr-un milion poate sa accepte, toti ceilalti vor sa castige ceva profit.

I: cum sa ma detasez de activitatea mintala?

Pornind de la acest fapt si renuntand de a vorbi la nivelul relativului, orice discutie despre temporalitate devine nula. Faptic, nu poti sti decat ca existi, 'aici si acum' [coordonatele temporale si spatiale care nu tin de conceptele timp si spatiu si care cand sunt patrunse intim in intelegere, ne proiecteaza in eternitatea Absolutului]. Astfel vorbind despre principiul de baza 'eu sunt' ca ceva temporar este doar speculatie, perfect valabila insa in autohipnoza asta a jocului vietii lumesti pe care hindusii o numesc Lila.

M: activitatea mintala se intampla si in mine din cauza respiratiei vitale insa eu nu o accept, la fel cum cel ignorant, cand primeste o impresie, o pune in contul sau, inregistrand-o in jurnalul zilei.⁶³

Octombrie 21, 1979

Maharaj: Cunostinta asta 'eu sunt' a aparut din dragoste, care apare in existenta. Cunostinta asta este fericie absoluta pana cand copilul ajunge la 2-3 ani si gradual inlocuieste bucuria lui 'eu sunt' cu 'eu si al meu', curand ajungand la concluzia ca a fost nascut si ca va muri.

Cu cunostinta asta ai devenit acuzat de multe pacate si nasteri. Acuzatul in boxa a fost condamnat la 25 de ani de inchisoare grea si spanzuratoare in al 26-lea an, acceptandu-si vina. Examineaza-te cu atentie- ai fost nascut, esti trup-minte, cine esti, ce esti? Nu astepta sa-ti raspunda altii. Inainte de nastere nu era nimic, nici macar ideea ca vei primi o forma, care ai ajuns sa o cunosti doar dupa ce ma'ta te-a introdus formei tale. Dupa ce treci de examenul acesta, ideea de moarte nu mai are relevanta.

I: ce este cunostinta asta, cunoasterea?

M: cunostinta asta este esenta hranei asimilata in trup, la fel de materiala ca si trupul si care va dispere asa cum se stinge un foc. Nu e necesar sa hranim trupul daca dorim sa traiasca? Hrana veche, in timp face viermi si insecte- nu este insa tot hrana pentru acelea? Ce inseamna asta? Energia vitala care se exprima in acea insecta este doar esenta hranei. Forta vitala a vietii este in esenta hranei.

⁶³ Detasarea nu este posibila in lumea hipnotica. Ce este posibil insa este a distinge intre activitatea mintala naturala, menita sa slujeasca trupul [care nu se limiteaza la suprafata pielii ci include toate trupurile, toti oamenii- cum spune Kipling 'If all men count with you, but none too much/daca toti oamenii conteaza pentru tine insa niciunul prea mult', intr-o dragoste altruista si nu egoista] si cea nenecesara, artificiala dedicata ego-ului, care transforma mintea dintr-un slujitor fidel intr-un stapan nemilos, cerand satisfactie si supunere.

I: ce inteleg este ca Maharaj insinueaza ca ceva ca un camp magnetic legat de hrana se organizeaza in 'eu sunt'. Cu alte cuvinte, face hrana intr-o realitate care contine in ea insasi un element de 'eu sunt'. Nu sunt sigur ca asta vrea sa spuna dar mie imi suna asa.

M: ce este trupul- nu este format din elementele esentiale- pamant si vegetatie? Si unde esti tu din astea? Uite- un pic de zahar; zaharul este esenta trestiei de zahar, este dulceata doar. Tu gusti dulceata dar nu esti dulceata. Are dulceata vreo forma? Cand gustul dispare, se duce in rai ori in iad- nu, nu merge nicaieri, s-a unit cu tine.

I: mai devreme spuneai ca 'eu sunt' provine din cele cinci elemente. Nu se intampla si invers?

M: da, este un cerc vicios- intelege-l si iesi din el⁶⁴. Daca trupul de hrana nu este prezent, tu esti ceea ce ai fost inainte si dupa trup. constienta, lumea si toata manifestarea este o expresie a existentei tale. Intelege asta si nu incerca sa schimbi ceva- toti profetii si binefacatorii omenirii au venit si plecat fara sa schimbe ceea ce este. Asta este jocul iluziei Maya. Totul apare din nimic si se intoarce in nimic. Acest 'eu sunt' este rezultatul si cauza celor cinci elemente. Cum sa distrugi asta?! 'Eu sunt' este un aspect al jocului; tu esti inainte de el.

Octombrie 22, 1979

Maharaj: Cine a creat toate inventiile astea minunate in lumea de astazi? Copilul are cunostiinta asta in forma potentiala in inima lui; materialul de care are nevoie este pus la dispozitie de cele cinci elemente- asta este ce

⁶⁴ Conceptele si ideile oferite sunt menite precis pentru a ajuta ascultatorul sa le abandoneze in momentul in care mintea nu mai face fata incercarii de a descoase lucrurile. Mintea si gandirea este parazita atunci cand iesim de sub controlul ei, vazand ca nimic nu se schimba, si ca intreaga teorie nu este nimic altceva decat... 'vorba de claca'.

vedeti astazi in lume. Ignoranta care se naste din pantecele mamei da nastere la ampla cunoastere.

Nu exista un Dumnezeu separat care sa faciliteze ori sa faca lucruri dupa voia noastra. Fara sa misti un deget, ai intrat in posesia cunoasterii lui 'eu sunt'. Dumnezeu se manifesta in tine prin curaj imens, eroism si convingere- eu va invat ca sunteti fiinte fara inceput inasa voi preferati sa va trageți din maimuta, nefiind pregatiti sa renuntati la forma aceea.

Ce obiective aveti, ce scopuri altele decat sa va mentineti individualitatea, personalitatea, si sa va satisfaceti nevoile?

Uite, femeia asta vine la mine pentru ca familia ei si ea sa fie sanatosi- asta-i tot ce spera, nu cunostinta sinelui. Familia poate obtine rezultatul acela minor inasa nu si cunostinta asta ultima. In lume nu sunt fiinte care se nasc, traiesc sau mor- totul este doar un joc in constienta.

I: cand omul crede in Dumnezeu, ce se intampla dupa moarte? Dar cat despre conceptele de rai si iad?

M: convingerile conceptuale se aadeveresc.

I: cum pot conceptele supravietui fara trup?

M: 'eu sunt' nu dispare imediat ci supravietuieste in trupul astral; forma fizica dispare inasa dorintele nu. constienta ramane cata vreme particolele hranei esentiale persista. Lord Krishna spune 'am asezat fiintele astea deasupra masinii creatoare de iluzie si ele se misca mecanic in cerc'.

Motivul, forta care le misca este Maya, 'eu sunt', 'eu iubesc'. Natura dragostei este lacomia, placerea intensa si dorinta de a fi- cat de pasionati suntem pentru viata. Asta este iluiza primordiala- 'iubesc sa fiu'.

Este minunea minunilor ca principiul asta a luat forma pe care o privesti si de care te bucuri ca 'eu', limitand-o la un trup. Inasa cauta sa afli principiul care a luat forma asta.

Noiembrie 11, 1979

Intrebare: Lumea ma intreaba despre invatatura lui Maharaj; ce raspuns sa dau?

M: daca sti raspunsul, da-l insa nu te considera superior. Daca persoana este doar superficial interesata, da un raspuns de mantualala; dar daca vrea cu adevarat sa inteleaga, vorbeasca mai pe larg. Dand un raspuns care nu este pe intelesul celui superficial, va cauza discontenut si probleme, lui si altora cu care vorbeasca.

I: nu cred ca pot explica sinele.

M: noi suntem cei care percepem lucrurile, principiul care face perceptia posibila. Normal un individ se indentifica cu cel care vede/percepe si cu ceea ce percepe. Trebuie sa intelegi clar ce este acel individ care percepe, care este sursa prezentei lui asociata cu nasterea si intregul proces al devenirii. Multi autodesemnati invatatori nu inteleg asta mergand doar pe calea cuvintelor traditionale- aud ceva si o iau de buna, fara sa investigheze, fara sa mearga la sursa/radacina. Un numar de profeti au creat diferite religii dupa ideile lor, religii care prescriu coduri de purtare- 'fa asta, nu fa aia', fara sa schimbe instinctele primare ale omului.

Un indian loveste o vaca cu o piatra si vaca moare. Potrivit religiei lui, el crede ca a comis un mare pacat si are de spalac pacatul urmand anumite ritualuri. In alte locuri, oamenii taie vaca si o mananca- pentru ei nu este pacat, dimpotriva, se bucura de carne. Nu te lua dupa ei, ci mergi la radacina.

Esti nascut din pantec, din samanta- trupul se formeaza incet in fetus. Care este contributia ta?

Voi lume, nu sunteti stabili mintal- de cate ori va indrum sa mergeti la sursa, voi sariti peste ea, fara sa ii dati importanta cuvenita.

I: cum s-a creat primul trup?

M: acelasi proces pentru primul sau ultimul.

I: pai daca nu este inceput inseamna ca nimic nu este- nimic nu incepe, nimic nu se termina.

M: *raspunde facand referinta la mitologia hindusa in care aerul [principiul dinamic] miscandu-se in spatiu [principiul static] creeaza frictiune si caldura, care se condenseaza ca apa ce cade pe pamant. De aici incepe vegetatia si cu ea apar animale, insecte si oameni- in total, 84 milioane de specii, totul fiind decis in/de catre spatiu.*

I: ce determina creatia sa inceapa?

M: nu este reala, dar in sfera Maya/iluziei este reala- intelege jocul asta si abandoneaza-l.

I: daca nu este real, ce am de inteles aici?

M: ai de inteles neinsemnatatea ideii de asociere cu forma. In procesul investigatiei intelegi ca nu esti forma si dintr-odata esti mantuit/eliberat de mitologia ce descrie afacerea spatiului imobil si al aerului care se misca [*Pakriti si Purusa*].

I: cum poate samanta aia de viata din pantece sa fie 'eu' sau fiinta mea?

M: intrebarile tale vin din starea asta grosiera- de aia te referi la 'eu si al meu'. Intelege ca tu nu esti conceptele astea.

I: cum sa iesim din cercul asta vicios?

M: suntem noi separati- tu acolo, eu aici? Intelege jocul asta al principilor imobile si mobile- tu nu ai nimic de-aface cu el. E o chestiune de logica

simplică. Hai să zicem că-ți moare o rudă și este arsă; este rudă arsă sau trupul? Rudă nu este trupul și nici respirația vitală care l-a parasit. Sau auzi că a fost un accident cu sute de morți și că prietenul tău cel mai bun a fost implicat- te duci acolo și pui întrebări. Dacă auzi că prietenul nu este printre morți, ești fericit și liber de anxietate. La fel, când investighezi întregul proces al devenirii trupului, găsești că tu nu ești legat de el și așa ieși din cercul vicios pe care l-ai creat singur, din neatenție.

I: sunt atâtea atracții în lume și mai este și Dumnezeu.

M: ce treaba ai tu cu atracțiile- numai când tu ești, lumea și Dumnezeu apar.

În cele din urmă ce trebuie să înțelegi este că ființa asta trupezască este produsul hranei și tu știi că nu ești hrană și atunci ajungi la concluzia că dacă nimic nu există în afara de sine, pe cine să venerezi- acela este totul!

I: numai Unul este prezent însa este în mulți, amplu.

M: știi asta bine însa ți-ai întors spatele cunoștinței asteia. Când devii înțelept, ești una cu absolutul însa ce se întâmplă cu trupul unui înțelept comparativ cu trupul altuia, diferă. Nu există un tipar pentru înțelept, căci el nu este un individ, este înțelepciune careia nu îi pasă cum un anumit trup/trupul 'sau' se manifestă în lume.

I: ce este prostratia la picioarele unui înțelept?

M: tu poți să-ți închipui că eu sunt un astfel de înțelept însa din perspectiva mea, totul este o joacă de copii- totul! Existența lumii și cunoștințele lumii, sunt un joc de copii. Copilul are 83 de ani și asta este jocul creat de imaginația copilului.

Care este jocul? Bebelușul se naște și de acolo vârsta dezvoltării lui îi aparține, nu mie. Doar unul într-o sută de mii va putea înțelege ce spun- cei mai mulți nu vor să se despartă de trupul simțurilor.

Toata vorbaria asta este ca un joc intre mama si copil- doar o distractie fara nici o insemnatate. Copilasul traieste doar in prezent, in moment- nu are anxietati caci nu are responsabilitati. Si acum, la 83 de ani se simte la fel.

constienta asta in care totul apare si este perceput este aspectul cunoscator al realitatii absolute. Va vorbesc de asta in fiecare zi dar la voi intra pe o ureche si iese pe cealalta...

Noiembrie 16, 1979

Maharaj: Ce face trupul sa se dezvolte, incepand cu nasterea? Nu vreau putere a lumii ci aceea a fiintarii- atomul, sinele, constienta,... numeste-o cum vrei. Religiile lumii incearca sa multumeasca pe Dumnezeu in fel si chip in sa forma originala si pura de devotiune si venerare este pentru sine. Conducatori si regi se inchinau la picioarele unor oameni care la prima vedere apareau ca ordinari. Ce ii determina sa faca asta daca nu cunostinta de sine?

Multi in lume traiesc pentru a castiga bani si putere lumeasca numai ca intr-un final sa le lepede si sa traiasca in saracie. Altii, cersetori fiind, se roaga la ceva ce este temporar si asa raman- cersetori.

Oricine are puterea sinelui in sa o risipeste pe lucruri de nimic, nu pentru cunoasterea de sine si a adevarului existentei. Daca puterea asta ar fi folosita pentru a obtine cunoasterea aceea, intreaga lume ar fi la picioarele celui ce o foloseste cum trebuie. Iata un sfat dat de un intelept unui rege: 'sinele este incantat de puterea meditatiei si se bucura de fericire extrema, in care orice placere este absorbita. Chiar si cei care inca cauta, au momente de extazie in timpul meditatiei.'

I: cum spui ca risipim puterea?

M: o risipesti in lucrui lumesti, in facandu-ti probleme despre altii, in barfa. Chiar dupa ce stand aici si primesti putere, te duci si o risipesti pe fleacuri.

Puterea asta este pentru a fi conservata, nu risipita pe diferite placeri lumesti.

Sute de oameni merg la Andanda Mai [o invatatoare locala] si ea ii hraneste somptuos. De unde are bani pentru asta daca nu din donatiile pe care le primeste. Ce face ea pentru ele- nimic! Doar sade adancita in fericirea ei. Tine minte asta- asta este puterea caii cunoasterii [Jnana Yoga]; altfel o persoana nu difera cu nimic de alta. Este puterea sinelui care le diferentiaza.

I: energia mea fluctueaza in timpul meditatiei- nu am nici un control.

M: controlul va apare cand vine vremea.

I: niciodata nu am crezut necesar sa fortez meditatia caci facand-o am constatat ca devin obosit si nemultumit. Nu pot medita daca nu imi vine.

M: daca nu esti in stare sa meditezi, recita o mantra, cuvinte sacre, continuu.

Era un criminal pe nume Vali care a omorat multi oameni. S-a intalnit cu inteleptul Narada care i-a spus sa recite numele lui Rama [care nu era inca nascut]. Vali s-a pus pe treaba si datorita recitarilor lui, absolutul s-a incarnat in forma lui Rama, pentru devotiunea lui Vali care s-a curatat de pacate prin dedicatia lui. Asta este puterea recitarii. Nimeni de aici nu suntem asa pacatosi ca Vali. Devotiunea suprema este venerarea sinelui. Prin meditatie primesti multe virtuti insa le risipesti in griji lumesti.

I: camera mea este zgomotoasa si asta influenteaza mintea. Este de ajuns sa vin aici sa meditez?

M: oriunde vrei, oricand ai ocazia, fa-o! Nu e nevoie sa vi aici. Mediteaza si sinele va fi multumit- nu ai nevoie sa mergi altundeva sa obti cunoastere; sinele iti da tot ce ai nevoie sa cunosti. In concluzie- cunoaste-ti sinele si ramai in acea cunoastere.

I: dar ce este cunoasterea, o perceptie?

M: mediteaza si sinele te va directiona. Sinele este manifestarea imanenta a spiritului- nu o limita la o forma trupeasca. Odata ce sinele renunta la trup, ce semnificatie mai are trupul? Va incepe sa se descompuna.

I: cand stau in meditatie fara ganduri, pot spune ca mintea s-a dizolvat in sine?

M: da; conditia sinelui fara trup este revelata in meditatie. Identitatea sinelui- starea de suprema fericire a lui, in absenta trupului se reveleaza in trupul pe care, paradoxal, trebuie sa-l transcendezi ca sa cunosti sinele.

I: cand meditez si sunt concentrat fara a avea un obiect anume, imi apare o granita intre 'eu' si sine. Pot observa ganduri aparand, si simt o prezenta ca si cand cineva a venit in camera fara insa sa fie vizibil.

M: chiar daca simti asta, atentia ta trebuie sa fie pe cel ce mediteaza- sinele.

I: insa mintea face ce vrea fara sa ma intrebe.

M: in procesul meditatiei obti informatii insa atentia ta/interesul trebuie sa fie adus pe sine, nu pe ce obti. Sinele apare ca nelimitat, infinit, in care personalitatea se dizolva complet.

I: cand sunt liber de ganduri simt o balanta totala fara mizerie sau fericire, doar balanta/echilibru. Este corect?

M: da, starea sinelui este asa- fara mizerii sau fericire. Asta se numeste identificarea cu supremul, cand nu te mai sti pe tine. Atata vreme cat respiri, mintea nu va inceta sa functioneze. Fii in sine, nu te incurca cu respiratia sau cu mintea- ignora mintea!

Noiembrie 17, 1979

Intrebare: Imi spui ca sunt spiritul immanent in manifestare. Cum se face ca ma gasesc in trupul asta?

M: daca esti spirit immanent, ce este acel 'eu' care se gaseste in trupul ala? Crezi ca sunt trei aici- trup, spirit immanent, si tu? Nu este altceva decat spirit dinamic care se manifesta prin 'eu sunt' si se cunoaste pe sine astfel si care actioneaza in lume fie ca letargic, activ ori neutru- astea-s calitatile lui.

I: cine sunt eu?

M: da-ti ce nume vrei, nu are importanta, caci numele nu inseamna nimic in afara afacerilor lumesti ce includ comunicarea.

Daca accepti ca ai fost nascut ca adevar incontestabil, atunci esti o persoana traind intr-o lume reala. Dar daca investighezi cu atentie vei gasi ca nasterea nu este fapt, ca este doar o iluzie. Iar daca este asa, atunci existenta ta in trup este de asemenea iluzorie odata cu cea a lumii. De aceea investigheaza!

Mi s-a spus ca am fost nascut dar eu nu am experienta asta; asta este informatie auzita de la altii. Experienta/cunostiinta mea directa este ca 'eu sunt' apare dintr-odata, spontan. Priveste mai de aproape si vezi ca nu este legatura intre ce auzi de la altii si ce experimentezi tu factual.

Cand ideea de nastere este refuzata, semnificatia ideilor de spirit si de lume, si a oricaror altora este vazuta ca fals. Ce activitati sunt posibile aici?

I: orice fel, care le doresti.

M: trebuie sa meditezi, sa contemplezi lucrurile astea, nu le poti rezolva prin vorbe/afirmatii gratuite; contempleaza! Lumea se prinde in anumite discipline fara a incerca sa se uite la cauza primordala, la fapte. Daca o fac, raman blocati in tacere. Nu iti spun astea ca sa te fac sa te simti prost ci ca

sa te indemn sa privesti faptele- nu am decat respect pentru tine. Insa pot spune ca nu ai inteles inca pe deplin cine esti, prezenta/fiinta ta. Daca ai fi inteles, orice cuvânt ar fi inutil.

I: nu ma indoiesc si nu caut aprobarea ta pentru ca nu am facut nici o afirmatie.

M: nici nu m-am gandit ca ai venit aici pentru o astfel de aprobare pentru rezultatele tale.

'Eu sunt' este o calitate, un atribut ce indica fiintarea dar sinele nu este un atribut. Ca sa sti acel sine absolut, nu ai nevoie de nici o cunoastinta lumeasca; cuvintele nu il pot ajunge. Insa pentru a mentine fiinta si cunoasterea, cuvintele si cunoastinta lumeasca este necesara.⁶⁵

I: da, stiu- era un timp in care doream sa cunosc pana cand am ajuns sa vad ca eu eram deja acea cunoastere.

M: viata s-a intrupat si in viata asta se intampla tot jocul asta iluzoriu/ireal inasa daca cineva ma intreaba ce este, ii spun ca este jocul lui Dumnezeu care a inceput din cauza vietii, odata cu ea si care cuprinde totul. Care este cauza a miliardelor de sori, luni si stele? Tot praful si gunoiul de pe suprafata pamantului in combinatie cu apa si aerul se transforma in gaz, din care apare lumina. Gazul rezulta din hrana pe care o consumi. Cand se aprinde, lumina lui 'eu sunt' apare. Nu este cel ce iti vorbeste, produsul gazului rezultat din hrana si apa?

Flacara cunoasterii este sustinuta de gazul hranei. Cunoasterea este ca gustul dulcetii fara a avea o limba, cel mai subtil, mai subtil decat spatiul.

⁶⁵ Nu este o contradictie aici ci mai mult un paradox aparent- cunoasterea este conditionata de existenta unui cunosctor, incarnat, dotat cu inteligenta si memorie, care inasa sunt temporare. Ceea ce suntem cu adevarat nu are nevoie de cunoastere; doar iluzoriul are nevoie si cunoasterea se face prin identificarea si eliminarea falsului care include dizolvarea cunosctorului in adevarul absolut.

Noiembrie 18, 1979

Maharaj: Principiul dumnezeiesc din trup face trupul irelevant⁶⁶. Cat timp esti in viata, fa cunostinta cu acest principiu, fii una cu el caci trupul nu va fi cu tine mereu.

constienta este reflectia nelimitatului absolut si depinde de trup. Ințelege lucrul asta. Cat suntem in viata, constienta este totul inșă nu uita ca este perisabila.

Hrana pe care o consumam dispare ca refuz in 24 de ore inșă nu si principiul care locuieste in noi. V-ati gandit pentru ce ati venit aici? Sunteti trup? Aflati ce sunteti; investigati cu toata seriozitatea! Numai dupa aia veniti sa ma ascultati. Aici si acum, cat aveti trupul, gasiti ce sunteti. Ce intelegeti prin spiritualitate si ce faceti in numele ei?

Mancati si beti si eliminati materie fecala si urina; la fel trebuie sa va descotorositi de trup. Nu uitati ca hrana este delicioasa cand o mancati inșă dupa aceea, cand devine materie fecala, pute.

Spiritul acela dumnezeiesc care locuieste in trup, il face sa dam semnificatie trupului. Daca spiritul dumnezeiesc paraseste trupul, trupul devine materie fecala. De ce sunteti atat de preocupati de trupul asta care va deveni ingrasamant?

Prietenia si armonia cu alti oamnei, pe care o pretuiti atata, dureaza doar atat vreme cat mintile sunt pe aceeasi lungime de unda. Cand disputele apar, mintea este deranjata si prietenia se termina.

I: ce este abstinenta?

M: abstinenta inseamna a intelege si arunca afara tot ce nu iti este de folos. Ințelegi ce acest 'eu sunt' este si ce este principiul inainte de venirea in trup- sinele, care nu este trup.

⁶⁶Trupul este templul lui Dumnezeu'- pe buna dreptate, caci este irational a-ti aroga trupul ca proprietate cand nu esti tu cel care l-a creat, nu ii procuri tu cele necesare functionarii, si nici nu ii dirijezi functionarea. Gandul 'trupul meu', este un impostor, desi acceptat ca 'negustor cinstit' in viata de zi cu zi in lume. Inșă aici nu este vorba despre lume ci despre adevar/realitate.

Era un musulman care obisnuia sa ma viziteze zilnic in tutungeria mea. Intr-o zi a venit cu o stire cum ca sunt o gramada de probleme serioase in lume, intrebandu-ma ce e de facut. I-am spus: 'investigheaza cauza nasterii si aplica cauza asta ca un medicament la toate grijile si mizerile pe care le vezi in lume. Venereaza cauza.' Dupa ce m-a ascultat, a inceput sa danseze. Intreaba creatorul trupului care este antidotul mizeriei. Ce pot face doctorii? Intreaba creatorul mai bine. Faci tu asta?

I: incerc, cu binecuvantarea ta.

M: ce binecuvantare speciala astepti- este deja data inainte sa o ceri; este deja in tine- este ce esti. Gaseste cum s-a intamplat ca trupul ala sa apara, care este cauza? In lume sunt miliarde de statui numite trupuri omenesti, fiecare cu o fata diferita. Gaseste cine a facut imaginile astea si din ce sunt ele facute- este creatorul prezent sau nu in lucrarea lui?

Decembrie 28, 1979

Intrebare: Ce gandesti despre variatele religii ale lumii?

M: nu ma preocupa religiile lumii caci au fost create de oameni. Ce au ele de oferit- putina satisfactie si o gramada de ura, neliniste, invidie si separare. Omul se autoflageleaza prin conceptele imaginare create in forma de religii. Fiecare natiune are mai multe religii- toate in final sunt rezultatul jocului elementelor esentiale. Fiecare persoana este prinsa in plasa propriilor concepte si prejudecati, pe care vrea sa le imparta cu altii ignorand necesitatea de a porni de la a se cunoaste pe sine ca fundament al tuturor ideilor pe care le promoveaza altora.

I: a fost Hitler un produs al gandirii proprii ori al hranei esentiale?

M: a fost produsul elementelor esentiale [aer, apa, pamant, foc si eter/spatiu] si nu trebuie personalizat ca forma. Tot ce percepi este rezultatul celor cinci elemente esentiale.

I: cum distingi tu intre un intelept si un Hitler; care este sursa lor?

M: nu ma preocupa astfel de distinctii. Din 3-4 ingrediente, un bucatar poate face diferite mancaruri, cu gusturi distincte dar in esenta ele provin din aceleasi materiale. Deci daca ma intrebi de unde vine mancarea asta, ce pot sa-ti zic altceva decat ca este un amestec al acelor ingrediente.

I: India are milioane de oameni opresati. Unii din noi vrem sa ajutam insa invatatorii ne spun sa ne vedem de ale noastre.

M: totul este in continua transformare/schimbare. Cei care au capacitatea de a imbunatatii conditiile nu sunt altceva decat o combinatie a celor cinci elemente asa ca unde se pune problema meritului personal aici? Totul este parte a acestei combinatii de elemente esentiale.

I: cine este creatorul acestor cinci elemente?

M: tu! la seama la cum trupul tau a aparut mergand inapoi milioane de ani si apoi ajungand la trupul asta de care te preocupi. Esti trup, minte si constienta- uita-te sa vezi care este temporal si care permanent si neschimbator- asta-i tot ce ai de facut.

I: inteleg pe deplin ca la fel cum trupul asta a aparut, va si dispere insa trebuie sa fie ceva neschimbator si permanent; cum il gasesc?

M: uite, ai un pic de apa intr-un vas, pe care o torni in ocean- care parte din ocean este interesata sa stie ca i s-a adaugat ceva apa? Cum sti care parte este separata? constienta asta care o crezi personala, se uneste cu constienta universala.

I: cat timp sunt in trupul generator de constienta, cum pot cunoaste starea ultima?

M: cand constienta este universala, cine este cel ce vrea sa stie? Multi dintre voi, mai ales occidentalii simt ca nu raspund la obiect- asa vezi si tu?

I: nu, raspunsurile tale sunt precis ce am nevoie sa stiu si de multe ori imi dau seama ca mai bine as fi tacut decat sa intreb prosteste.

M: raspunsul ideal trebuie sa tinteasca a gasi cine este cel care doreste fericirea, suferind mizerie- asta este ghidul meu.

I: unele denominatii crestine accentueaza pe ideea ca daca urmezi fidel invatatura biblica, te inalti la cer fara sa fi inmormantat. Am fost convins de asta mai ales ca am avut odata un guru care disparea din fata noastra numai ca sa apara altundeva, departe. Ma gandeam ca asta este important. Acum insa imi dau seama de ridicolul ideii.

M: in lume se pot intampla tot felul de miracole- in timp au fost tot felul de fiinte puternice care prin ascetismul lor au facut miracole. Unde sunt acum? Daca esti limpede in intelegerea naturii tale reale, nu te-ai stradui sa obti puteri din astea miraculoase dar temporare.

I: multi occidentali vin aici in speranta de a deveni intelepti si astfel sa li se imbunatateasca viata- asta-i ce cauta.

M: lasa-i sa vina, fiecare cu ideile lor. In final vor intelege ca toata stradania este inutila caci nu poti pastra nimic sau sa controlezi ceva.

I: este posibil sa transcend constienta asta a mea?

M: la ce folos- esti tu cel care a initiat-o ori dorit-o? Daca nu, de ce te complaci in ideea de control?

I: sunt profund recunoscător pentru răspunsurile tale, întodeauna drepte și folositoare. Pacat că avem tendința să cautăm să le organizăm într-un sistem și să ne pierdem în concepte care produc confuzie când miercuri ne spui că roșu este negru iar vineri că roșu este alb, deși răspunsul este corect la timpul acela pentru că schimbă perspectiva celui ce întreabă.

M: ca un actor ce joacă roluri diferite.

Ianuarie 1, 1980

Maharaj: De îndată ce nemanifestul se manifestă, apare dualitatea și înlantuirea timpului. Tu crezi că îți vorbesc personal însă eu vorbesc întregii manifestări, nu unui individ, care nu este decât produsul imaginației.

Tu ești ginecolog- te ocupi de nașteri și medicină. Ce într-adevăr se naște sunt cele cinci elemente. Când pruncul are doi ani, mama îi anunță existența spunându-i 'tu ești fetita mea, eu sunt mama ta' și altele. Până atunci copilul doar reacționează natural. Cunoașterea ulterioară se bazează pe cuvinte, un cuvânt legându-se de altul și dând înțelesuri.

Când o persoană este operată și se dă un anestezic total; când se trezește, unul parțial pentru durere și apoi ceva medicamente care să-i stimuleze apetitul. Ceea ce aduce fatul pe lume este tot un fel de medicament însă unul natural, făcut din cele cinci elemente, ca toată manifestarea. Atunci te întreb- unde ești cu acel individ separat/distinct, cu ce te poți lauda?⁶⁷

I: care este scopul vieții?

M: acela de a te vedea așa cum ești, în adevărata ta natură.

⁶⁷ "Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt care locuiește în voi și pe care l-ați primit de la Dumnezeu? Și ca voi nu sunteți ai voștri?" și mai spune Sf. Pavel: "Căci cine te face deosebit? Ce lucru ai pe care să nu-l fi primit? Și dacă l-ai primit, de ce te lauzi că și cum nu l-ai fi primit?"

I: cum se poate ajunge acolo?

M: incepi prin repetitia unei mantr si dedicatie; prin grija deosebita pe care o dai oricarui lucru important pentru tine. Este o chestiune de dorinta acerba.

I: deci ca si cautator trebuie sa fac un efort pentru a obtine ce doresc?

M: sigur, ai nevoie sa doresti ca si cautator- de aici incepe cautarea, cand intelegi ca adevarul este dincolo de universul material. In faza initiala cautatorul este alipit de trupul-minte in sa cand inceteaza a se identifica cu el, trece la faza urmatoare ajungand sa fie convins ca este constienta vietii. Intr-un final renunta a se indentifica chiar si cu viata caci intelege ca a fi viu depinde de hrana si ca este temporara⁶⁸.

I: care este valoare repetarii unor cuvinte la nesfarsit [mantra] si cum se face?

M: prin repetarea mantrei in concentratie asupra cuvintelor, mintea se purifica devenind un receptacul pur, capabil de a primi intelegerea ce e sa vina facand mintea sa dispara, inghitita in realitate. Dar ce se intampla de obicei este ca incepi mantra si nu dupa mult timp te intrebi daca ceaiul este gata, ori suna telefonul, etc.

I: atunci cum sa scap de obligatiile profesionale, caci pacientii mei ma suna dupa nevoile lor, nu dupa programul meu, si trebuie sa raspund.

M: fii hotarat in ce doresti cu adevarat- daca nu iti pasa de ce se intampla cu trupul, daca esti pe deplin hotarat, trebuie sa se intample in sa daca vrei ceva de la lumea materiala, este imposibil. Daca vrei adevarul, aminteste-ti

⁶⁸Desi pare logic, asta este un adevar relativ caci privind la fapte, tot ce sti este ca existit, 'aici si acum'. Este memoria trecutului si proiectia viitorului care iti spun ca trupul se degradeaza si ca va dispere. Renuntand la memorie si la anticipatii, traiesti ca o pasare in zbor, pe aripile sale, nelasand urme pentru memorie. Totul apare si dispere spontan, in esenta devenind una in bazaitul necontenint al vietii care esti. Tu esti bazaiala, detaliile sunt a lui Dumnezeu.

asta si mediteaza. Este vorba de puterea fiintei- majoritatea nu isi fac timp pentru o mantra sau o alta disciplina spirituala. Telul ultim este sa-ti uiti individualitatea.

I: asta inseamna sa uiti de lume si sa o respingi?

M: intrebarea cheie este- cine uita si respinge?! Conceptia este rezultatul semintei primordiale a universului.

I: inainte ca sa devina un intelept, Babaji s-a sustinut pe sine datorita unei abilitati proprii pe care a dobandit-o prin efortul sau?

M: abilitatea nu este dobandita de catre nimeni- este ceva ce se intampla in natura, in lumea asta materiala. Nu exista motiv sau lege, orice se poate intampla, miracole se intampla. Fiintarea s-a lipit de trup, nu s-a unit cu el, este independenta de el. In spiritualitatea hindusa sunt doua entitati care au fost martorele creatiei si distrugerii a nenumarate universuri. De indata ce conceptia a aparut si filmul a fost creat, viitorul a fost inregistrat si asta a fost destinul lor. Nu exista motiv; totul doar se intampla, ca un miracol natural.

I: discipolii omului asta- Babaji, spun ca de secole apare si dispare in Himalaya. Inteleg ca tu sugerezi ca omul trebuie sa fi avut abilitatea asta prin nastere ori ca a invatat-o cumva inainte de a deveni un intelept. Dupa aceea nu a mai avut nevoie sa mentina trupul.

M: stiu ca prezenta asta este limitata in timp, asa ca la ce bun sa ma preocupe ce fac altii? La ce bun pentru oricine altul sa-si piarda timpul cu viata altuia cand orice a aparut, are un sfarsit, disparand inapoi in sursa din care a iesit.

I: cand atingi intelepciunea, mai ai vreun folos din invatatura yoghina?

M: mijlocul prin care atingi intelepciunea, dispare. Cand te inteapa o insecta rea, ai mancarime si discomfort care dupa o vreme trec. Mancarimea si discomfortul vietii este cauzata de acea farimitura de simtire a existentei ca individ, cauza a tuturor problemelor. Cand ajungi convins ca nu esti acel individ, toate problemele dispar. Atunci nu mai ai nevoie de nimic- mantras ori practici spirituale, ca meditatie,... Daca intelegi ce iti spun aici, nu ai nevoie de nici o practica, de facut ceva anume cu un scop, si poti face ce vrei⁶⁹.

Ianuarie 2 , 1980

Intrebare: In nemanifestare, in constienta impersonala, 'eu sunt' devine absolut insa in constienta personala, care este limitata in timp, cel care stie aceasta constienta nu poate fi ea, constienta personala. Inteleptul se gaseste in acea stare inainte de orice cunoastere.

M: de unde vi si cine te-a trimis aici?

I: sunt din Australia; am mai fost aici, acum trei ani pentru cateva zile.

M: ti-a folosit la ceva venirea aici?

I: da, ceva s-a schimbat.

M: tu vi aici pentru cunostinta insa esti pregatit sa accepti viata fara trup?

I: da, insa cum ar arata asta?

M: viata fara trup este neschimbatoare; cea in trup este schimbatoare si temporara. Adevaratul tau sine nu este constient de starea de veghe sau somn. Problema este ca oamenii nu accepta pe deplin ca trupul, respiratia

⁶⁹ Ca sa 'faci ce vrei', trebuie sa ai un trup care face...ce vrei... Vezi nota de subsol anterioara- #31, referitoare la ideea 'fa ce vrei' pentru cel care a realizat adevarul.

si constienta personala sunt schimbatoare si limitate in timp, ca nasterea si moartea lor sunt evenimente nesemnificative care se petrec intr-o stare neschimbatoare si permanenta. In final, constienta personala va dispere si ideea de cale de urmat nu va avea nici o semnificatie. La sfarsitul vietii nu exista apel- trebuie sa iesi. Intelege ca viata este o calatorie cu un bilet numai dus, nu si intors, si ca, calatoria trebuie sa ajunga la un final. Tu esti doar martorul ei, nu calatorul- detaseaza-te de calator⁷⁰.

I: se spune ca dupa moarte, constienta continua sa fie, cumva.

M: e doar o idee imaginativa. In fapt, nimeni nu traieste experienta nasterii sau a mortii.

I: dar cum se intampla astea?

M: visezi, nu?! Esti prezent si in visele tale ca cineva diferit, in timp si spatiu care apare real insa visul se termina si totul se sfarseste.

I: de ce m-am bagat in constienta asta personala a trupului?

M: dormi fara griji in patul tau cald si confortabil. De ce atunci te incurci cu vise in care te zbati sa respiri si sa traiesti, in cosmaruri? Toata manifestarea asta este doar un vis al nemanifestarii, fara sa se intample cu adevarat. Asta care ne face sa credem ca existam dar in final ne intoarcem la starea initiala/originala. Cel ce stie asta [ca viseaza] nu se teme de continutul visului.

I: pot spune ca inteleptul se distinge prin anumite caracteristici spontane si observabile, ca de exemplu compasiune?

⁷⁰Nu este asta intregul scop al vietii spirituale- detasarea de atasamentul fata de vehicul/trup?! Vehiculul este pe pilot automat pana la o anumita varsta, cand gradual apare ideea de control si de pilotaj manual, si odata cu ea ideea de a face vehiculul mare. Cand vehiculul se uzeaza si devine rabla, si odata cu el, ideea de maretie, se trece din nou la pilot automat si, pentru putini, incepe efortul de detasare.

M: ce anume inseamna compasiune pentru tine?

I: in fiecare zi intalnesti oameni si incerci sa le transmiti invatatura ta-
pentru ce efortul asta?

M: compasiunea asta nu este pentru persoana ci pentru fiinta care s-a
inchis pe sine identificandu-se cu un numar de indivizi.

I: este compasiunea asta rezultatul unei relatii intre constienta personala si
adevarul absolut?

M: precis in momentul in care nemanifestul devine manifest, compasiunea
asta si motivul ei se nasc spontan.

I: inteleg- cand inteleptul moare, starea lui nu este conditionata si
compasiunea nu moare cu trupul. Pot spune ca se reincarneaaza/ce se
intampla cu compasiunea care dispare?

M: intreaga lume manifesta este expresia clara a spontaneitatii
compasiunii dar asta nu este inteles de omul de rand. Inainte ca pruncul sa
se nasca, sanii mamei produc lapte si odata cu asta, compasiunea se naste.

I: la ce ma gandeam este ca dupa moarte ramane dorinta potentiala
pentru intelept ca sa se reincarneze.

M: ideea asta de continuitate prin carne este gresita. Cand esti pe deplin
lamurit, vezi ca fara tine nici macar cele cinci elemente esentiale nu au
substanta. Invatatura care vi-o dau acum este ca hrana pentru bebelasi dar
cand intelegi pe deplin vei vedea ca fiinta ta sustine intregul univers. Fiinta
nu are valoare, nu aduce nimic decat necaz si mizerie, este muritoare dar
in acelasi timp este suportul intregului univers, in fiecare forma de viata,
cat de minuscula. constienta personala ia tot felul de forme insa natura
adevarata este in sine neschimbatoare, intreaga. Tu cunosti natura umana
si constienta personala. Ce altceva iti mai trebuie?

I: doresc se trec peste cunoasterea asta.

M: nu ai unde sa mergi- inainte de ea sau dincolo de ea. Omul crede ca poate sa treaca de la o stare la alta insa nu este trecere- ce este, este.

I: doresc sa scap de atasamentele astea false, de obiceiul identificarii de sine.

M: asta-i baiul, crezand si avand tot felul de misconceptii. Toate conceptele sunt miscari in constienta personala si cand asta dispare, si miscarile acelea dispar. Tu esti deja in starea aceea, nu ai nimic de realizat. Daca sti asta, totul este nesemnificativ, fara valoare.

I: as mai vrea sa stiu despre... *urmeaza chestiuni de religie hindusa irelevante intentiei generale ale traducerii*⁷¹.

M: eu imi pun baza in starea originala in care nu sunt constient ca exist ca trup; trupul a venit in lume insa cunoscandu-i natura, nu ma astept la nimic de la el. Cand esti total absorbit in meditatie sunetul acela fara sunet pe care il asculți in tine, te poate imbata o vreme pana cand atentia se muta la altceva.

Cand trupul moare, constienta personala se uneste cu cea impersonal-universala care insa, ca aspect cunoscator al fiintarii, nu este total real.⁷²

⁷¹ Desi... un aspect oarecum demn de dezvoltat... explicatia lui Maharaj [despre Brah-ma- 'eu sunt prezent'} se refera la sunetul primordial care iti da impresia falsa ca existi. Intr-adevar, daca sezi in tacere completa si te concentrezi in sine, poti auzi un zgomot de fond neintrerupt, peste care se suprapun toate senzatiile, gandurile, sentimentele, imaginile ce apar in constienta. S-ar putea spune ca acest tinnitus este bazaitul vietii care nu poate fi negata daca nu este facuta un accesoriu al ideii de persoana muritoare ['eu aud sunetul pentru ca am urechi'].

⁷² Aici lucrurile devin cumva complicate, confuze si contradictorii ideii ca fiintarea si cunostiinta ei nu sunt doua lucruri diferite. Maharaj aici leaga ideea cunoasterii de un obiect, facand fiintarea obiectul ei, si separand-o de ea. Pe de alta parte, adevarul absolut/realitatea, care nu poate sa nu fie, nu are nevoie sa stie ca este ci simplu ESTE. O explicatie rationala nu mai este posibila pentru mintea care a ajuns al punctul ei terminus. Intelegerea fiintarii se face dincolo de minte, in contemplatia fiintarii.

Ianuarie 3, 1980

Maharaj: In momentul in care sentimentul fiintarii apare, odata cu el apare si sentimentul dualitatii/separarii. Lumea, asa zisa materiala, este plina de miscare/transformare prin care nenumarate forme sunt create si distruse necontenit. constienta are o natura universala, la fel ca spatiul. constienta personala este o experienta foarte restransa insa natura ei este in esenta la fel cu cea impersonala/universala- la fel ca spatiul.⁷³

Imaginatia si memoria creeaza un trup si o personalitate care limiteaza constienta in mod artificial/iluzoriu, prin identificarea cu ele.

I: ce cauzeaza aparitia fiintarii?

M: la fel cum visul nu are cauza, nici fiintarea nu are. Visul nu poate fi explicat logic din perspectiva cauzalitatii.

Ce vezi tu in lume este exact ca imaginile de pe un ecran de TV.

Pe cine numesti tu 'parinte'? Doua forme fizice; daca dispar, spui ca nu mai ai parinti. Ceea ce m-a facut sa apar fara cunostinta mea, sunt parintii- asta-i radacina.

Doar pentru ca sunt pot sa vad lumea si sa imi inchipui un dumnezeu; de aceea, Dumnezeu este pentru ca eu sunt si daca eu nu sunt, nici Dumnezeu nu mai este. Iti dau o mantra pe care sa o repeti mereu- 'eu sunt Dumnezeu, nu este Dumnezeu fara mine/daca eu nu sunt'. Cand devi

⁷³ constienta, in definitia mea, este aspectul de cunoastere a vietii, al fiintarii. Nu are sens a o face 'personala' pentru ca nu este posesia unei persoane conceptuale/iluzorii. La fel cum spatiul intr-o camera nu difera cu nimic de spatiul infinit in afara camerei si nu este constrans ori sub controlul zidurilor [orice idee de constrangere fiind doar o abstractie a mintii], nici constienta 'personala' nu difera cu nimic de adevaratul inteles al constientei, ca acel impersonal 'sunt'. 'Eu sunt' a fost dintotdeauna doar 'sunt', 'eu' fiind doar abstractia care impune ziduri imaginare spatiului fiintarii, a lui 'sunt/exist'. Existenta inceteaza sa fie un atribut si devine un substantiv de sine statator si absolut, lipsit de attribute [care nu sunt decat 'inflorituri intelectuale' ce produc confuzie in intelect- un fel de 'aflare-n treaba' a mintii...]

pe deplin stabilit in intelegerea vorbelor astora, orice nu este important, se va elimina pentru tine.⁷⁴ Un pas mai incolo: ti-am zis sa spui 'eu sunt Dumnezeu' dar nu te agata de cuvinte; treci dincolo de ele- acela este Dumnezeul care esti, nu cuvintele.

Postasul vine sa aduca corespondenta- el poate fi un om mic insa pe deplin constient ca reprezinta guvernul. Sentimentul 'eu sunt' este inregistrarea prezentei lui Dumnezeu.

Intrebarea initiala a fost despre cum sa mergi dincolo de constienta asta personala/temporara, care este singurul capital pe care il avem si de aceea atat de important.

I: inca nu i-am dat de capat intrebarii asteia.

M: din cauza ca identificarea cu trupul este asa de puternica- nu e usor sa o abandonezi.

I: invata-ma o smecherie ca sa abandonez obiceiul asta prost.

M: singura cale este practica continuua- mediteaza si gandeste la ce ti-am spus. In timp, limitele autoimpuse vor dispere si sentimentul separarii de asemenea. Este un efort de lunga durata care implica ca prin meditatie/contemplatie, firea materiala iti este absorbita in fiintarea nemateriala. Prin asta vei ajunge sa cunosti pe cel ce cunoaste fiintarea. Eu sunt cel ce cunoaste constienta personala- nu pot sa cunosc decat ceea ce nu sunt. Asta o vei intelege doar prin meditatie adanca si continuua. Chiar cand spui ca esti convins ca tu esti cel ce cunoaste constienta personala, care nu esti tu, inca apare o subtila identificare cu trupul care te

⁷⁴ Pentru ca adictia la gandirea inutila/nenecesara va fi vazuta pentru ce este si incetezi sa dai curs procesarii gandurilor si fanteziilor care rasar in constienta. Mintea/capacitatea de a gandi, va deveni supusa si isi va indeplini rolul ei original- acela de a avea grija de trup, intelegand ca trupul-minte este a lui Dumnezeu, nu 'al meu'. 'Eu sunt Dumnezeu, nu este Dumnezeu fara mine' devine atunci 'Dumnezeu este tot ceea ce este, eu- doar o idee in Dumnezeu'. Si atunci crestinul poate zice impreuna cu Pavel "Am fost răstignit împreună cu Hristos și trăiesc..., dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine."

face sa simti ca ti se intampla ceva pozitiv, ca ai castigat un anumit nivel de intelegere, si asta te face fericit. Intelegerea asta a alungat ignoranta dar dupa un timp si intelegerea va dispere si doar tu vei ramane.

Da-ti atentia sunetului tacut- doar prin el se poate auzi sunetul actual.⁷⁵

I: este Dumnezeu echivalentul existentei nemateriale?

M: Dumnezeu este sunetul tacut, fara sunet ce se gaseste in existenta materiala [pentru ca noi doar despre asta vorbim si cu asta suntem preocupati]? Existenta nemateriala nu poate vorbi.

Ianuarie 5, 1980

Maharaj: Lumea nu ma crede cand le spun ca nu se cunosc pe sine insisi- v-ati lasat dusi de nas acceptand falsul ca adevar. Identificandu-va cu trupul, ati pierdut acea cunoastere originala.

I: despre cine vorbesti?

M: cine intreaba?

I: din moment ce existenta individului depinde de trup, cum poti spune ca trupul nu are importanta?

M: nu trupul e problema ci importanta data individualitatii. constienta trupului exista atata timp cat trupul este in viata. Ganditi ca odata cu moartea trupului moare si constienta- nu, ea devine una cu constienta universala.

constienta asta pe care o pretuim atat si vrem sa o pastram cu orice pret in veci, depinde de trup si este conditionata de limita de viata individuala.

⁷⁵ Vezi nota 52 despre tinnitus.

Subiectul este necesar separat de obiectul pe care il percepe. Trupul trebuie sa dispara, indiferent de dorinta contrara. Sinele se uneste cu fiintarea absoluta/universala. Acest sine este total diferit de ce iti imaginezi- eu ma adresez ascultatorului real nu celui ce ascultatorul se crede a fi [persoanei]. In lume sunt tot felul de cunostiinte insa doar una singura este adevarata- cunoasterea de sine.

I: eu, datorita experientelor mele, am avut vizite si indrumare de la multi sfinti. Spui in cartea ta ca primim ajutor de la diferite persoane. Cine sunt acestia care ne ajuta?

M: sunt produsele constientei tale, nu separati de tine.

I: deci afirmatia din carte nu a fost completa?

M: afirmatia aceea a fost un raspuns pentru o anumita persoana la momentul acela. Ce ti-am spus tie este raspunsul de acum pentru tine.

I: ce sa fac, sa ignor sau sa fiu receptiv? Este dificil sa imi dau toata atentia invatatorului si sa ignor restul. Este important sa meditez asupra invatatorului?

M: daca indrumarea acelor asa zisi sfinti este acceptabila pentru tine, accept-o. Daca apare viziunea unui dumnezeu imens al carui cap atinge cerul dar tu nu esti, ce se alege de viziune? Nu iti spun ce nu ar trebui sa faci sau nu- doar fii tu insuti, fundatia a tot si toate. Cauti sfat in functie de intelegerea pe care o ai si de scopul tau.

Prin sfatul sau, invatatorul meu m-a dus la starea de dinainte de orice conditionare si experienta. Cel adancit in sunetul fara sunet primordial este inaintea sunetului acela. Tu ai atins o stare unde aceste lucruri se intampla, insa nu uita ca tu esti dincolo de orice stare.

Ai meditatiile astea minunate, cum spui. Daca persisti in a te asocia cu mine, vei pierde totul.

Ianuarie 11, 1980

Maharaj: Inainte de cele 9 luni in pantecele mamei, care mi-a fost situatia? Nu pot spune insa am ajuns la concluzia ca gestatia mea a fost rezultatul unei intelegeri intre un barbat si o femeie. Extazul pe care l-au savurat cei doi apare acum in forma asta de constienta personala. Cum poti sa iei asta in socoteala- vezi irelevanta informatiei asteia; nu poti gasi adevarul aici. Ai ajuns la un punct unde e nevoie de gandire intrebandu-te 'poate ceea ce depinde de trup sa fie adevarat'? Existenta constientei asteia de sine, personala, are nevoie de trup ca sa fie.

I: ce rol are trupul pentru cel ce este inainte de conceptia lui?

M: trupul este forma hranei, care este memoria existentei, a constientei dragostei de a fi. Cunostiinta asta este extrem de rara; cu ea poti merge peste tot, vorbind oamenilor care te vor venera si iti vor da bani si bunuri materiale, daca asta iti pui in minte.

I: eu nu doresc asta.

M: din punctul meu de vedere tu esti nimic, nu ai identitate. Dar daca crezi ca ai, mergi in lume cu informatia asta pe care ai auzit-o de la mine. Iluzia originala, care este fara cuvinte nu poti sa o inlaturi- poti insa inlatura toate iluziile posterioare, dar nu pe cea originala care continua. Vezi iarba crescand, apa curgand in rauri, valuri pe ocean, etc. Asta este iluzia Maya, originala si nu o poti opri; nu are culoare sau forma, si nu o poti pricepe. La ce iti foloseste? Poti acumula averi nelimitate, cine beneficiaza de ele? Dupa moarte copiii vor folosi parte din ea, guvernul ia alta- totul e public, nepersonal. Cunostintele tale nu sunt personale ci pentru altii. Daca la vremea mortii intelegi ce esti, ca nu ai fost niciodata o persoana, este de ajuns. Nu gandi ca esti cineva, ca poti face ceva pentru tine- nu exista persoana.

Ce castigi vei incerca sa protejezi inasa nu vei avea pace deloc. Toate le vei lasa in urma spre folosinta altora, nu a ta. Acum, cat traiesti, incerca sa intelegi ce este constienta asta. Depinzi de puterea pe care hrana o da trupului, insasi esenta hranei si trupul sunt doar in constienta lui 'eu sunt'. Fiintarea ta este in tine, nu altundeva.

Ianuarie 13, 1980

Maharaj: Noi suntem cei care decidem, dupa cum credem, daca ceva este murdar ori nu. Unii folosesc excremente de mistret pentru a produce leacuri pentru anumite boli, fiind foarte efective. Ce altfel este considerat murdar, poate fi folosit ca medicament. Chiar trupul uman este facut din ce se poate numi murdarie. In cazul asta, ar mai da cineva importanta trupului?

In ce ma priveste, nu am incredere in nimic din ce mi se spune, nici macar din ce spun scripturile. Ce conteaza este doar experienta proprie. Tu vorbesti de viziuni- care este baza lor, de ce le dai credibilitate?

I: baza lor este constienta ca exist.

M: in perspectiva traditionala este un zeu care a creat lumea, unul care o mentine si unul care o distruge [Brahman, Vishnu, Shiva]. Cine este creatorul altul decat acest sens de 'eu sunt' din care toate numele astea apar? Ce este in timp, vine din fiintare- intelegi conceptul asta fundamental?

I: orice ni se intampla, trebuie sa ne abtinem sa calificam ca bun sau rau?

M: de ce mai si intrebi, ce rost au intrebari ca astea? Singurul lucru de gandit este 'cum am aparut in forma asta si cu constienta asta pe care nu le-am cerut?' Cum ii vad pe altii, pe ce baza? Asta-i 'eu sunt'- ce sunt, ceilalti sunt. Daca accepti ce spun, ce idee mai ai despre tine?

I: sinele pe care-l cunosc nu este mai real decat ce stiu despre altii; cu alte cuvinte, totul este iluzoriu.

M: ce crezi ca o sa ti se intample?

I: sper sa descopar ce este real si sa nu mai fiu limitat de cele lumesti/tranzitorii.

M: de ce? Intelegand ca ce vezi este fals, cine este acel 'eu' care cauta realul? Ai cautat un raspuns la asta? La ce concluzie ai ajuns/ce mai astepti sa se intample?

I: m-am limitat la a observa ce se intampla, fara sa anticipez sau sa sper ceva. Exista altceva in afara de natura?

M: in afara de cuvantul natura, nu este nimic de care ne putem agata. Sti cum de putem sa observam creatia; cum intelegi creatia oricui, nume si forma?

I: doar prin experienta directa- incep cu mine insumi si ma observ fara sa imi fac opinii si judecati.

M: ce observi?

I: ceea ce vine si pleaca.

M: fiinta ta observa spontan; cum iti poate asta fi de folos?

I: nu stiu insa accept ca ceea ce observ este ireal.

M: daca intelegi asta, care este scopul existentei tale?

I: este scopul trupului sa ajunga la starea dinainte de el?

M: cine intreaba asta, identifica-mi-l!

I: nu pot.

M: pai daca nu poti, de ce vorbesti?

I: vorbesc pentru ca m-ai intrebat.

M: te intreb ca sa vezi ca astfel de discutii nu duc nicaieri la nivelul asta si
daca asta-i cazul, la ce mai stai aici?

I: pentru ca nu inteleg pe deplin cum pot sa fiu nimic.

M: ceea ce se dizolva complet fiind obliterated, este obiectul observatiei.
Ceea ce este dintotdeauna nu este perceptibil. Asta este un pricipiu de
capetenie.

Cei dintre voi care ati inteles asta clar, nu mai aveti nevoie sa veniti aici.

I: inteleg intelectual insa nu pot sa si traiesc asa; inca sunt neputincios, de
aia sunt aici.

M: daca esti pe deplin convins ca orice vezi este ireal, de ce persisti in a te
agata de ireal?

I: trebuie sa apelez la credinta?

M: da, credinta este doar in principiul 'eu sunt'.

Ianuarie 14, 1980

Maharaj: Am pus toporul la radacina si nu mai am grija lastaririi. Starea mea dinaintea fetusului este starea mea adevarata. Momentul in care a aparut copilul este si momentul primei experiente a lumii. Trupul are nevoie de multa grija, de o anumita hrana. Ce este ceea ce vrei sa ingrijesti- nu fiintarea pe care incerci sa o protejezi?

I: deci ceea ce este inainte de intrupare, a devenit experienta ta constienta? Cum sti asta?

M: da, aceea este starea eterna in timp ce intruparea este temporara. Stiu ca eu sunt inainte de orice altceva; nu pot sa nu exist- adevarul absolut este un titlu dat starii mele, cea dinainte de aparitia copilariei. In acea stare nu este nimic ori cunostinta de ceva.

I: asta-i adevarat pentru oricine, unii stiu, altii nu.

M: nu exista altii in starea mea absoluta, doar eu sunt, fara cuvinte.

I: cum ai achizitionat constienta?

M: cand inghiti starea asta intrupata, ce ramane este starea aceea absoluta.

I: intr-una din scripturile hindu se spune 'sunt doar eu singur, fie ca si altii sa fie'. Te simti singur?

M: acea propozitie a aparut odata cu intruparea si cu ea sentimentul 'sunt singur' dorind sa devina multi. Eu resping invataturile astea profunde pentru ca nu ma ating. Filozofiile de genul asta nu sunt decat ignoranta mascata ca profunzime. Starile intruparii sunt pline de emotie si neadevar.

Eu sunt necreat, neobiectiv- ceea ce se intampla in intrupare este iluzia perpetua Maya.

I: traitorul evenimentelor este un obiect care se considera ca subiect; in fond nu exista traitor.

M: afirmi asta teoretic sau o sti actual?

I: actual- ma tot uit peste tot sa gasesc acel 'eu' si nu pot sa dau de el.

M: ai convigerea asta ferma tot timpul?

I: da.

M: cuvantul 'eu' nu este dar intruparea este.

I: ne spuneai ca doar falsul doreste sa continue. Aici inca simt sentimentul de 'eu'.

M: sentimentul 'eu sunt' este mereu prezent; doar cand se identifica cu trupul se numeste 'ego'.

I: sti cumva ce m-a adus aici, la tine?

M: dorinta de a confirma ca ce gandesti si spui este corect. Cei care vin aici cred despre ei ca stiu ceva dar eu inteleg ca nu stiu absolut nimic [ca altfel nu ar veni aici]. De aia le spun sa sada si sa asculte- spontan/automatic, toate indoielile le sunt inlaturate.

Lumea aduce tot felul de fleacuri- casa mi-e plina de ele. Eu nu le apartin, eu sunt separat. Cineva mi-a adus covorul asta scump- nu-i al meu, eu il folosesc doar. La fel, in taramul lumesc, trupul asta este folosit si cunoscut insa nu este al meu, nu este eu.

Stiinta asta a intruparii a aparut in mine si va dispere. Cel care observa aparitia si disparitia intruparii, vede fara ochi; acest martor nu este legat de afacerile ce se intampla in taramul asta al intruparii, a lui 'eu sunt'. Intreaga lume este trupul intruparii, jocul ei. Ia ca exemplu ecranul TV care prezinta tot felul de scene. Vezi pietre, copaci, ori un ocean, dar totul este doar un joc de lumini. La fel, lumea manifesta este jocul intruparii. Pe ecran, cine joaca rolul omului, a pietrei, copacului, muntelui, etc? Numai lumina. Intelegand asta, cand sezi in liniste, realizezi ca in celula trupului, sunt multe universuri ce se manifesta in joc.

De ce respect eu strainii? Pentru ca sunt foarte seriosi- ceea ce urmaresc, duc la bun sfarsit. Dar ei nu apartin Europei sau altui continent- sunt produsul jocului celor cinci elemente.⁷⁶

Nu pot fi surprins de orice miracol caci nu ma preocupa decat cele trei din mine- primul, ca sunt in stare sa vad o lume; al doilea, ca lumea care o vad este de fapt continuta in punctul asta infim de constienta care sunt; si al treilea, ca fiinta/constienta asta a aparut din starea de ne-fiinta a fiintarii. Gandeste asupra acestor miracole si vezi daca te mai poate impresiona ceva.

'Orice este, esti tu' imi spunea invatatorul meu; de atunci toate intrebarile mele s-au indreptat spre inaintu. Imi face absolut sens ca eu, care traiesc experienta lumii, trebuie sa fiu inainte de ea. Cand vad ceva si spun ca inteleg, cel care a fost inainte de a lua forma asta, trebuie sa fie prezent pentru ca intelegerea sa se intample. Daca ti-e musai sa-i dai un nume, spune-i Dumnezeu sau cum vrei, numele nu au importanta. Cine a dat numele asta? Eu!

Ianuarie 16, 1980

Maharaj: Oamenii se rusineaza la ideea acestei lumi fraudulente, create din scuipat si de aceea nu vor sa expuna sau sa defileze instrumentul din

⁷⁶ Spatiu, aer, apa, pamant si foc se manifesta ca cele cinci simturi- auz, vaz, miros, pipait, gust, prin care lumea este cunoscuta ca spatiu, aer, apa, pamant si foc.

care scupaitul a fost ejaculat. Considerand aspectul asta, cum poti sa te mandresti cu ce esti, de unde infumurarea asta a unui ego? Ce stare de lucruri deplorabila! De unde emanezi si incotro te indrepti?

I: din nimic inspre niciunde...

M: te-ai gandit daca ai vrea sa mai ramai doua saptamani?

I: fara indoiala ca da.

M: parerea de sine iti va fi expusa aici- esti pregatit pentru asta?

I: nu am nimic de ascuns- nu mi-ai spus sa stau si sa lupt?

M: eu observ lumea manifesta prin telescop. Aici, in observatie, nu are ce cauta credinta/parerea sau speculatia.

I: de ce spui 'eu/eu sunt/am fost',...?

M: ce spun este observat prin telescop.

I: care este statutul tau cand inlaturi telescopul?

M: cand nu sti ca esti, aceea este starea ta adevarata. Imbibat de cunostinta, doresti sa faci ceva care sa-ti aduca profit. Eu sunt cel nemanifestat care se manifesta ca forma si trup care este intreaga lume. Nu stiu cum te identifici tu pe tine- probabil presupui ca sti ceva insa cu asta vrei doar sa iti mangai ego-ul.

I: este nevoie sa renunti la toata cunostiinta?

M: ai nevoie sa intelegi, nu sa respingi cunostinta pe care ai acumulat-o.

I: din ce spuneai mai devreme, inteleg ca nu este nevoie sa meditez insa altadata spuneai sa stau linistit si sa meditez in tacere la cine sunt.

M: cum poti sti ce esti- totul este in cunoastere.

I: simplu simt- prin telescop, intelegand ca eu nu sunt telescopul.

M: nu ai inteles desi crezi ca ai inteles. Nu intelegi ce esti. Magarul merge pe drum si tu esti interesat in magar. Ce treaba ai tu cu magarul? Aici nu este locul unde sa-ti satisfaci mancarimea de limba- in alta parte, poate.

I: simt ca nu am nimic de facut altul decat sa practic meditatia.

M: meditatia inseamna respingerea oricarei experiente si abandonul starii fara experiente. Cel care observa pe cel ce se abandoneaza este adevaratul sine. Daca nu meditezi cu asiduitate, esti ca un vitel care se zbenguie, sarind ici si colo. Simturile sunt foarte active- ele nu sunt in controlul tau. Observa-le, observa-ti impotenta de a le controla si mintea iti va fi sub control.

I: am tot incercat vreme indelungata si nu pot- ce-i de facut?

M: persista- doreste din toata inima; daca doresti ceva cu putere, iti ti mintea acolo mereu.

Ianuarie 21, 1980

Maharaj: constienta este a-tot-patrunzatoare cand nu este atinsa de sentimentul asta de 'eu sunt'. Intreaga manifestare este pentru tine pentru ca tu esti/existi. Pentru ca-i lipseste suportul sa spuna 'sunt asta ori aia', se agata de trup si spune 'sunt barbat sau femeie'.

I: deci singurul lucru ce-l am de facut este sa pricep ca nu sunt un trup?

M: odata ce intelegi ca nu esti trup, esti totul, jocul celor cinci elemente. Mesajul 'eu sunt' nu are forma, design sau culoare. Experienta manifestarii incepe si se termina cu 'eu sunt', in orice insecta, animal sau om- interiorul si exteriorul sunt pline de manifestare. Discursurile astea nu sunt pentru consum general, pentru masele oportuniste ce gandesc in termeni de castig si pierdere, dorind sa obtina ceva din vorbele astea⁷⁷. Dar cine este cel care sa profite cand ajungand sa inteleaga, se dizolva/dispare? Va spun un singur lucru- traieste inganand 'eu sunt', fara cuvinte.

I: cum pot sa o fac, care este calea?

M: toti cauta o cale- cum pot sa-ti indic eu o cale? Cum ai intrat in pantecele mamei tale? Ce pot eu sa-ti spun- urmeaza calea pe care ai venit pana aici. Mesajul 'eu sunt' nu are forma, este doar un container de hrana. Este prezent, este semnificativ insa nu il poti observa/percepe. Am primit o scrisoare cu informatii despre mine insa informatia nu ma priveste- mesajul 'eu sunt' este limitat in timp. Principiul la care 'eu sunt' se refera, este dincolo de timp, etern.

I: martorul este punctul de intalnire intre timp si afara de timp.

M: observatia lumii manifeste se intampla in acel principiu ultim. Cand tu observi ceva, il masori, inregistrezi, analizezi si tragi concluzii, fiind implicat. Principiul ultim nu se implica in spectacolul asta trecator.

⁷⁷ Dorinta de a obtine si a avea este irationala- chiar si ignorand adevarata natura a sinelui, logica si experienta ne spun ca nimic din ce se obtine in timp nu poate fi pastrat caci ori se degradeaza, ori se pierde, ori se ia- 'gol am venit pe lume si gol am s-o parasesc', spune Iov. De aceea indemnul rational cristic de a nu-ti face comori aici pe pamant "unde le mananca moliile si rugina si unde le sapa si le fura hotii." Obiectul dorintei, la fel cu dorinta in sine sunt manifestari temporare in constienta- se nasc, evolueaza si se sting/dispar. "Ce lucru ai pe care sa nu-l fi primit? Si daca l-ai primit, de ce te lauzi ca si cum nu l-ai fi primit?" spune Pavel.

Cel ignorant, care nu vrea sa invete lectiile vietii, este condamnat sa le repete si sa sufere din cauza incapacitatii de a refuza sa le dea atentie.

Martie 28, 1980

Maharaj: Cunostinta lui 'eu sunt' este aceeași într-un vierme ca și într-un om, fie el sfânt sau păcătos. Aceeași conștiință fundamentală este prezentă în toți.

Ca să se manifeste, conștiința are nevoie de o formă materială în care să apară. Forma asta poate fi orice; conștiința depinde de formă și durează doar atâta vreme cât forma durează. Până la apariția conștiinței personale, nu există nici un fel de cunoaștere; cunoașterea apare doar când baza aceasta, 'eu sunt' există.⁷⁸

Gândul apare din respirație și se exprimă în cuvinte. Fără cuvinte nu există comunicare în lume, care funcționează din cauza cuvintelor și numelor. Oamenii nu pot fi identificați fără un nume- numele este așadar important. Chiar Dumnezeu a avut nevoie de un nume- când îl rostim, are o anumită semnificație. La nivel primar, nu este metoda mai importantă sau mai eficientă decât repetarea numelui lui Dumnezeu.

I: cum a apărut conștiința?

M: nu există o cauză/motiv însă odată ce apare, nu poate rămâne liniștită. conștiința este mișcare.⁷⁹ Mișcare se întâmplă prin interacțiunea celor trei

⁷⁸ Toată vorbăria asta despre nevoia conștiinței de a se manifesta [și de aici motivația formei/atasarea de o formă] este la nivelul și pentru cel care funcționează pe baza principilului cauzalității unde 'asta se întâmplă pentru ca...' Argumentul conștiinței având nevoie de o formă este unul circular [care nu duce niciunde]- forma este o creație a conștiinței, care are nevoie de formă ca să se manifeste... Manifestarea conștiinței se poate compara cu valurile oceanului, care îl fascinează pe cel interesat în valuri, dar care devine imenitatea oceanului pentru cel care privește dincolo de superficialitatea/suprafața oceanului, în adânc.

⁷⁹ conștiința este nemiscare din perspectiva mea- mișcarea este energia vitală, bazăitul existenței care este cunoscut de conștiință, aspectul cunoscător al vieții. conștiința din acest punct de vedere este identică cu realitatea/adevărul absolut. În discursul acesta filozofic, este nevoie de consistență, și aici mă departez oarecum de Maharaj care spune 'ce am spus ieri a fost valabil pentru ieri; ce spun acum, asta este valabil'. Insa, consistența sau nu, într-un final toată vorbăria este despre fals căci realitatea nu are nevoie de vorbărie și nu poate fi cunoscută prin ea.

elemente- inertie, indolenta si agitatie, toate nascute odata cu cunostiinta lui 'eu sunt'. constienta asta a miscarii nu inceteaza sa bazaie. O anumita forma s-a nascut dintr-un anumit tip de hrana si prin combinatia acestor trei elemente se va purta tipic acelei forme- viermele ca vierme, omul ca om.

Cand cineva ajunge aici prima oara, vine cu scopul de a-si etala cunostintele si de a ma atrage in dezbateri. Sunt constient de asta si de faptul ca ei sunt pe deplin ignoranti. Din motivul asta le spun sa nu se apuce sa intrebe ceva pana ce nu au ascultat ce spun si au absorbit ceva din discursul meu.

Cum stiu ca ei sunt pe deplin ignoranti? Din experienta mea proprie in care cunoasterea lui 'eu sunt' si a formei asteia, intregul pachet, a fost generat de cele cinci elemente esentiale, care sunt pe deplin ignorante caci nu cunosc decat falsul.

Unii spun- am fost asta si aia intr-o viata anterioara si am sa fiu altceva mai incolo... Cum stiu ei asta? Toata povestea este cauzata de cele cinci elemente si inainte de ele nu exista cunoastere, asa ca astea sunt idei fara logica, gunoi.

Sunt multi Hatha Yoga practicanti care au tot felul de puteri- intre ei, eu sunt cel mai grozav. Hatha inseamna persistenta, insistenta. Ce este persistenta? Nu stiu ca am fost nascut ori cum am primit forma asta. Mi s-au oferit tot felul de idei; apoi a venit invatatorul si mi-a deschis ochii si asa am ajuns sa inteleg ca toate celelalte povesti tin de ignoranta.

Invatatorul mi-a spus ca singurul lucru caruia pot sa-l numesc exclusiv al meu si care este raspunsul la intrebarile legate de misterul vietii, este 'eu sunt', fara de care, nimic nu exista. Astfel m-am agatat de acest 'eu sunt', indrumat de invatator, si am dorit sa stiu cum de aceasta forma a trupului a aparut fara stirea mea si cum doar prin ea, care este rezultatul celor cinci elemente, pot primi orice raspuns. Am inteles ca orice gandire logica vine din ignoranta crasa, si asta nu din auzite ci din proprie experienta. Si daca asta este ignoranta, atunci ce/unde este fiintarea? Fiintarea mea este intr-un oras fara locatie, intr-un loc fara loc. Asta vine din cunostiinta 'eu sunt', care este ignoranta iluziei Maya, care apare de la sine, fara voia mea.

Odata rasarita, aceasta Maya persista cu indarjire, dorind sa ramana in veci, cu orice pret.

Cand ai o mancarime- ce o cauzeaza? Trupul! Mancarimea asta de a dori sa traiesti, sa existi, vine din cele cinci elemente si continua atata timp cat trupul are parte de ele.

Voi credeti ca ma cunoasteti si de aia veniti aici, insa eu nu am forma, si nici locul fara locatie in care fiintarea mea adevarata exista. Orice povestesc aici este doar despre ceea ce a aparut ca rezultat al celor cinci elemente, insa nu are nimic de-aface cu mine.

Oameni extrem de inteligenti imi pun intrebari dar cand le raspund, nu accepta ce le spun- de ce? Pentru ca ei vorbesc din perspectiva indentificarii de sine cu un trup-minte pe cand eu le raspund fara vreo identitate- cum pot sa ma inteleaga atunci? Cum poate raspunsul sa se potriveasca cu intrebarea? Cine intreaba- persoana care se masoara in timp incepand de la nasterea trupului fizic, care nu este decat imaginatie credula, un manunchi de memorii, obiceiuri si fantezie. Eu stiu asta insa ei nu. Tu te crezi trup insa credinta nu are substanta si poate dispere in orice moment. In pofida faptului astuia, va straduiti sa faceti bani si proprietati, materiale, intelectuale si spirituale. Doar ceea ce a existat inainte de trupul asta sa apara, ramane dupa ce trupul dispere. In acea zi finala, chiar si memoria existentei tale va dispere. Tot ce ai adunat cu atata efort, a fost doar pentru divertisment; totul va dispere. Intelegi? Accepti ce spun? Daca ai intelege, nu ti-ar pasa daca trupul persista ori nu. Toata mandria ta se bazeaza pe esenta hranei; este o faza temporara si de aceea ireala. Cel care intelege irealitatea este etern. Poti oare sa te agati de vreo identitate care sa nu inceteze sa se schimbe si sa dispara infinal?!

Traducator: niste oameni au sosit aici dintr-un sat si doresc sa-l duca pe Maharaj la ei insa Maharaj i-a refuzat.

Maharaj: la ce folos- ar fi cineva in stare sa inteleaga ce spun in satul acela?

I: nu, nimeni- este peste puterea lor de intelegere; s-ar putea chiar sa se infurie si sa te bata.

M: asta nu- strainii pot incerca sa ma atace daca aud ca il critic pe Cristos cand de fapt eu le arat adevarata pozitie a lui, starea lui adevarata. Ce i s-a facut lui Cristos, mi se poate face si mie, pentru ca eu ca si el, vorbim adevarul bazat pe fapte, insa oamenii s-au infuriat si l-au crucificat. Acum fac semnul crucii, desi tot n-au inteles nimic, caci daca eu le spun aceleasi lucruri, se tulbura.

Tin ceremoniile astea de venerare si discursurile, dialogurile astea la ordinul invatatorului meu⁸⁰. Daca ma duc in satul ala trebuie sa vorbesc despre Dumnezeu si despre credinciosi. Ei nu pot intelege mai mult, trebuie sa vorbesc la nivelul lor de intelegere. Pentru ignorant este potrivit sa auda ca Dumnezeu este etern si drept, ca pacatul si virtutea sunt judecate, asa cum au auzit de la altii si cum ei insisi transmit mai departe. Au auzit ca Dumnezeu si lumea sunt vechi, eterne insa nu se gandesc ca inainte sa afle despre lume si Dumnezeu, ele nu existau. In vise imaginile sunt proaspete, noi- aparitii de moment; cum pot ele sa fie vechi atunci? La fel, si asta este doar de moment- atata vreme cat traiesc, lumea traieste. Fara mine, nu este lume.

Daca intelegeti ce va spun, de ce va temeti de moarte? Ce este moartea? Trupul asta este ca o lampa cu gaz, cu fitilul aprins de fiintare. Sti ca daca gazul se termina, flama va dispere; 'eu sunt' va dispere.

Invatatorul mi-a spus sa fiu una cu fiintarea, cea prin care toate misterele sunt elucidate. In procesul unirii vei transcende identificarea cu o forma- fii insa umil si devotat.

I: sentimentul asta de existenta, gandurile, personalitatea, chiar venirea mea aici, sunt toate accident, fara motiv?

M: da, orice percepi ca se intampla este doar iluzie. In realitate, nimic nu se intampla pentru ca ideea de baza a evolutiei in timp, este iluzorie. Cand

⁸⁰ Din perspectiva asta, Maharaj face ascultarea, comuna in manastirile crestine, constient si acceptand pe deplin sa indeplineasca ce i-a spus duhovnicul, renuntand la parerea de sine.

evadezi din cusca asta a ideii de identificare cu trupul-minte, limitat in timp si spatiu, devi intregul manifest pe care il percepi, moment dupa moment, dar si acesta il vei transcende in final intelegand ca esti doar absolutul, ca adevar si realitate.⁸¹

I: deci in starea finala esti nimic?

M: cine spune asta si cum?

I: cand simt flacare fiintarii, ce am de facut- sa ma concentrez in ea sau sa o ignor?

M: priveste doar experientele care iti vin, pe deplin constient ca privitor. 'Eu sunt' este doar un instrument al cunoasterii, care sub alt nume poate fi cunoscut ca Dumnezeu, care este calitatea hranei esentiale. Doar prin asta poti sa vezi orice altceva.

I: sa inteleg ca nu trebuie sa te lasi dus de existenta si sa te indulcesti cu ea, doar sa ramai distant si sa privesti?

M: chiar daca curgi cu ea si te indulcesti, esti separat de ea. Te poti privi indulcindu-te dar tu nu esti participantul ci martorul indulcirii. Intelege ca experienta manifestului este doar calitatea ta, nu tu, ca toate experientele depind de calitatea asta. Poti chiar sa-ti observi trupul mort ca parte din manifestare, dar tu esti doar privitorul. Ce esti acum si ce ai dor sa fi?

I: as dori sa fiu una cu a-tot-patrunchizatorul.

M: cine e cel care doreste asta? In primul rand scapa-te de ideea de 'eu'. Aici este locul in care toate sperantele, asteptarile si dorintele sunt anihilate; ce mai ramane din tine atunci? Prea te incurci in concepte. Atat timp cat te identifici cu ceva, vei avea concepte inalte despre tine.

⁸¹ Ori, si mai bine, ca doar realitatea/adevarul absolut exista, pe care il poti numi Dumnezeu, iar tu, ca idee si obicei de identificare de sine, este ireal si nenecesar.

Martie 29, 1980

Maharaj: Odata ce trupul se sfarseste, se amesteca cu cele cinci elemente din care este facut iar constienta devine constienta universala, eliberandu-se de legatura organica cu trupul. Ideea renasterii este un concept dupa logica ca pentru a se renaste ceva, trebuie sa moara intai. Ce moare? Nimic! Cine se renaste? Nimeni caci nimeni nu se naste. Ceea ce ai invatat de la altii a fost bazat pe ideea de trup-minte; toate conceptele care le-ai acumulat in timp, raman doar concepte. Insa odata ce trupul se descompune in cele cinci elemente si constienta personala se dizolva in constienta universala, conceptele dispar caci suportul a disparut-unde se duc atunci?

constienta universala nu vine de niciunde; este universala si este atotprezenta in forma latentă in hrana. De indata ce o forma este creata, forta vitala si constienta se exprima simultan.

Arborele este deja prezent in samanta minuscula, in stare latentă/potentială. In timp creste si se prolifereaza. Aceasta samanta, principiu chimic, contine intregul univers. Intreaba din aceasta sursa, nu din ce ai auzit sau iti imaginezi. Viata din samanta are calitati latente pentru a se manifesta, urmand tiparul propriu speciei. Uite, un vierme, o insecta sau un sobolan- isi creeaza singuri gaurile in care traiesc. Omul, la fel- in felul lui. Cine ii invata daca nu energia vietii.

I: dar nu este decat o singura fiintare, nu fiintari/vieti individuale.

M: la fel cum spatiul este unul, aerul este unul, focul-unul; constienta este una de asemenea. Asta este combinatia celor cinci elemente care constituie esenta hranei. Principul asta chimic este ca emulsia fotografica care inregistreaza ceea ce este, punandu-si amprenta in fetusul in formare ducandu-l spre telul sau, acela de a cunoaste 'eu sunt', manifestandu-se la vremea potrivita in copil.

constienta asta universala da nastere in fiecare clipa la miliarde de forme de insecte, animale, fiinte umane... din toate speciile. Cum pot cei care cred in reincarnare sa tina minte toate acele nasteri. Eu nu stiu sa fi fost nascut in sa sunt tratat ca si cand as sti. De fapt, accepti conceptele astea pentru ca ti-e teama de moarte.

Cel care este liber de ideea de tranzitie, liber de conceptul de a fi, de a se identifica cu ceva anume, este complet eliberat, libertatea insasi.

In India, practica comuna este recitarea numelui lui Dumnezeu. Fara nume sau titlu, nu poti functiona in lume. Ti se da un anumit nume sau titlu pentru Dumnezeu, care devine al tau. Recitand numele este o necesitate continua- chiar si cel mai prost individ va reusi sa inteleaga natura sa adevarata prin aceasta practica. Cand asta se intampla, lumea il va inconjura oferindu-i supunere si il vor preaslavi.

In India, recitarea numelui sacru este foarte importanta in sa in alte tari, se pune accent pe intelect. Strainii, prin aceasta sunt foarte versatili in viata lumeasca. Recitarea numelor sacre este si in traditia mea stramoseasca- acei intelepti din timpuri vechi nu erau educati. Mai degraba erau oameni naivi in sa au fost venerati ca intelepti.

Multi din cei care au citit 'I am that' vin sa ma viziteze, in sa cand sunt in multime, nu sunt in stare sa ma localizeze, pentru ca eu nu sunt o persoana sau personalitate remarcabila. In sa cand ma vad sezand pe scaunelul asta pe podium, gandesc- 'oh, iata- asta trebuie sa fie individul'. In sa la inceput ma vad si doar privesc prin mine.

I: din moment ce negi ideea reincarnarii, cum interpretezi destinul in viata curenta?

M: destinul nu este rezultatul unei vieti anterioare; karma este doar o idee auzita de la prieteni.

Martie 30, 1980

Intrebare: Daca 'eu sunt-ul' este produsul esentei hranei, cum se face ca 'eu sunt-ul' lui Babaji continua sa existe fara hrana?

M:...⁸²

I: cum poti sa ai experienta raiului sau iadului dupa moarte din moment ce trupul si intelectul se dizolva?

M: pai, chiar asa- cum si ce este de experimentat?! Daca hrana esentiala este complet dizolvata, ce poate sa mai experimenteze ceva?!

I: de ce 'eu sunt' nu este prezent in infanti si dureaza cativa ani pana ce apare. Pana atunci este acea constienta pura?

M: este ca un mango necopt- dulceata este acolo in stare dorminda; 'eu sunt-ul' nu este pe deplin dezvoltat inca.

I: spuneai cuiva ca nu exista renasterea individului; constienta doar se exprima. Apoi altcuiva i-ai spus ca renasterea depinde de atitudinea lui.

M: ignorantului obsedat de ideea de renastere ii spun ce vrea sa auda insa celui in stare sa inteleaga, ii spun adevarul.

I: odata spui ca Brahman nu este martorul apoi ca este.

M: ce intelegi tu prin Brahman? Brahman inseamna emanatia lumii, care confirma acel 'eu sunt'. In el totul este iluzie insa cine e cel ce vede asta? Acela este cel dincolo de Brahman, martorul numit Parabrahman.

⁸² Aici M da o explicatie cauzala pe care eu o gasesc gresit directionata [si de aceea evit traducerea pentru a nu deruta cititorul], admitand cumva validitatea intrebării, la care eu as raspunde: 'cum sti ca acel 'eu sunt' continua dupa moartea lui Babaji? Unde este Babaji cand 'eu sunt-ul' tau nu este prezent, ca de exemplu in somn, ori cand interesul iti este in ce vei manca la pranz, decat in 'eu sunt', al tau ori a lui Babaji?'

In starea asta manifesta totul este schimbator, nimic permanent, totul iluzie.

Tu ai primit ceva cunostiinte de la invatatorul tau; ce ai de gand sa faci cu ele? Intelegi importanta lor in a realiza adevarat ta natura, sinele? Ai un cont bancar in care ai 10mii de dolari. Adevarat, banii sunt acolo insa nu la tine; tot ce ai este informatia ca banii sunt acreditati contului tau. La fel, ai auzit de nastere si moarte dar informatia asta nu va ramane cu tine; chiar si informatia ca tu existi va dispere.

Cei din voi care sunteti hotarati, urmati spiritualitatea asta pana la sfarsit, complet ori lasati-o balta si vedeti-va de viata comuna, obisnuita. Trebuie sa ajungi la concluzia ferma ca esti nenascut si ca lumea si afacerile ei sunt ireale si ca nu au nimic in comun cu mine.

Aprilie 2, 1980

Maharaj: Vorbesc sus si jos, stanga si dreapta si rasturnat. Cineva, dupa ce m-a ascultat a plecat dezamagit si frustrat. A doua zi s-a intors infruntandu-ma; i-am spus: 'da, vorbești foarte inalt si sofisticat; daca te cunosteam ceva mai devreme, te-as fi vazut ca invatatorul meu.' Asta l-a facut fericit.

I: spuneai ca fara hrana nu exista fiinta dar am inteles altadata ca constienta si fiintarea sunt mereu prezente, ca absolut si nu ca lucruri materiale.

M: totul apare in constienta asta insa nu poti sa fi constient de continutul constientei fara un trup. Cunoasterea firii nu vine daca nu exista o forma si forma nu poate fi daca nu exista hrana.

I: depinde constienta de hrana?

M: constienta este omniprezenta insa cunoasterea din acea constienta depinde de forma.

I: deci constienta pura, fara forma, nu este posibila?

M: constienta este prezenta insa nu si cunoasterea. Cine sa o cunoasca daca nu exista o forma?!

I: insa ieri mi-ai spus sa ma agat de cunostinta lui 'eu sunt' dar asta inseamna a fi agatat de cunostinta materialului.

M: nu se pune problema agatariei- este prezenta mereu, nu o poti evita.

I: atunci pe ce sa meditez?

M: ramai tacut in constienta. Cel care intelege calitatea fiintarii ca forma, o poate transcende si nu mai este afectat de ideea de nastere sau moarte.

I: ce ramane fara constienta?

M: absolutul nu se cunoaste pe sine; fara hrana esentiala, nu exista cunoasterea constientei personale a trupului. Nimeni nu poate cunoaste ceva daca nu are hrana sa mentina trupul-minte.

I: daca tu esti in starea absoluta, nu esti constient de starea ta?

M: daca starea aceea este prevalenta, nu se poate cunoaste insa cat timp exista trup, este cunoscuta prin el.

I: dar cand trupul dispare?

M: cunoasterea dispare.

I: deci cand mori, nu mai cunosti absolutul?

M: tot asta este un joc in realmul celor cinci elemente. Ce inseamna moarte? Trupul asta se va uni cu cele cinci elemente fara forma. Absolutul se exprima prin materia bruta a celor cinci elemente, dar nu are nimic de a face cu ele, doar se exprima prin ele. In afacerile lumesti, ai access la spiritualitate ca sa intelegi cat de nereala este lumea cu afacerile ei. Odata inteles obiectul spiritualitatii, intelegi si ca spiritualitatea nu este reala si in procesul acela, negi intreaga lume.

Iti spun in limbaj simplu si direct- aici este hrana care contine 'eu sunt-ul' in stare dorminda. Se trezeste doar in trup. Din nefericire tu incerci sa te identifici cu produsul asta al hranei- de aici toate problemele tale.

I: daca te impiedici de o piatra ori de un cersetor cand mergi la o plimbare, face vreo diferenta pentru tine?

M: ce sa difere; ce numesti piatra si ce numesti cersetor? Eu nu sunt un individ, un trup care merge si se impiedica. Pe cine intrebi atunci?

I: deci nu iti faci probleme?

M: nu vrei sa intelegi ca nu exista indivizi, ca tot sunt doar hrana esentiala din cele cinci elemente brute. Uita de ideea de Maharaj ca o entitate- nu exista particularul si diferenta. Trupul raspunde natural; eu, absolutul nu ma ocup de raspunsuri. Copilul de cateva luni este esenta hranei doar; dupa alte cateva luni, i se dezvolta sensul cunoasterii si inregistreaza impresii, ca pe un negativ fotografic. Apoi cele cinci simturi se dezvolta si alte impresii sunt inregistrate si reactiile adecvate iau loc natural.

I: trebuie sa se intample asa, este asta ca o lege?

M: totul este un joc parte mecanic, parte chimic. Nasterea inseamna formarea chimica; esenta trupului de hrana este chimica, necesara constientei sa apara ca si cunoasterea lui 'eu sunt'. Intelegi?

I: da, insa cred ca glumesti cand spui ca nu este nici o diferenta intre un om si o piatra, in timp ce petreci ore intregi invatand oameni ignoranti, fara vacanta, fara oprire. Si spui ca doar se intampla... cred ca glumesti.

M: da, totul este o gluma doar.

Translator: calitatea aceea de 'eu sunt' din Maharaj, sufera vazand ignoranta celorlalti si doreste sa ii ajute sa scape din mizeria lor nascuta din ignoranta.

I: de ce, de unde dorinta asta?

M: din natura, este naturala- natura actioneaza natural.

I: asta-i ciudat. Cei mai multi, sau chimia lor, vor doar sa se serveasca pe sine in timp ce chimia lui Maharaj doreste sa serveasca pe altii⁸³.

M: vei intelege treptat cand te straduiesti sa ramai in fiintarea ta in care totul se intampla, in timp ce fiintarea aceea absoluta care esti, nu se implica.

I: stiu ca nu sunt degetul meu insa de aia nu am sa il musc.

M: nu te arunca in actiune- intelege! Nu incerca sa actionezi ca un individ- ca sa intelegi ce iti spun, meditatiea ese imperativa. Nu te lasa dus de concepte, ramai doar in nemiscare si liniste.

⁸³A fi compasionat, increzator/netemator si iubitor este natural pentru copilul mic. Insa incet, treptat, cei din jur il invata egoismul si separarea, incepand cu identificarea cu un trup separat de tot restul prin suprafata pielii. Ajuns la maturitate, individul are optiunea de a continua in ignoranta si iluzia afacerilor lumesti egoiste, invatate de la societate, ori a privi/investiga invatatura asta falsa, incepand prin a distinge faptele de opinii, prejudicii, speculatii si credinte, folosind chiar puterea logicii si a ratiunii ce a fost data prin acea invatatura lumeasca.

Victoria, BC
Iulie 5, 2023